Έτος Β'

Τεύχος 21

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Η ΔΟΞΑ

Έργον Ν. Γκύζη
Πινακοθήκη Β. Ἀνακτόρων
(Φωτ: Σ. Μελετζῆ)

« Στῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχη
» περπατώντας ἡ Δόξα μονάχη
» μελετᾶ τὰ λαμπρὰ παλληκάρια
» καὶ στὴν κόμη στεφάνι φορεῖ
» γινωμένο ἀπὸ λίγα χορτάρια
» ποὖχαν μείνει στὴν ἔρημη γῆ».

ΣΟΛΩΜΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 21ον

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

«Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
» Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ
» Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη
» Χαῖρε, ὦ χαῖρε, Ἐλευθεριά!»

ΣΟΛΩΜΟΣ

Ἐπέτειος τῶν Ἐπετείων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ **25η Μαρτίου.** Ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν Τούρκων.

«Λαμπρὰ καθ' ἑαυτὴν εἰς πάντα Ἕλληνα, καὶ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ » τελουμένην ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, » εἶναι προσέτι λαμπρὰ καὶ χαρμόσυνος διὰ τὴν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέ- » ραν ἔναρξιν τοῦ περὶ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους»*.

Ἀλλ' ἂς ὁραματισθῶμεν σήμερον τὸ θεῖον ξεκίνημα τῆς ἡμέρας ἐκείνης· μέσα εἰς τὸν ἀσύγκριτον διάκοσμον τῶν φαιδρῶν ἀμπελώνων, τῶν ἀργυρῶν ἐλαιώνων, τῶν διαχρύσων αἰγιαλῶν τοῦ Μωρηά,—τὸ ράσο τοῦ Δεσπότη, τὸ λάβαρον μὲ τὸν Σταυρόν, φρίσσοντα ὑπὸ τὸν ἄνεμον τῆς ἀνοίξεως, καὶ τὰ σπαθιὰ ὄρθια εἰς τὸν ἥλιον, τὰ στήθη πτήσσοντα χθές, γρανῖται τώρα, τὰ καριοφίλια ἡφαίστεια.—Ἀδάμας ποιήσεως καὶ πηγὴ ἱστορίας, τὸ θεῖον ἐκεῖνο ξεκίνημα, ὁ ἐπικὸς καὶ δραματικὸς δόλιχος τῶν ὀκτὼ ἐτῶν, ἡ δικαίωσις τοῦ τέρματος.

Ἂς κάμωμεν λοιπὸν τόπον μὲ τὴν φαντασίαν μας, διὰ νὰ διαβοῦν τῶν ἡμιθέων οἱ λεγεῶνες. Περνάει ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς μὲ τὸ λάβαρον τῆς Ἁγίας Λαύρας ὁλόφωτον ὡς ἀστραπὴ ἀπὸ τὴν νέαν δόξαν, ἁγιασμένον ἀπὸ τὸ νέον μαρτύριον. Διαβαίνει ἡ φάλαγξ τῶν ἀθανάτων. Οἱ πορθηταὶ τῆς Τριπολιτσᾶς, οἱ θρῦλοι τῆς Γραβιᾶς μὲ τὴν λερὴν φουστανέλλαν, ἡ σκιὰ τοῦ Διάκου, οἱ ἐλεύθεροι πολιορκημένοι, οἱ πυρποληταὶ τῶν δικρότων. Περνοῦν οἱ ραγιᾶδες

---

* Β. Δ. τοῦ 1838 δι' οὗ καθωρίσθη ἡ ἡμέρα αὕτη ὡς ἡμέρα Ἐθνικῆς Ἑορτῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος.

ποὺ ἔγιναν σπαθιά, κεραυνοί, λαμπάδες ἰδέας. Περνοῦν οἱ σκλάβοι—βγαλμένοι ἀπὸ νύκτα τεσσάρων αἰώνων—ποὺ ὑψώθησαν ἀνατολὴ τῆς νέας ἡμέρας τοῦ κόσμου. Αὐτοὶ ποὺ ἐτόλμησαν τὴν ἰλιγγιώδη «τρέλλαν» τοῦ Καποδίστρια: χωρὶς ὅπλα καὶ χωρὶς ἐφόδια, νὰ τὰ βάλουν μὲ μίαν κραταιὰν αὐτοκρατορίαν, μὲ τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν—μὲ τὸν Μέτερνιχ—καὶ νὰ νικήσουν.

Ο ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
ὑψῶν τὴν σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας.

Περνᾶ ἡ γενεὰ ποὺ ἀνέστησεν ὅλας τὰς γενεὰς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τοὺς ἥρωας τῆς πεδιάδος τοῦ Ἰλίου, ἕως τοὺς γίγαντας τῶν Μηδικῶν, ἕως τοὺς ἀκρίτας τοῦ Βυζαντίου καὶ ἕως τοὺς προμάχους τῆς πύλης τοῦ Ρωμανοῦ καὶ ἀνέστησε μαζὶ μὲ τὸ νόημα τῆς Ἑλλάδος ὡς χώρας τοῦ πεπρωμένου, ἀγαπημένης τῶν Θεῶν, προωρισμένης δι' αἱμάτων καὶ φλογῶν, νὰ φρουρῇ καὶ νὰ συμβολίζῃ **τὴν Ἰδέαν ἔναντι τῆς ὕλης καὶ τῆς βίας.**

Μόλις θὰ τὴν ἀνακαλύψουν ἴσως εἰς τὸν χάρτην οἱ λαοί, τὴν πατρίδα αὐτὴν τῶν πατρίδων.

Ἂν τὴν μετρήσουν μὲ τὰ τετραγωνικὰ χιλιόμετρα θὰ τὴν εὕρουν μικρήν. Ὅμως, τριάντα αἰῶνες ἱστορίας κραυγάζουν ὅτι ἡ συμβολὴ μιᾶς ἐθνικῆς μονάδος εἰς τὸ σταυροδρόμιον τῆς Οἰκουμένης δὲν μετρᾶται μὲ τὸν πῆχυν, οὔτε ζυγίζεται μὲ τὸν πληθυσμόν. Αὐτὴ ἡ γωνία—ὀλίγοι σκληροὶ βράχοι καὶ περισσότερα γαλανὰ κύματα, εἰς τὸ αἰώνιον ἔαρ τῆς ἡλιοχαροῦς μεσημβρίας—ἔγινεν ἡ μεγαλυτέρα καὶ εὐγενεστέρα ἑστία φωτὸς τοῦ κόσμου, ἐπειδὴ ἀπηρνήθη πάντοτε τὴν πεζὴν μετριότητα τῆς καθημερινῆς ὕλης καὶ ἐδόθη μὲ τὸ πάθος εἰς τὴν **Ἰδέαν.**

Κάποια ἀνίκητη φωνὴ τὴν ἐκαλοῦσε εἰς κάθε στιγμὴν πρὸς τοὺς μεγάλους δρόμους, πρὸς τὸ ὑψηλότερον νόημα, πρὸς τὸν ἐπικὸν προορισμόν. Καὶ ἡ ζωή της εἶναι ἕνα σταθερὸν ξεχείλισμα πράξεως καὶ ἱστορικῆς σπουδαιότητος, ἔξω ἀπὸ τὴν στενότητα τῆς γεωγραφίας, μία ἰλιγγιώδης ἐπιβολὴ τῆς θελήσεως ἐπὶ τοῦ μεγέθους, τρόπαιον τῆς ἀξίας εἰς πεῖσμα τοῦ ὁρίου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ. Ἔτσι ἕνα μικροσκοπικὸν σημεῖον τοῦ Χάρτου ἐδίδαξεν εἰς τὰ πλήθη τῶν λαῶν **τὸν πολιτισμόν, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἀρετήν.** Ἀδιάφορον ἂν, πρὸς τοῦτο, ἐχρειάσθη νὰ ζυμωθῇ ὡς πολτὸς αἱματόφυρτος καὶ στάχτη ὀλέθρων. Ἐβγῆκε κάθε φορὰν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον, καθὼς ὁ ἄπεφθος χρυσὸς ἀπὸ τὴν πυράν, ἀκτινοβολοῦσα ἠθικὴν καλλονὴν καὶ ἀνθρώπινον νόημα. Καὶ κάθε φορὰν τὸ αἷμα, παρὰ πᾶσαν ἐξάντλησιν, ἐξακολουθοῦσε νὰ καλπάζῃ ἀτίθασον καὶ πανίσχυρον εἰς τὰς φλέβας, καθὼς τὸ «ἀνεπίβατον ἄτι» τοῦ ποιητοῦ, διότι ἔχει ἡ μοῖρα σφραγίσει τὴν φυλὴν μὲ αἰωνιότητα καὶ μὲ νεότητα.

Ἔτσι, ἡ ἀπόφασις μιᾶς χούφτας σκλάβων, χωρικῶν καὶ ναυτῶν, οἱονεὶ ἀόπλων, νὰ μετρηθοῦν μὲ τὴν ἀκόμη τότε κολοσσιαίαν αὐτοκρατορίαν τῶν Σουλτάνων, ἔδωσε τὴν νίκην ἐπὶ τῆς κραταιᾶς αὐτοκρατορίας. Καὶ ἀκολούθως ἡ νίκη ἐπὶ τῆς Εὐρώπης ποὺ ἐκερδήθη ἀκούσια, ὁ θρίαμβος τῆς ἔρημης γῆς, τῆς ὁλόμαυρης ράχης μὲ τὰ λίγα χορτάρια, ἐναντίον τῶν ὄγκων, ὁ φρενήρης παιὰν τῆς χαρᾶς μὲ χίλια ὄργανα χαλκοῦ· λάβαρα διάτρητα ἀπὸ τὰς σφαίρας τῶν ἀμετρήτων μαχῶν, στεφανωμένα μὲ δάφνας, καὶ ὡς πῖδαξ φωτὸς ἐκτινασσόμενος ἕως τοὺς ὑψηλοτάτους αἰθέρας, τὸ μέγα νόημα: **ἡ ἐλευθερία· ἡ ἐλευθερία κτῆμα αἱματόβρεκτον.** Ἔτσι ὑψώθη τὸ κῦμα τῶν Ἑλληνικῶν αἰώνων, διὰ νὰ σαρώσῃ τὰ ἴχνη τῶν βαρβάρων ἀπὸ τὰ ἱερὰ ἀκρογιάλια, τοὺς κάμπους, τὰ βουνά. Καὶ ἔτσι ὅλαι αἱ ὧραι, ὅλαι αἱ στιγμαί, οἱ καιροί, οἱ αἰῶνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δόρατα, σπαθιά, καριοφίλια, ὥρμησαν πρὸς τὸ ἐμπόδιον καὶ τὸν βαρὺν ἀγῶνα. Ἡ φυλὴ εἶχεν ἐνθυμηθῆ τὸ μυστικόν: **«ἡ νίκη εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου».** Ἐσηκώθη ἁπλούστατα διὰ νὰ πεθάνῃ ἢ νὰ λυτρωθῇ. Καὶ ἰδοὺ ἡ **25η Μαρτίου!** ἡ φοβερὰ πυρκαϊά, ὁ ποταμὸς τῶν αἱμάτων, τὸ σπαθὶ τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Μπότσαρη καὶ τοῦ Καραϊσκάκη, ὁ δαυλὸς τοῦ Κανάρη, ἡ θυσία, ἡ ἀπέραντη μαύρη ράχη, ἡ Ἑλλάδα ζωσμένη ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν της, ὁ δρόμος λουσμένος μὲ φῶς, στρωμένος μὲ βάγια, τὸ τρόπαιον, **τὸ Πάσχα, ἡ ἔνδοξος Ἀνάστασις.**

25η Μαρτίου! Νεότης Ἑλληνικὴ στάσου εἰς προσοχήν, στὸ πέρασμα αὐτὸ τῆς μεγάλης πομπῆς τῶν ἀγωνιστῶν. Ἀσπάσου τὸ μαυρισμένο ράκος τοῦ λαβάρου· μετάλαβε ἀπὸ τὸ ἅγιον δισκοπότηρο τοῦ Δεσπότη. Ἡ Ἑλλὰς ἀνεστήθη ἐκ τῆς τέφρας της καὶ θὰ ζῇ πλέον εἰς αἰῶνας αἰώνων ἐλευθέρα.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

Ε'. ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

13.—Κίνησις τῶν ἀλλοδαπῶν.
14.—Ἐμπόριον.
15.—Ἡ Ἀστυνομία ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον τοῦ Κράτους.
16.—Γενικὰ περὶ τῆς δράσεως τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων.

13. Κίνησις τῶν ἀλλοδαπῶν.

Ἡ εἴσοδος καὶ παραμονὴ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν Ἑλλάδι ἔχει ρυθμισθῆ δι' εἰδικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, οἵτινες καθορίζουσι τὰς προϋποθέσεις τῆς κινήσεως ταύτης.

Οἱ Ἕλληνες φύσει φιλόξενοι παρέχουσιν ἀνυστεροβούλως εἰς τὴν χώραν των φιλοξενίαν εἰς πάντα ξένον, πρέπει ὅμως νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των ὅτι πάντες οἱ ξένοι δὲν εἶναι ἄδολοι ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι φιλοξενουμένων ξένων, πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι πάντοτε θὰ ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἐπιβουλεύωνται καὶ θὰ βυσοδομοῦν κατὰ τῆς Πατρίδος μας.

Οἱ ξένοι οὗτοι, οἵτινες θ' ἀσκοῦν τὸ βδελυρὸν ἔργον τῆς κατασκοπείας ἢ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, θὰ ἐπιχειρήσωσι νὰ ὑπεισέλθωσιν εἰς ἅπαντα τὰ ἐπίπεδα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ὑπὸ διαφόρους μορφὰς (διπλωμάτου, ἐκδρομέως, διδασκάλου, σπουδαστοῦ κ.λ.π.). Πλεῖστα παραδείγματα τοιαύτης ἀντεθνικῆς δράσεως ἐκ μέρους ξένων εἰς βάρος τῆς πατρίδος μας δυνάμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα.

Ξένος ἀρχιτεχνίτης ἐργοστασίου κατελήφθη τηρῶν σχεδιαγράμματα καὶ στατιστικὴν περὶ τοῦ τρόπου κατανομῆς τῶν παραγομένων πρώτων ὑλῶν. Ἕτερος νεαρὸς ξένος φωτογράφος μὲ πλαστὴν ἑλληνικὴν ταυτότητα, ἐλάμβανε κρυφίως φωτογραφίας τῶν θέσεων ἀποθηκῶν πολεμικῶν εἰδῶν. Σχεδιαστὴς καθολικὸς καλόγηρος κατελήφθη σχεδιάζων τοποθεσίας ὀχυρωματικῶν ἔργων. Ξένη θαλαμηπόλος ἐργαζομένη εἰς οἰκίαν ὑπαλλήλου χαρτογραφικῆς ὑπηρεσίας κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ χάρτην ἐμπιστευτικοῦ περιεχομένου. Ξένος ἀξιωματικὸς—κατάσκοπος—συνδεθεὶς ἐρωτικῶς μετὰ δακτυλογράφου ὑπουργείου, ἀπέσπα τακτικῶς ἀντίγραφα δακτυλογραφουμένων ἐμπιστευτικῶν ἐγγράφων μεγίστης σπουδαιότητος, ἅτινα παρέδιδε εἰς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος μας.

Πρόσφατα ἐξ ἄλλου εἶναι πλεῖστα περιστατικὰ κατασκοπείας καὶ ἀντεθνικῆς δράσεως ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος τόσον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς καὶ τῆς Δεκεμβριανῆς στάσεως ὅσον καὶ ἀργότερον εἰς τὰς Βορείους κυρίως ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἐχύθη ἄφθονον ἑλληνικὸν αἷμα ἐξ αἰτίας τῆς ξένης καταχθονίου προπαγανδιστικῆς δράσεως, ἥτις εἶχεν ἐξαποστείλει τοὺς πράκτοράς της μεταξύ μας.

Εἰς τοὺς ξένους γενικῶς πρέπει βεβαίως νὰ εἴμεθα φιλόφρονες, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἔχωμεν ποτὲ μετ' αὐτῶν κοινὰ μυστικὰ ἀσφαλῶς ὑπάρχουν ξένοι ἀγαπῶντες τὴν πατρίδα μας, ὑπάρχουν ὅμως καὶ τοιοῦτοι ἀπεργαζόμενοι τὴν ἀποσύνθεσίν της. Οἱ κατέχοντες ἐμπιστευτικὰς θέσεις δημόσιοι λειτουργοὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ διατηρῶσι στενὰς σχέσεις μετὰ τῶν ξένων, εἰς τὰς κοινωνικάς των δὲ σχέσεις πρέπει νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικοὶ καὶ νὰ τοὺς διακρίνῃ ἀπόλυτος ἐχεμύθεια.

Οἱ Ἕλληνες ἰδίᾳ οἱ κατέχοντες σημαινούσας θέσεις ἐν τῇ δημοσίᾳ ζωῇ πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικοὶ εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν ξένων διδασκάλων, θεραπαινίδων κ.λ.π. οὐδεμίαν δὲ ἐμπιστοσύνην νὰ ἔχουν εἰς τούτους.

Ἡ ἀστυνομία μὲ κόπους πολλοὺς καὶ περισσοτέρας θυσίας αἵματος παρακουθεῖ καὶ ἐξουδετερώνει τὴν ἐγκληματικὴν ταύτην, εἰς βάρος τῆς πατρίδος μας, δρᾶσιν τῶν ξένων πρακτόρων. Εἰς τὴν προσπάθειάν της ὅμως ταύτην ἔχει ἀνάγκην ἀπόλυτον τῆς συνδρομῆς τοῦ κοινοῦ, ἰδίᾳ τῶν ἀκραιφνῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν. Κάθε ὑποπτος κίνησις ξένου, πᾶσα πληροφορία περὶ τοῦ ποιοῦ καὶ τῶν σχέσεων οἱουδήποτε ἀλλοδαποῦ πρέπει ἀμελλητὶ νὰ παρέχηται εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις εἶναι εἰς θέσιν βάσει καὶ τῶν ἰδικῶν της στοιχείων νὰ μορφώσῃ σαφῆ γνώμην περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῆς δράσεως τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμενόντων ξένων.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαγρυπνῶμεν ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν σχέσεων παντὸς ἀλλοδαποῦ καὶ νὰ ἐνημερώνωμεν τὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ πάσης ὑπόπτου πληροφορίας ἢ ἀμέσου ἀντιλήψεως περὶ τῶν κινήσεων τούτου.

14. Ἐμπόριον.

Τὸ ἐμπόριον εἶναι γενικὴ ἔννοια εἰς ἣν ἐμπεριέχεται ἅπας ὁ γεωργοπαραγωγικός, βιομηχανικός, βιοτεχνικός, ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος. Τὸ ἐμπόριον ἀποτελεῖ τὴν καρδίαν ἑνὸς κράτους. Ἄνευ ἐμπορίου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ βιώσιμον κράτος, ἐφ' ὅσον δὲ τὸ ἐμπόριον βαίνει καλῶς καὶ τὸ κράτος ἐξελίσσεται πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν. Ἐὰν τὸ ἐμπόριον συναντᾷ δυσχερείας καὶ τὸ κράτος θὰ παρουσιάζῃ μίαν νοσηρὰν κατάστασιν. Τὸ ἐμπόριον κατὰ κανόνα δέον νὰ διέπῃ ἡ ἐλευθερία ὁπότε λειτουργεῖ ὁ κανὼν τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως.

Ὁ ἔμπορος ὅστις διαθέτει τὰ κεφάλαιά του βασίζεται πάντοτε εἰς τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους, τὸ ὁποῖον καὶ εἶναι ἀνάλογον τῶν κεφαλαίων του, τῶν προσπαθειῶν του, τῆς εὐφυΐας καὶ ἐργατικότητός του. Ἡ ἐλπὶς αὕτη τοῦ κέρδους δημιουργεῖ εἰς τὸν ἔμπορον τὴν ἄμιλλαν ἥτις ἐξελίσσεται πρὸς τὸν πολιτισμόν. Οἱοσδήποτε παρεμβατισμὸς συνεπαγόμενος τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς ἐλπίδος ταύτης ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὸν μαρασμὸν καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν μὴ ἄνοδον πρὸς τὴν εὐημερίαν καὶ τὸν πολιτισμόν.

Τὸ ἰδεῶδες τοῦ ἐμπορίου πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τοῦ κοινοῦ καὶ μιᾶς κυβερνήσεως εἶναι μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ἐλευθερία καὶ ἰσοζύγιον μεταξὺ εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν. Τότε τὰ ἀγαθὰ θὰ κατανέμωνται ἀναλόγως καὶ θὰ ἐπέρχεται συναγωνισμὸς ὅστις δημιουργεῖ καὶ τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν μέχρι τοῦ κόστους.

Ἐν τοσούτῳ ὅμως ἡ τάσις ἑνὸς ἐμπόρου πρὸς ἀπόκτησιν κερδῶν, δὲν ἐνδείκνυται νὰ εἶναι ἀπεριόριστος, διότι τὸ τοιοῦτον θὰ ἐδημιούργει ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Τὸ κράτος πρέπει νὰ ἐπεμβαίνῃ ἀνασχετικῶς, προστατευτικῶς ὅμως καὶ διὰ τὸν ἔμπορον καὶ διὰ τὸ κοινόν. Διὰ τὸν ἔμπορον θὰ ὁρίσῃ ὡρισμένα θεμιτὰ ὅρια κέρδους, πέραν τῶν ὁποίων θὰ ὑπάρχῃ αἰσχροκέρδεια. Διὰ τὸ ἐμπόριον ἐπίσης δύναται τὰ κράτος νὰ ἐπέμβῃ πρὸς ρύθμισιν τοῦ τρόπου κατανομῆς ἢ διαθέσεως ὡρισμένων ἐμπορευμάτων. Ἐπίσης πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ἢ καὶ γενικῶς τοῦ ἐμπορίου, τὸ κράτος ἐπεμβαίνει ἑκάστοτε καὶ ρυθμίζει ἀναλόγως τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς πρὸς ἀποτροπὴν ζημιῶν ἕνεκα ὑπερπαραγωγῆς ἢ πληθωρικῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς ὡρισμένων προϊόντων.

Ἅπαντα ὅμως τὰ μέτρα ταῦτα τοῦ παρεμβατισμοῦ τὰ ὁποῖα ρυθμίζονται δι' ἀγορανομικῶν διατάξεων πρέπει ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἔχωσι προστατευτικὸν χαρακτῆρα, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ἐκτείνωνται μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε ν' ἀποκλείεται ἀπὸ τὸν ἔμπορον ἡ ἐλπὶς πρὸς ἐπαύξησιν τῆς περιουσίας του.

Ἡ ἀστυνομία ἐν προκειμένῳ διὰ τῶν ἀγορανομικῶν τμημάτων εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐμπορίου καὶ πρέπει νὰ ἐνεργῇ μὲ τὰ ὡς ἄνω δεδομένα.

Τὰ ἁρμόδια ἀγορανομικὰ ὄργανα ἀρκοῦνται κατὰ πρῶτον λόγον εἰς νουθεσίας πρὸς τοὺς ἐμπόρους διὰ τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἡ ποινικὴ δίωξις χρησιμοποιεῖται ὡς ἔσχατον μέσον ἔναντι τῶν κακῆς πίστεως ἐμπόρων, ἡ τιμωρία τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν λοιπῶν. Ἡ ἀπόκρυψις ἢ ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀγαθῶν εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν ἐμπόρων ἐπιφέρει ζήτησιν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀνατίμησιν. Ἡ προκειμένη περίπτωσις ὡς καὶ ἡ διὰ μεσιτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν κατανάλωσιν διάθεσις ὡρισμένων ἀγαθῶν ἀποτελοῦν τὰς κλασσικὰς περιπτώσεις μαυραγοριτισμοῦ καὶ δέον ν' ἀποτρέπωνται.

Κάποτε ἀφίχθη ποσότης 1.000 σάκκων ζακχάρεως. Ὁ εἰσαγωγεὺς τὴν διέθεσεν εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν χονδρεμπόρων ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης δὲν διετέθη ἐν τῇ ἀγορᾷ οὔτε μία ὀκᾶ συνεπείᾳ, δὲ τούτου ἐπῆλθε ἀνατίμησις κατὰ χιλίας δραχμάς. Ἐξ ἀντιθέτου κατὰ τὸ ἴδιον κανονικὸν διάστημα ἀφίχθη ποσότης 300 σάκκων ἥτις διετέθη διὰ 100 καταστημάτων τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν κατανάλωσιν· ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ πτῶσις τῆς τιμῆς τῆς ζακχάρεως καὶ ἡ ἐκ νέου ἐμφάνισις τῆς ἀποκρυβείσης τοιαύτης.

Ὁ μεγαλύτερος συντελεστὴς εἰς τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν εἶναι ἡ ἀγοραστικὴ ἱκανότης τοῦ κοινοῦ. Ἐὰν τὸ κοινὸν ἕνεκα φημῶν ἢ ἄλλων ἀπατηλῶν διαδόσεων σπεύδῃ εἰς τὴν ἀγορὰν δυσαναλόγων μὲ τὰς ἀνάγκας του ποσοτήτων, δημιουργεῖται ζήτησις καὶ ἐν συνεχείᾳ σπάνις καὶ ἀνατίμησις. Ἐν προκειμένῳ ἐπέρχεται ἡ γενικωτέρα ἀναταραχὴ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τὸ μόνον φάρμακον εἶναι τὸ καταναλωτικὸν κοινὸν τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἐπεμβαίνῃ ἀνασχετικῶς, διὰ τῆς ἀζητησίας. Πάντως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐμπορίου δέον μεταξὺ ἀστυνομίας, ἁρμοδίων διευκητικῶν, ἀγορανομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐμπόρων νὰ ὑπάρχῃ συνεργασία καὶ ἀμοιβαία κατανόησις, μὲ κύριον σκοπὸν τὴν προστασίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ ἀπὸ αἰσχροκερδεῖς ἢ ἀπατηλὰς ἐμπορικὰς πράξεις, αἵτινες καὶ τοὺς ἰδιώτας καὶ τοὺς καλῆς πίστεως ἐμπόρους ζημιώνουσι.

15. Ἡ Ἀστυνομία ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον τοῦ Κράτους.

Τὸ κυριώτερον ἐκτελεστικὸν ὄργανον τοῦ Κράτους εἶναι ἡ ἀστυνομία. Δι' αὐτῆς ἐκτελοῦνται ἅπασαι αἱ διαταγαὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ ταύτης δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Αἱ δικαστικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ τοῦ Κράτους ἀρχαὶ δὲν θὰ δυνηθῶσιν ἄνευ τῆς ἀστυνομίας νὰ ἐπιτελέσουν τὸν προορισμόν των. Εἰς ταύτην θὰ διαβιβασθῶσι πρὸς ἐπίδοσιν καὶ ἐκτέλεσιν τὰ πάσης φύσεως καταδιωκτικὰ ἔγγραφα καὶ διὰ τῆς ἀστυνομίας θὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ διὰ φόρους τοῦ δημοσίου καταδιωκτικὰ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἐντάλματα. Ἡ ἀστυνομία θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιλύσεως πάσης διαφορᾶς προκυπτούσης μεταξὺ ἐριζόντων ἀτόμων καὶ γενικῶς εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς συμπαραστάτις εἶναι ἡ ἀστυνομία, διότι εἰς ταύτην ἔχει ἀνατεθῇ προληπτικῶς καὶ κατασταλτικῶς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων καὶ διαταγῶν τοῦ Κράτους.

Ἀναλόγως τῆς ἐργασίας, ἀποδόσεως καὶ ἐμφανίσεως τῆς ἀστυνομίας ἐμφανίζεται καὶ ἡ ἰσχὺς μιᾶς Κυβερνήσεως, ἡ πρόοδος καὶ βαθμὸς πολιτισμοῦ τοῦ κράτους ὅπερ ἀντιπροσωπεύει.

Ἡ ἁλματώδης ἐξέλιξις τῶν συγχρόνων μεγαλουπόλεων προϋποθέτει καὶ ὕπαρξιν παρ' αὐταῖς ὑπηρεσίας μονίμου μὲ στελέχη καὶ ὑπαλλήλους ἰδιαζούσης μορφώσεως. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ὑπηρεσίας ταύτης συγκεντροῦντες ὡρισμένα προσόντα, θὰ ἦσαν ἱκανοί, λόγῳ πείρας, μορφώσεως καὶ παραμονῆς ἀρκετοῦ χρόνου εἰς τὰς ἰδίας πόλεις, νὰ προσαρμοσθῶσι πρὸς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῆς πολιτείας καὶ νὰ γίνωσι φορεῖς τούτων πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως εἰς ἣν ὑπηρετοῦσιν. Ὁ πρωτόπειρος ἐπαρχιώτης ἀστυνομικὸς ὁ ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς κατάταξιν, μὲ τὴν πάροδον μιᾶς 10ετίας ἢ 20ετίας θὰ ἐξελιχθῇ ἀσφαλῶς εἰς ἕνα καλὸν ὑπηρέ-

τὴν τοῦ κράτους, ἱκανὸν ν' ἀποκτήσῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν. Καὶ ὁ κακὸς ὅμως ἐκεῖνος πολίτης τῶν μεγαλουπόλεων, ὁ τὸ πρῶτον ἐπισκεπτόμενος τὰς μεγαλουπόλεις ἀμόρφωτος ἐπαρχιώτης, οἱ πάσης κατηγορίας θερμόαιμοι ἢ δύστροποι καὶ ὀλιγώτερον κοινωνικοὶ πολῖται τῶν μεγαλουπόλεων, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ μὲ τὴν συχνοτέραν ἐπαφὴν μετὰ τῶν παλαιῶν καὶ μονίμων τούτων ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας, θ' ἀποβάλλωσι τὰς κακὰς ἕξεις, θὰ κατανοήσωσι τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὴν πολιτείαν, προσγειούμενοι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ τελικῶς θὰ ἐθισθῶσιν εἰς τὴν τάξιν καὶ εὐνομίαν, ἀποβαίνοντες οὕτω καλοὶ καὶ πολιτισμένοι πολῖται.

Οὕτω διὰ τῆς ἀμοιβαίας συνεργασίας καὶ κατανοήσεως κοινοῦ καὶ ἀστυνομίας θὰ ἐπιτευχθῇ ἔστω καὶ ἀπὸ τῆς ἑπομένης γενεᾶς, ὁ γενικὸς πόθος, ὅπως ἡ χώρα μας ἐξελιχθῇ ἀπὸ ἀπόψεως πολιτισμοῦ εἰς ἐφάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν, συντελούσης ἐν προκειμένῳ κατὰ μείζονα λόγον καὶ τῆς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον συσταθείσης εἰδικῆς, 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων.

Τοιαύτη καὶ τοσαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἶναι ἡ ἀποστολὴ τῆς 'Αστυνομίας εἰς τὴν Κοινωνίαν.

16. Γενικὰ περὶ τῆς δράσεως τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της—'Οκτώβριος 1921—προσέφεραν καὶ προσφέρουν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν.

Συνέλαβον χιλιάδας κακοποιῶν, τόσον ἐντός, ὅσον καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους, κατέσχεσαν χρήματα καὶ πράγματα κλοπιμαῖα ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων καὶ ἀπέδωσαν εἰς τοὺς δικαιούχους. 'Αντεμετώπισαν ἀπεργίας, ἐπαναστάσεις, κινήματα κ.λ.π. καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των ἔπραξαν τὸ πᾶν ἵνα ἐξασφαλίσουν τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ κοινοῦ.

Κατὰ τὸν ἔνδοξον πόλεμον κατὰ τῆς φασιστικῆς 'Ιταλίας ἀρκετοὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, συγκροτήσαντες ἐθελοντικῶς μηχανοκίνητον μονάδα ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐκείνην ἐθνικὴν προσπάθειαν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἡρωϊκοῦ 'Εθνικοῦ μας στρατοῦ. Καὶ ἐν συνεχείᾳ πολλοὶ ἀστυνομικοὶ διαφυγόντες εἰς Μ. 'Ανατολὴν ἐνετάχθησαν εἰς τὸν 'Ιερὸν Λόχον καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ 'Αλαμεῖν καὶ τοῦ Ρίμινι, τιμήσαντες τὸ ὄνομα τῆς 'Ελλάδος καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς οἱ ἀστυνομικοὶ παρέμειναν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ λαοῦ, ὑποστάντες ὁμοῦ μετὰ τούτου μυρίας διώξεις, πεῖναν, ἀνυποδησίαν καὶ παντὸς εἴδους στερήσεις. Προσέφεραν κατὰ τὴν σκληρὰν ἐκείνην περίοδον ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς Συμμάχους. 'Εφωδίασαν συμμάχους καὶ "Ελληνας στρατιωτικοὺς μὲ ψευδεῖς ταυτότητας, διευκολύναντες οὕτω τὴν ἀπόκρυψίν των ἢ καὶ τὴν φυγήν των εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Συμμετέσχον ἐνεργῶς εἰς ὁμάδας κατασκοπείας, δίδοντες διὰ τοῦ ἀσυρμάτου πολυτίμους πληροφορίας εἰς τοὺς συμμάχους διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἐχθρικῶν νηοπομπῶν, τῶν σιδηροδρομικῶν συρμῶν, τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων, τῶν ἐχθρικῶν ἀεροδρομίων κ.λ.π., πληρώσαντες μὲ τὴν ζωήν των τὰς ὑπηρεσίας των ταύτας πρὸς τὴν Πατρίδα. Τέλος ἐπολέμησαν γενναίως κατὰ τῶν κομμουνιστῶν οἵτινες ἀντεθνικῶς δρῶντες ἐπεχείρησαν κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν νὰ δολοφονήσουν ὅλους τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας καὶ νὰ ἐγκαταστήσουν τὴν δικτατορίαν των, ἐξαφανίζοντες καὶ αὐτὴν τὴν 'Ελληνικὴν Πατρίδα.

'Αλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν καθημερινὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀστυνομικῶν μας ὑπαλλήλων :

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἵνα ἐξασφαλίσουν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ ἵνα διαφυλάξουν τὴν ζωήν, τιμὴν καὶ περιουσίαν τῶν πολιτῶν ἐκτελοῦν τὴν προ-

ληπτικὴν καὶ κατασταλτικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ ὑπὸ τὴν βροχὴν καὶ ὑπὸ τὸ ψῦχος καὶ ὑπὸ τὸν ἀφόρητον καύσωνα καὶ μάλιστα πολλάκις χωρὶς τὸν ἐπαρκῆ καὶ κατάλληλον ἱματισμὸν καὶ ὑπόδησιν καὶ χωρὶς ἱκανὸν μισθὸν ἵνα ἀντιμετωπίσωσι τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς ζωῆς των.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐργάζονται ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας περισσότερον, κατ' ἔτος, ὅλων τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων· ἂν μάλιστα εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας—αἵτινες εἶναι αἱ Κυριακαὶ καὶ αἱ ἑορταὶ—προστεθῶσι καὶ αἱ ἡμερήσιαι ὧραι ἐργασίας, αἵτινες εἶναι περισσότεραι τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ αἱ ἔκτακτοι ὑπηρεσίαι, αἵτινες συχνότατα δημιουργοῦνται κατὰ τὰς περιπτώσεις, τῶν ἀπεργιῶν, προεκλογικῆς κινήσεως, δημοσίων τελετῶν, ἐπιδημικῶν νόσων κ.λ.π., θὰ ἴδωμεν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐργάζονται σκληρότερον καὶ περισσότερον παντὸς ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου.

Κανεὶς ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος δὲν ἀγρυπνεῖ ὅταν οἱ πολῖται κοιμῶνται. Τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς καθ' ἃς ἅπαντες διασκεδάζουν, οἱ ἀστυνομικοὶ εἶναι ἐπὶ τὸ ἔργον, τότε μάλιστα ἐργάζονται περισσότερον ἵνα ἐξασφαλίσουν τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἄνεσιν τῶν πολιτῶν.

Μίαν μόνον ἀμοιβὴν τῶν κόπων των ὁραματίζονται οἱ ἀστυνομικοί. Τὴν ἱκανοποίησιν, εὐχαρίστησιν καὶ ἀγάπην τῶν πολιτῶν πρὸς αὐτοὺς ἔναντι τῶν κόπων, κινδύνων καὶ θυσιῶν ἃς ὑφίστανται ὑπὲρ αὐτῶν.

Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν εἶναι ὄργανα τῶν ἑκάστοτε καθεστώτων ἢ πολιτικῶν μερίδων. Εἶναι ὄργανα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ φέρονται πρὸς ὅλους τοὺς πολίτας ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν ἢ κοινωνικῶν φρονημάτων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Μόνον τοὺς παραβάτας τῶν νόμων οἵτινες διαταράσσουν τὴν ὁμαλὴν διαβίωσιν τῶν πολιτῶν καταδιώκουν οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ τοῦτο πράττουν οἱονεὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως ἐν τῇ Κοινωνίᾳ.

Μόνον ἡ συναίσθησις τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς ἀστυνομίας ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καθιστᾷ τὸν ἀστυνομικὸν ὑπερήφανον καὶ ἀνώτερον ἄνθρωπον· μὲ τοιαύτην συνείδησιν ὁ ἀστυνομικὸς ἀποκτᾷ πνεῦμα αὐτοθυσίας· καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν τοῦτον, καίτοι γλίσχρως ἀμοιβόμενον, καίπερ ἐκτεθειμένον εἰς μυρίους κινδύνους—διότι ἐννοεῖ πόσον σπουδαῖον καθῆκον ἐπιτελεῖ καὶ διότι αἰσθάνεται ὅτι εἶναι ὁ κυριώτερος συντελεστὴς τῆς εὐημερίας τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας—νὰ βαδίζῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ βαρυτάτου καὶ λίαν ἐπικινδύνου ἔργου του, μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν ἀφάνταστον.

Εἰς τὴν ἀποστολὴν των ταύτην οἱ ἀστυνομικοί, τέκνα καὶ αὐτοὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἐντολοδόχοι τούτου, ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς πλήρους ὑποστηρίξεως καὶ ἀγάπης τῶν πολιτῶν, διὰ τὸ συμφέρον τῶν ὁποίων ἄλλως τε νυχθημερὸν μοχθοῦσιν.

Ὁ πολίτης πρέπει νὰ κατανοήσῃ ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς εἶναι ὑπηρέτης τῶν συμφερόντων του, εἶναι φύλαξ τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας του, εἶναι ὁ ἀπαραίτητος προστάτης του καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὁ συμπαθέστερος φίλος του.

Ὅπως ὁ ἀστυνομικὸς αἰσθάνεται ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ πολίτου, ἔστω καὶ μὲ θυσίαν τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζωῆς του ἀκόμη, οὕτω καὶ ὁ πολίτης κατανοῶν τὸ μέγεθος τῆς θυσίας ταύτης τοῦ ἀστυνομικοῦ πρέπει νὰ θεωρῇ τὸν ἀστυνομικὸν ὡς τὸν καλλίτερον φίλον του καὶ νὰ τὸν περιβάλλῃ μὲ ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησίν του. Εἶναι ἡ καλυτέρα ἀνταμοιβὴ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔναντι τῶν μόχθων του πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ἡ ἀποτελεσματικωτέρα παραίνεσις πρὸς συνέχισιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκληροῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου.

ΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟΝ

ΤΟ ΛΑΜΠΡΟ ΜΕΤΕΩΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ὑπὸ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΘ. ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗ

I

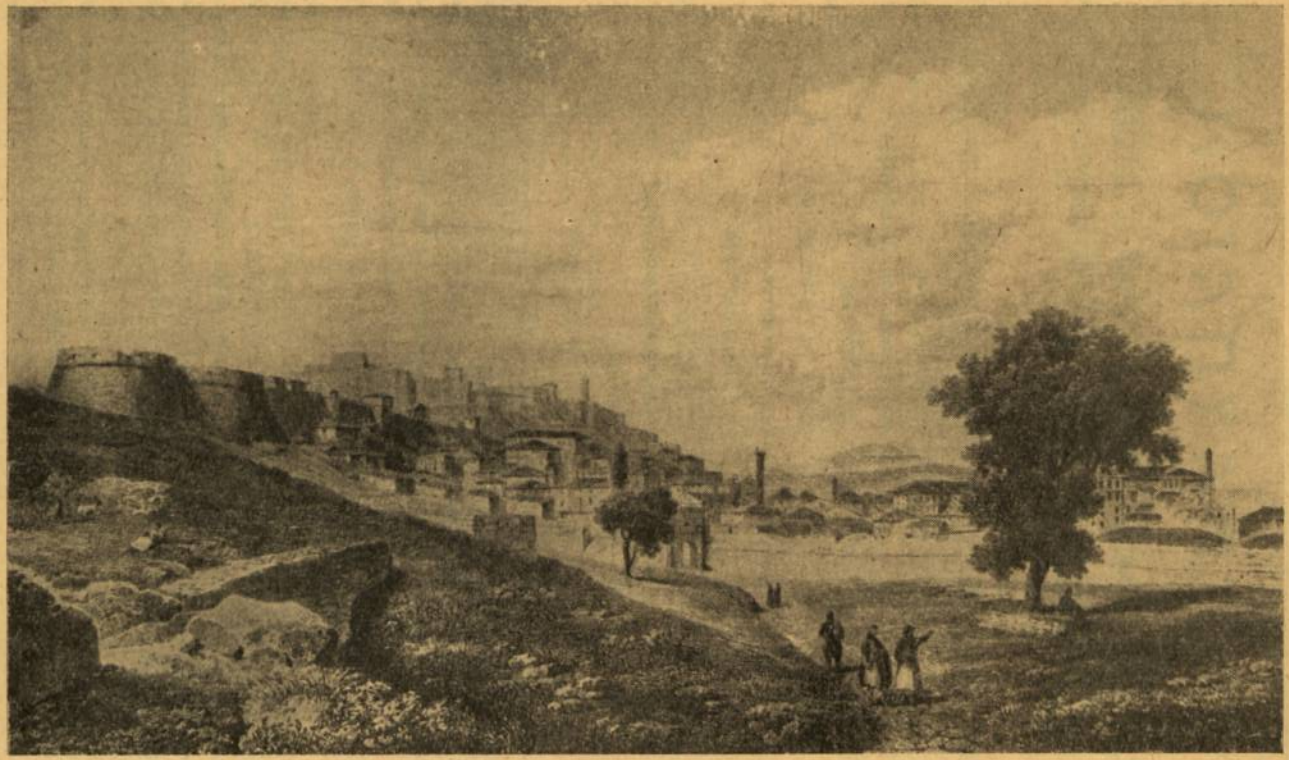
ΕΙΝΑΙ ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟ τοῦτο τὸ τραγούδι :
— «Λελοῦδι, τῆς Μονεμβασιᾶς,
καὶ Κάστρο τῆς Ἀθήνας,
Καὶ Παλαμήδι τ' Ἀναπλιοῦ
ἄνοιξε νά 'μπω μέσα,
Νὰ εἰδῶ τὶς Ἀναπλιώτισσες,
τὶς Ἀναπλιωτοπούλες,
Πῶς πλένουν, πῶς λευκαίνουνε,
πῶς μοσκοσαπουνᾶνε ;
— Μὲ τόνα χέρι πλένουνε,
μὲ τἄλλο σαπουνᾶνε...»

Καὶ τραγουδιέται ἀκόμα τὸ τραγούδι καθὼς εἶναι γραμμένο ἢ μὲ διάφορες παραλλαγὲς καὶ προσθῆκες. Τὸ τραγουδοῦνε σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ διαλαλεῖ τὴ δόξα τῆς ξακουσμένης πολιτείας ἀκόμα καὶ στὸν καιρό μας, ποὺ ἔχουν ἐπικρατήσει τὰ ρεμπέτικα τραγούδια κι' ἀλλιώτικες —πολλὲς φορὲς κι' ἀλλόκοτες!—βιοτικὲς συνθῆκες. Κι ὅπως φαίνεται καθαρά, μᾶς δείχνει τὴ ζωντάνια τῶν γυναικῶν τ' Ἀναπλιοῦ, ἀφωσιωμένες σὲ χρήσιμα καὶ ἀπαραίτητα ἔργα.

Παρόμοια ὁλοζώντανο κέντρο παρουσιάζεται τὸ περίφημο καὶ κοσμοξακουσμένο κάστρο, σ' ὁλόκληρη τὴν ἱστορικὴ διαδρομή του. Κ' ἔχει ἀναδειχτεῖ φωτεινὸ κι' ἀκτινοβόλο μετέωρο στὸν περίβλεπτο θόλο τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Σ' αὐτό, φυσικά, συντείνει καὶ ἡ κατάλληλη τοποθεσία. Γιατί, καθὼς εἶναι γνωστό, τὸ φυσικὸ περιβάλλον ἔχει πολὺ νὰ κάμει στὴν ἐξέλιξη τῶν ἀνθρώπων.

Τ' Ἀνάπλι λεγότανε Ναυπλία στὰ πρῶτα του χρόνια. Σύμφωνα μὲ τοὺς μύθους καὶ τ' ἀποσπάσματα τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν συγγραμμάτων, ποὺ διεσώθησαν ὡς τώρα, ἱδρυτὴς κι' ἀρχικός του κτίτορας, ἦταν ὁ Ναύπλιος «Ἀργεῖος ἀνήρ, ναυτικῆς ἐμπειρίας ἔμπειρος, ἦν δ' οὗτος υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης».

Καὶ γιὰ τὸν Ποσειδώνα, βέβαια, δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ γίνει περισσότερος λόγος. Γιὰ τὴν Ἀμυμώνη ὅμως, ποὺ δὲν εἶναι τόσο γνωστὴ σὰν τὸ Θεὸ τῆς

Ἡ Ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ Ναυπλίου ὡς ἦτο τὸ 1830.

θάλασσας, εἶναι ἀνάγκη νὰ δηλωθεῖ πὼς ἦταν κόρη τοῦ Δαναοῦ, βασιλέα τοῦ Ἄργους.

Θαλασσοπόρος ὁ Ναύπλιος, καθὼς τὸ φανερώνει καὶ τὄνομά του, διάλεξε τὴν τοποθεσία ταιριαγμένη μὲ τὸ ἐπάγγελμά του. Αὐτὴ τὴ διαπίστωση κάνει κ' ἕνας Ὀλλανδὸς ναύαρχος, ποὺ λέει ἀνάμεσα στ' ἄλλα : «...ὁ ἐξαίρετος τῆς πόλεως λιμὴν καὶ τὸ ἀήττητον φρούριον Παλαμήδιον ὁδηγοῦσιν ἡμᾶς φυσικῶς εὐθὺς πρὸς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ κόλπος οὗτος ἔπρεπε νὰ ἐκλεχθῇ ἐξαιρετικῶς πρὸς ἐγκαθίδρυσιν αὐτόθι ναυτικῆς τινος ἐγκαταστάσεως». Καὶ γιὰ νὰ εἶναι πιὸ ἀσφαλισμένο κι ἀπρόσβλητο τὸ μέρος, τὸ περιτείχισε μὲ ἰσχυρὰ κυκλώπεια τείχη, ποὺ σώζονται ἀκόμα μερικὰ λείψανά τους.

Ναύπλιος πάλι, τρισέγγονος τοῦ πρώτου, θαλασσοπόρος καὶ θαλασσογνώστης καὶ τοῦτος, ἦταν σὲ δράση στὸν καιρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Περασμένης ἡλικίας, δὲν πῆρε μέρος ὁ ἴδιος στὸν πόλεμο τῆς Τροίας. Ἔστειλε ὅμως δυὸ γυιούς του, τὸν Οἴακα καὶ τὸν Παλαμήδη. Γιὰ τὸν Παλαμήδη γράφει τὸ λεξικὸ τοῦ Σουίδα : «Παλαμήδης Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος ἐποποιός. Ἦν δ' οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός, ἔσχε δ' εὐφυῶς πρός τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν καὶ εὑρέτης γέγονε τοῦ ζ στοιχείου καὶ τοῦ θ καὶ τοῦ φ καὶ τοῦ χ, ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν...».

Ποιητής, λοιπόν, κ' ἐφευρέτης ὁ Παλαμήδης ἐκληρονόμησε στοὺς πατριῶτες του Ναυπλιεῖς τὰ πνευματικά του ἐνδιαφέροντα κι' ἐπιδιώξεις. Τοὺς κληροδότησε καὶ τὴ βαρειὰ μοίρα ν' ἀγωνίζουνται γιὰ τὴν ἀλήθεια. Γι' αὐτὴν ἦσαν τὰ τελευταῖα του λόγια, πρὶν ξεψυχήσει, σκοτωμένος ἀπὸ τοὺς Ἀχαιούς, παρασυρμένους ἀπὸ σκοτεινὲς δολοπλοκίες τοῦ παμπόνηρου Λαερτιάδη. Εἶπε λοιπόν : «χαῖρε ἀλήθεια κυδρὴ προέθανες γὰρ ἐμοῦ!».

Σύμφωνοι μ' αὐτὴ τὴν ἐπιταγὴ συμμετεῖχαν οἱ Ναυπλιεῖς ἀργότερα στὴν Ἀμφικτυονία τῆς Καλαυριᾶς. Τὴν Ἀμφυκτιονία ἐκείνη, ποὺ εἶχε γιὰ ἕδρα της τὸ ἱερὸ τοῦ Ποσειδῶνος, τὴν ἀπαρτίζαν ἑφτὰ Ἰωνικὲς πόλεις : ἡ Ναυπλία ἡ Ἑρμιόνη, ἡ Ἐπίδαυρος, ἡ Αἴγινα, αἱ Ἀθῆναι, αἱ Πρασιαί, καὶ ὁ Ἀρκαδικὸς Ὀρχομενός.

II

Η ΖΗΛΕΥΤΗ ΤΟΥ θέση δὲν τοῦ ἐξασφάλιζε πάντοτε καὶ τὴν ἀνεξαρτησία. Κάποτε, λοιπόν, ὑπετάχθη στὸ Ἄργος, ἀπ' ὅπου, φυσικά, θὰ εἶχε καὶ τροφιμικὴ ἐξάρτηση, ὅταν δὲ θὰ πήγαιναν τόσο καλὰ οἱ ναυτιλιακὲς ἐπιχειρήσεις. Καὶ τοῦ Ἄργους τὴν τύχη ἀκολούθησε τελικά, μὲ τὴ νικηφόρα ἐπιδρομὴ τοῦ Πύρρου, τοῦ βασιλέως τῆς Ἠπείρου καὶ τὶς μετακόλουθες Μακεδονικὲς καὶ Ρωμαϊκὲς ἐπιθέσεις καὶ κατακτήσεις. Κ' ἔτσι ὁ Παυσανίας τὸ ἀναφέρει γιὰ ἔρημο τ' Ἀνάπλι κατὰ τὸ Β΄ μ.Χ. αἰῶνα.

Μὲ τὴν ἐπικράτηση ὅμως τοῦ Χριστιανισμοῦ κι ἀργότερα εἶναι πάλι κατοικημένο. Ἀναφέρεται μάλιστα, ὅτι ὁ περίφημος ὅσιος Νίκων, ὁ Μετανοεῖτε, τοὺς ἐδίδαξε τὴ νέα θρησκεία. Ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Κρήτη στὰ 963

μ.Χ. ἐδίδαξε πολλὲς φορὲς τοὺς κατοίκους τοῦ Ναυπλίου κ' ἔτσι πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν «οἱ ἀναδειχθέντες ἀρετῆς ἐργάται καὶ θεοσεβείας ἐρασταί».

Στὸ νέο του δρόμο τ' Ἀνάπλι ἀποχτάει κι' ἀνεξάρτητη ἕδρα ἐπισκόπων. Μαζὶ μὲ τὸ Ἄργος, ποὺ πρὶν ὑπήγοντο στὴ Μητρόπολη Κορινθίας, ἀποτελέσανε τὴν καινούργια ἐπισκοπή, μὲ πρῶτον Ἐπίσκοπο τὸν Πέτρο Σίκουλο, ἐνάρετο μοναχό, ποὺ «ἐν ὁσιότητι καὶ εὐλαβείᾳ βιώσας» ἀπέθανεν 70 ἐτῶν κι' ἀνεκηρύχθη καὶ ἅγιος κατόπιν.

Καὶ δὲν εἶναι ὁ μόνος ἅγιος τοῦ Ναυπλίου. Ἀργότερα, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1655, ἐμαρτύρησεν ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ Ναυπλιώτης «γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ Ναυπλίου καὶ ζωγράφος ἐπιτήδειος εἰς τὴν τέχνην...». Οἱ Ἀγαρηνοί, ἄλλοι μὲ ξίφη, ἄλλοι μὲ μαχαίρας ἐκατατρυποῦσαν τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος, ἕως ὅτου τὸν ἐκατάκοψαν εἰς λεπτὰ κομμάτια...».

Ἡ πρὸ τοῦ τεκὲ τοῦ Ἁγᾶ πασᾶ πλατεῖα ἐν Ναυπλίῳ ἀρχομένου τοῦ ΙΘ' αἰῶνος

Στὴν πορεία τῆς ἀρετῆς, τῆς τιμῆς, τοῦ καθήκοντος, ποὺ χάραξε ὁ μακρυνός του πρόγονος, ὁ ἐποποιὸς κ' ἐφευρέτης Παλαμήδης, βαδίζουνε πολλοὶ πνευματικοὶ Ἀναπλιῶτες. Σωρεία παλιοὶ καὶ νέοι, θρησκευτικοί, κυρίως, ἄνθρωποι, συγγραφεῖς καὶ διδάχοι, κοσμοῦνε τὶς περίλαμπρες πνευματικὲς σελίδες τῆς Ναυπλιακῆς ἱστορίας. Οἱ Ζυγομαλάδες, Ἰωάννης, Θεοδόσιος καὶ Σταμάτης. Οἱ Μαλαξοί, Νικόλαος, Μανουήλ, Γεώργιος, Μιχαὴλ καὶ Γρηγόριος. Ὁ Μητροφάνης Ναύπλιος κι' ἄλλοι κι' ἄλλοι λόγιοι τῶν περασμένων αἰώνων, ποὺ κοπίασαν γιὰ νὰ κουβαλήσουν τὰ πετράδια τους ὁ καθένας, γιὰ νὰν τὰ προσθέσουνε στὸ οἰκοδόμημα τοῦ ἀνεγειρομένου ὁλοένα Ναυπλιακοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ 'ναι τὸ πιὸ εὔχυμο τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ παρακλάδι.

Ἀπ' αὐτὴ τὴν πνευματικὴ ἀκτινοβολία προσελκυσμένος, φαίνεται, κι' ὁ ξακουσμένος Ἠλίας Μηνιάτης ἐχρημάτισεν, Ἱεροκήρυκας Ναυπλίου. Ὁλόκληρη ἑξαετία διέμεινε στὸ Ἀναῦπλι, καθὼς τὸ γράφανε τότε, κι' ἀπήγγειλε, πολλὲς ὁμιλίες. Κι ἀπὸ τοὺς διασωθέντας ὡς τὴν ἐποχή μας ἐμπνευσμένους λόγους τοῦ δεινοῦ ἱερωμένου, ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ Ναυπλιακοί του, ὅπως «ὁ περὶ πίστεως» καὶ «ὁ περὶ ἀγάπης».

Ἔτσι δὲν μᾶς παραξενέβει καθόλου ἡ διαπίστωση τοῦ ποιητοῦ «τοῦ Θρήνου καὶ τῆς Αἰχμαλωσίας τοῦ Μορέως» ποὺ λέει γιὰ τ' Ἀνάπλι :

«Αὐτὸ ἤτανε ἡ καύχησις,
κορώνα τοῦ Μορέα,
Κι' ὅλα τοῦ ὑποτάζονται
σὰν τὸν Ἀρχιερέα».

Πλούσια καὶ δυνατὴ πολιτεία τ' Ἀνάπλι. Μὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο τὶς πλούσιες καὶ δυνατὲς πολιτείες τὶς παραφύλαγαν οἱ Κουρσάροι, καθὼς τ' ἁρπαχτικὰ γεράκια παραφυλᾶνε τὰ πουλιὰ τῆς κλώσσας. Σὰν τὰ γεράκια ὁρμοῦσαν καὶ οἱ Κουρσάροι κι' ἅρπαζαν καὶ λεηλατοῦσαν. Ὅ,τι πολύτιμο βλέπανε τἀχόρταστα μάτια τὸ γραπώνανε τἀκούραστα καὶ λαίμαργα χέρια. Κοσμήματα, ροῦχα, σκεύη καὶ νέους ἀνθρώπους. Κοπέλες, κυρίως, γιὰ τὰ μάργελα χαρέμια...

Παραστατικὸ γιὰ τὶς ἐπιδρομὲς τῶν Κουρσάρων εἶναι τὸ γνωστὸ δημοτικὸ τραγούδι :

«Ἡ κυρὰ Ρήνη τοῦ Σκληροῦ,
καὶ γὴ Ἀρετὴ τοῦ Δούκα,
Καὶ ἡ Χρυσοκουβουκλιώτισσα
—πανέμνοστα κοράσια—
Βγῆκαν νὰ περπατήσουνε
καὶ στὸ λουτρὸ νὰ πᾶνε...
Ἡ μάννα της, ἡ Σκλήραινα :
— Κάτσε, Ρηνιό μ', τῆς λέει.
Κι ὁ κύρης της ἀντίλεγε :
— Σεῖρε, Ρηνιό μου, σεῖρε,
Καὶ γὼ γιὰ τὸ χατήρι σου
τρεῖς βίγλες θὰ καθίσω...
Τὴ μιὰ καθίζω στὸ βουνό,
τὴν ἄλλη στ' ἀκρογιάλι
Τὴν τρίτη τὴν καλύτερη
μὲς τοῦ λουτροῦ τὴν πόρτα...

Κι ἀκόμα ὁ λόγος ἔστεκε
καὶ ἡ συντηχιὰ κρατιόταν,
Φωνάζει ἡ βίγλα τοῦ βουνοῦ :
— Μιὰ φούστα κατεβαίνει!
Ἀφροκοπάει στὰ πέλαγα,
σκιζοβολάει τὸ κῦμα!...
Φωνάζει ἡ βίγλα τοῦ γιαλοῦ :
— Δυὸ φούστες ἀρμενίζουν!
Βάνουνε πλώρη στὸ Καστρὶ
καὶ στοῦ λουτροῦ τὴν πόρτα!...
Φωνάζει καὶ ἡ καλύτερη :
— Κορίτσια, πιάσανέ σας!...
Ὥστε νἀλλάξει γῆ Ἀρετή,
ν' ἀναζωστεῖ ἡ Ρήνη,
Καὶ ἡ Χρυσοκουβουκλιώτισσα
τὸ δέμα της νὰ βάλει,
Ἄλλοι ἀπ' τὴν πόρτα μπαίνουνε
κι' ἄλλοι ἀπ' τὸ παρεθύρι,
Τὴν ἀκριβὴ τῆς Σκλήραινας
ἀνάγερα τὴν πᾶνε!...»

III

ΣΑΝ ΠΕΤΡΑΔΙ *ποὺ παραβγαίνουν οἱ ζάπλουτοι ποιὸς νὰν τὸ πρωταρπάξει, διεκδικοῦνε τ' Ἀνάπλι Φράγκοι, Ἐνετοὶ καὶ Τοῦρκοι. Ὁ καθένας τους γιὰ τὸν ἑαυτό του. Καὶ κανεὶς δὲν εἶναι σίγουρος γιὰ τὴ νίκη, γιατί, κοντὰ στοὺς ἀντίζηλους ποὺ προσπαθοῦνε νὰν τὸ πάρουν γιὰ τὸ δικό τους στέμμα, εἶναι καὶ οἱ ραγιάδες ποὺ ἐπιζητοῦνε πάντα καὶ πάντα τὴ Λευτεριά τους. Στὸ τέλος, μὲ προδοσία τοῦ Σάλα, Γάλλου τὴν καταγωγὴ μὰ στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἐνετίας, τὸ πήρανε οἱ Τοῦρκοι.*

— «Ἄλα, Ἄλα!» φώναζαν οἱ Ἀγαρηνοί, ἐπικαλούμενοι τὸν Ἀλλάχ, γιὰ νὰν τοὺς βοηθήσει.

—Ἀνάθεμα τοῦ Σάλα! ριμάρανε οἱ δικοί μας. Μὲ τἀναθεματίσματα, φυσικά, δὲν τὰ καταφέρανε νὰ διώξουνε τοὺς ξένους δυνάστες. Ἴσια-ἴσια ποὺ συνάχτηκαν στὴν περιλάλητη πόλη πάρα πολλοὶ πασάδες, μπέηδες κι' ἀγάδες, ἡ ἀφρόκρεμα, δηλαδή, τῶν Τούρκων τοῦ Μοριᾶ, ποὺ ἐπεδίωκαν τὴν ἀσφάλεια τῶν χαρεμιῶν τους καὶ τὸ δικό τους «χουζούρι».

Καὶ φαντάζεται ὁ καθένας μὲ πόσο ξυνισμένο ξάφνιασμα πληροφορήθηκαν ἀργότερα τὸν ξεσηκωμὸ τοῦ 21. Καὶ μὲ πιὰ μεγάλη ἀνησυχία εἶδανε τὴν πολιορκία τοῦ ὀχυροῦ τους ἀπὸ τοὺς «ραγιάδες» ποὺ τοὺς ἐφώναζαν στὶς 14 Δεκεμβρίου 1821 :

— Προσκυνᾶτε, βρὲ Τοῦρκοι, γιατὶ θὰ σᾶς κάμουμε ρεσάλτο σὰν τὴν Τριπολιτσά!...

Καὶ πέρασε σχεδὸν ὁλόκληρος χρόνος ὡς ποὺ νὰν τὸ «κάμουν ρεσάλτο». Στὶς 30 Νοεμβρίου 1822 τὰ κατάφερε ὁ ἀρχηγὸς τῆς πολιορκίας Σταΐκος Σταϊκόπουλος, ἀπὸ τὴ Ζάτουνα τῆς Γορτυνίας, νάνεβεῖ στὸ φοβερὸ Παλαμήδι καὶ νὰν τὸ πάρει. Μ' ἐπιγραμματικὴ λιτότητα τὸ γνωστοποίησε στοὺς πασάδες: μὲ τὴν ὠμὴ καὶ λυσογόνατη λιτότητα τῶν κανονιῶν τους. Τὰ ἴδια τὰ κανόνια τοῦ Παλαμηδιοῦ ὡς τότε ποὺ τοὺς ὑπεράσπιζαν ἀπὸ τοὺς πολιορκητές, ποὺ θέλανε νὰν τοὺς χαλάσουνε τὸ χουζούρι.

Σχετικὴ μὲ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Ναυπλίου εἶναι ἡ ἐπακολουθοῦσα ὁμιλία τοῦ ὑποφαινομένου. Ἔγινε στὸν Κεντρικὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἀθηνῶν στὶς 30 Νοεμβρίου 1953 ὥρα 5.15.

Κι ἀκούστηκε ὡς τὰ πέρατα τῶν Ἑλληνικῶν ἐρτζιανῶν κυμάτων:

Ἰωάννης Καποδίστριας
Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

ΕΠΙ ΤΗ 131η ΕΠΕΤΕΙΩ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ
30/11/1822 — 30/11/1953.

Εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἡρωϊκὰ κατορθώματα ἡ Ἑλληνική μας ἱστορία. Γι' αὐτὸ κι' ὁ χρόνος μας διάσπαρτος ἀπὸ δοξασμένες ἐπετείους, ποὺ μᾶς συνενώνουν γιὰ προσκύνημα μπρὸς σ' ἄϋλους βωμοὺς λατρείας κι' εὐγνωμοσύνης. Καὶ σήμερα, λοιπόν, μᾶς προσκαλεῖ προσκύνημα περίλαμπρο· πέρασαν 131 ἔτη ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ οἱ Σταυραϊτοὶ τοῦ 21 πήρανε τὸ Παλαμήδι. Κ' εὐθύς, μὲ τὸ πέσιμο τἄπαρτου κάστρου, ἐλευθερώσανε καὶ τ' Ἀνάπλι.

«Στ' Ἀναπλιοῦ τὸ Παλαμήδι
Κεῖ βροντάει τὸ κανονίδι».

διαλαλοῦνε τὰ τραγούδια. Μὰ καὶ δίχως κανόνια ἦτανε φοβερὸ τὸ μεγαθηριακὸ συγκρότημα τῶν φρουρίων, ποὺ ἐπιστεγάζανε τότε τὸν ἀπότομο βράχο καὶ διαφεντέβανε τὴν ξεκουσμένη χώρα. Κ' ἐπικοινωνοῦσαν μαζί της μὲ 999 σκαλοπάτια κατὰ τὶς λαϊκὲς παραδόσεις. Καὶ φυσικά, γιὰ νὰ πάρει κανεὶς τὰ κλειδιὰ τῆς πολιτείας ἔπρεπε νὰ πάρει τὸ Παλαμήδι πρῶτα. Καὶ καταλαβαίνει ὁ καθένας μὲ πόση περηφάνεια σφεντόνιζε τ' Ἀνάπλι τὴν ἀπόκρισή του:

«Δὲν παραδίνω γὼ κλειδιὰ καὶ δὲν ἔχω χαμπάρι,
Στὸ Παλαμήδι κρέμουνται καὶ σύρε νὰν τὰ πάρεις!»

Γιὰ νὰ πάρει τὰ κλειδιὰ τ' 'Αναπλιοῦ πολιορκοῦσε τὸ Παλαμήδι κι' ὁ Στάϊκος Σταϊκόπουλος. Κ' ἦταν ἀβάσταχτος ὁ καημός του ποὺ ἀργοῦσε νὰν τὸ πετύχει. Σχέδια ἐπὶ σχεδίων κι' ἀπόπειρες πολλὲς εἶχαν γίνει. Μ' ἀκαρποφόρητες ὅλες. Ὡς ποὺ τὸ 1822, παραμονὴ τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου, μιὰ βροχερὴ καὶ ποντισμένη νύχτα, μάζεψε τὰ παλληκάρια του καὶ τοὺς εἶπε :

Ο ΣΤΑΪΚΟΣ ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ
κατὰ τὴν ἐκπόρθησιν τοῦ Παλαμηδίου

«Στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδας, ἡ ἡμέρα τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέου πρέπει νὰ φωτίσῃ τοὺς "Ελληνας ἐλευθέρους. 'Αλλὰ τὸ Ναύπλιον στέκεται ἀκόμη καὶ φαίνεται νὰ περιφρονῇ τὴν γενναιότητά σας... Τὸ Παλαμήδι φημίζεται ὡς ἀπόρθητον. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ δόξα, ἡ ὁποία θὰ σᾶς ὀφείλεται διὰ τὴν ἅλωσίν του, θὰ εἶναι λαμπροτέρα. "Ας πανηγυρίσωμεν τὴν ἑορτὴν τοῦ 'Αποστόλου 'Αγίου 'Ανδρέου, προστάτου τῶν μερῶν τούτων, διὰ τῆς ἁλώσεώς του... Οἱ γενναῖοι, οἱ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς 'Ελευθερίας, ἂς ἀνέβουν πρῶτοι μετ' ἐμοῦ στὸ Παλαμήδι!!!

"Ετσι, μὲ τὸν πρόσθετο πόθο νὰ ἑορτάσουν τὴ μνήμη τοῦ Πρωτοκλήτου

Ἀποστόλου στὸ ναΰδριο ποὺ ἦταν χτισμένο στ' ὠχυρωμένο κάστρο, ξεκίνησε μιὰ δράκα γενναίων. Μαζί τους εἶχαν κι' ἕνα γέροντα Κρανιδιώτη, Μανώλη Σκρεπετὸ λεγόμενο, ποὺ ἤξαιρε καλὰ τὰ κατατόπια. Στὸ ἀπόσπασμα τῶν ἀποφασισμένων ἡρώων μετεῖχαν καὶ 3 ἱερωμένοι ἀγωνισταί, ὁ Ναυπλιεὺς

Ὁ πρῶτος Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ΟΘΩΝ κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὸ Ναύπλιον

παπα—Γεώργιος Βελλίνης, ὁ ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος κι' ὁ μοναχὸς Παφνούτιος Ρούβαλης, ὁ περίφημος «Ἀμίλητος Καλόγερος» τοῦ Ἀγῶνα.

Μὲ τὰ σπαθιὰ στὸ χέρι καὶ τὸ δάκτυλο στὴ σκανδάλη τῶν πιστολιῶν ἀνέβηκαν ἕναν ἕνα τοὺς προμαχῶνες. Ὁ ἕνας πίσω τοῦ ἄλλου μὲ τὴ σκάλα, ποὺ τὴν ἔπερναν καὶ τὴν ἔστηναν καὶ παραπέρα. Ὡς ποὺ νὰ τοὺς πάρουν οἱ Τοῦρκοι χαμπάρι, τὸ τρομερὸ καὶ πολυτραγουδισμένο κάστρο ἦτανε στὴν κατοχὴ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ πρώτη δουλειὰ τῶν ἡρώων ἦτανε νὰ στρέψουν ἐχθρικὰ τὰ κανόνια πρὸς τὴν πόλη, ποὺ τὴ διαφεντέβαν, ὡς τότε, καὶ νὰ ρίξουν ἐναντίον της

μερικὲς βολὲς—ὄχι βέβαια ἐνθαρρυντικὲς καὶ χαιρετιστήριες! Τὶ τραγικὴ ἀφύπνιση γιὰ τοὺς πασάδες καὶ τὰ χανουμάκια!!...

Μὲ τὸ ξημέρωμα κιόλας τὸ ἡρωϊκὸ ἀπόσπασμα σκέφτηκε νὰ προσφέρει εὐχαριστήριο δοξολογία στὸν "Αγιο τῆς ἡμέρας. Παπάδες, καθὼς εἴπαμε, εἶχαν. Ἱερὰ σκεύη καὶ λαμπάδες ἔφεραν ἀπὸ τὴν πλησιόχωρη 'Αγία Παρασκευή. Μὰ δὲν εὕρισκαν τὸ ἐκκλησάκι τ' 'Αγ' 'Αντρέα...

—'Εδῶ κάπου ἦταν... τοὺς ἔλεγε ὁ Σκρεπετός, ὁ γερο-Κρανιδιώτης ποὺ τοὺς εἶχεν ἀκολουθήσει στὸ παράτολμο ἐγχείρημά τους. "Οταν ἤμουνα παιδὶ ἀνεβαίναμε δῶ, γιὰ νὰ πανηγυρίσουμε τὸν "Αγιο. 'Ο πατέρας μου ἔκανε τάμα στὴ χάρη του πολλὲς βολὲς καὶ μ' ἔπαιρνε καὶ μένα μαζί του... 'Εδῶ ἦταν...

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἐρευνοῦσε μὲ τὸ εὐλαβικό του βλέμμα. Καὶ νάτο, τὸ μικρὸ ἐκκλησάκι!... Κοντὰ στὸ ἐχθρικὸ φρουραρχεῖο, γεμᾶτο ὑλικὰ τοῦ πολέμου, χρήσιμα κι' ἄχρηστα, καὶ κρυμμένο ἀπὸ ἕνα σωρὸ βομβοβόλων λίθων. Στ' ἄψε-σβύσε τὸ καθάρισαν ἀπὸ κάθε τι κι' ἀκολούθησε μιὰ κατανυκτικὴ λειτουργία. Ἱερουργοὶ καὶ ψαλτάδες ἦσαν ὄχι μονάχα οἱ τρεῖς ἱερωμένοι, Παπα-Γιώργης, Καλλίνικος καὶ Παφνούτιος, μὰ κι' ὅλο τὸ ἀπόσπασμα τοῦ Σταϊκόπουλου. Μὲ μιὰ ψυχὴ καὶ μὲ μιὰ φωνὴ εὐχαριστοῦσαν ὅλοι τὸν "Αγιο τῆς ἡμέρας, ποὺ τοὺς ἐβοήθησε καὶ πήρανε τἀκαταμάχητο κάστρο...

Τὸν ἐνθουσιασμό τους διαλαλοῦσεν ἡ δοξολογία, τὴν ἄφταση χαρά τους καὶ οἱ κατοπινὲς φωνές τους πρὸς τοὺς Τούρκους τοῦ Ναυπλίου :

— Καὶ τοῦ χρόνου τ' "Αγι' 'Αντρέα, ἀγάδες!...

Τὴν ἴδια πεποίθηση στὴ βοήθεια τοῦ ἑορτάζοντος 'Αποστόλου ἐκφράζει καὶ τὸ γράμμα τοῦ Στρατηλάτη Κολοκοτρώνη, τοῦ θρυλικοῦ «Γέρου τοῦ Μοριᾶ», πρὸς τοὺς πολιορκημένους Τούρκους, ποὺ τοὺς καλοῦσε νὰ συνθηκολογήσουν: «'Ιδοὺ ὁ Θεὸς τοῦ Παντὸς μᾶς ἔδωκε τὸ Παλαμήδιον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν μας καὶ σᾶς προσκαλοῦμεν σὲ τρεῖς ὥρες νὰ παραδοθῆτε...». Κι' ἀναγγέλλοντας τὴν περιφανῆ νίκη στὰ 'Ελληνικὰ στρατεύματα ἔγραφε :

«Τὰ περὶ Ναυπλίου ἴσως εἰδοποιήθητε μέχρι τοῦδε... Τὴν 30 Νοεμβρίου, καθ' ἣν πανηγυρίζεται ὁ Πρωτόκλητος 'Ανδρέας, διὰ θαύματος παρελάβομεν ἀναιμακτὶ τὸ φρούριο Παλαμήδι...». Καὶ σ' ἀναφορά του πρὸς τὴν Κυβέρνηση τόνιζε ἀκόμη :

«Εἰς δόξαν τοῦ ἀηττήτου Σταυροῦ καὶ τοῦ Πρωτοκλήτου 'Ανδρέα».

Χθὲς ἐπήλθομεν εἰς τὸ ὑπερήφανον Παλαμήδι καὶ ὑψώσαμεν τὰς νικητικὰς τοῦ Σταυροῦ σημαίας. Δόξα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν "Αγιον!»

Τῇ 1ῃ Δεκεμβρίου 1822 ἐκ Παλαμηδίου

'Ο Πατριώτης

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Οἱ Τοῦρκοι, χωρὶς τὸ στήριγμα τοῦ δυνατοῦ κάστρου, ἀναγκάστηκαν νὰ παραδοθοῦν, σχεδὸν χωρὶς ὅρους. 'Ο πασᾶς τους, παραδίνοντας τὰ κλειδιὰ στοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ «Γέρου τοῦ Μοριᾶ», τοὺς εἶπε μονάχα :

—«Πάρτε τὰ κλειδιὰ καὶ δόστε τα τοῦ ἀρχηγοῦ σας καὶ πέστε του νὰ λυπηθῇ τοῦ Θεοῦ τὰ πλάσματα!...».

Κ' ἐλευθερώθηκε τ' 'Ανάπλι καὶ μαζὶ μὲ τὸ φοβερὸ του Παλαμήδι, ἐκράτησε καὶ τὴν ἐλευθερία τῆς 'Ελλάδος. Αὐτὴ ἦταν ἡ διαπίστωσι τοῦ 'Ιμπραὴμ πασᾶ, στὸ 1827, ποὺ ἔγραφε στὸ Θ. Γρίβα : «αὐτὸ ἀπέμεινεν ἡ μόνη ἐλευθέρα πέτρα τῆς 'Ελλάδος!»

Καὶ τέτιο παρέμεινε τ' 'Ανάπλι, μὲ τὴν ἀκαταμάχητη γοητεία του στὸν ἐπισκέπτη, ποὺ θαυμάζει βλέποντας τὴν ἀκτινοβολία τῶν αἰώνων ἀνάγλυφη στὰ φοβερά του κάστρα, στὰ ἐπιβλητικά του χτίρια, στοὺς πολυάριθμους οἴκους τοῦ Κυρίου—τὶς ἐκκλησιὲς καὶ τὰ μοναστήρια καὶ στὰ παλιά του ἀρχοντικὰ—τοὺς οἴκους τῶν ἀνθρώπων. Οἱ θρῦλοι τῶν περασμένων ἀντιλαλοῦν ἀκόμα στοὺς δρόμους, στὰ μνημεῖα, στὶς προτομὲς καὶ στ' ἀγάλματα τῶν ἡρώων τοῦ 21. "Ολα τους μαρτυροῦνε τὴ δοξασμένη διαδρομὴ τῆς 'Ελληνικῆς 'Ιστορίας ἀπὸ τὸ κατώμερο τῆς ξακουσμένης Ναυπλιᾶς.

Μὰ γιὰ νὰ νιώσει καλὰ κανεὶς τὸ μεγαλεῖο τῆς ἱστορικῆς πολιτείας πρέπει νὰ ζήσῃ στὸ Ναύπλιο, ἔστω κι' ἕνα φθινοπωρινὸ ἀπόγεμα ἡλιολουσμένο. Τότε, στὴ διάφανη ἀτμόσφαιρα, μὲ τοὺς κρουνοὺς τοῦ φωτός, ποὺ πέφτουν ἀγκαλιάζοντας ὅλες τὶς Ναυπλιακὲς τοποθεσίες, θ' ἀντικρύσει τὶς καλλονὲς τοῦ ἀσύγκριτου τοπείου καὶ θὰ μείνει χαραγμένο στὴ μνήμη του ἕνα χρυσίζον 'Αναπλάκι, ποὺ δὲν θὰ τὸ ξεχάσει στὸ πέρασμα τῶν χρόνων.

Καὶ σ' αὐτὴ τὴ μαγεία, ἐνισχυμένη ἀφάνταστα κι' ἀπὸ ταντιφεγγίσματα τῶν γαλανῶν νερῶν τ' 'Αργολικοῦ, θὰ καταλάβει κανεὶς πὼς τὸ Ναύπλιον δὲν εἶναι μία πόλις τυχαία. Φυσικὰ ἔχει κι' αὐτὸ νὰ ἐπιδείξει τὴν προνομιακή του θέση, τὸ λιμάνι, τὸ Μπούρτζι, τὴ ρυμοτομία του, τὰ νέα του χτίρια, ἀκόμα καὶ τὸ θαυμάσιο καινούργιο ξενοδοχεῖο του ποὺ τὸ ἐγκωμίασε κι' ὁ Σώμερσετ Μώμ, λέγοντας ὅτι τὸ πιὸ σημαντικὸ ἀπὸ τὴ Ν. Εὐρώπη κι' ἐξέχαστο γι' αὐτὸ ἦταν ἡ διαμονή του σ' αὐτὸ τὸ Ναυπλιακὸ Ξενοδοχεῖο!

Κάτι τέτοια ἴσως ἀποτελοῦν τ' ἄπαντον γι' ἄλλες πόλεις. Γι' τ' 'Ανάπλι ὅμως δὲν ἔχουν αὐτὰ μόνον ἀξία. Γιατὶ τ' 'Ανάπλι ἔχει καὶ κάτι ξεχωριστό, ἰδιορρυθμο, ἀσύγκριτο κι' ἀπαράμιλλο : κάθε πιθαμή του κάτι διηγεῖται, σὲ κάθε γωνιά του καὶ κάποιος ἀντίλαλος εὐχαριστεῖ τὴν ψυχὴ τοῦ ἐπισκέπτη.

"Ετσι καὶ τώρα ποὺ ὁ νοῦς μας γυρίζει στὰ περασμένα γιὰ τὸ προσκύνημα τῆς λατρείας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ἔρχονται στ' ἀφτιά μας οἱ δημοτικοφανεῖς στίχοι ποὺ τραγουδοῦσαν τότε γιὰ τὸ κατόρθωμα τοῦ Σταϊκόπουλου καὶ τῶν ἀτρόμητων παληκαριῶν του :

Στὶς τριάντα Νοεμβρίου
Τοῦ 'Ανδρέου τοῦ 'Αγίου
— Χριστιανοί, τὶ καρτερεῖτε,
Στὸ 'Ανάπλι νὰ ἐμπῆτε ;
Στάϊκος μὲ παλληκάρια
μπήκανε σὰν λεοντάρια.
Σήμερα στὸ Παλαμήδι
Στοὺς Ρωμιοὺς 'γινε παιγνίδι.
Τοῦ Παλαμηδιοῦ τὸ κάστρο
πάρθηκε μὲ τὸ Ρεσάλτο...

IV

ΠΡΩΤΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ τοῦ νεοσύστατου Κράτους ἔγινε τ' Ἀνάπλι. Μὲ τὸν Καποδίστρια πρῶτα καὶ μὲ τὸν Ὄθωνα κατόπιν. Μὰ τί πρωτεύουσα ὅμως! Ὁ πληθυσμός της παραφουσκωμένος, ἀνομοιογενής, μαζεμένος ἀπ' ὅλες τὶς γωνιὲς καὶ τῆς ἐλεύθερης καὶ τῆς ὑπόδουλης χώρας. Ὁ καθένας μὲ τὴ δική του γκλάβα καὶ μὲ τὴ δική του παντιέρα!... Ἔρμαιο τῶν ραδιούργων καὶ τῶν ξένων, ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ ἐπικρατήσουνε σ' αὐτὴ τὴν ἐπίκαιρη γωνία τοῦ κόσμου! Κι ἀφοῦ τὸ πλῆθος «ἦταν ἀπὸ κάθε καρυδιᾶς καρύδι!» καθὼς λέει παραστατικὰ ἡ σχετικὴ παροιμία, καταλαβαίνει ὁ καθένας ὅτι πετύχαιναν μὲ τὸ πρῶτο οἱ διαβολὲς τῶν ἐπιτήδειων ξένων καὶ τῶν ἀπερίσκεφτων ντόπιων...

Γιὰ νὰ φέρει καλὸ ἀποτέλεσμα προσπάθησε μὲ ὅλη του τὴ δύναμη ὁ Κυβερνήτης. Ἀλλὰ ἡ κατάσταση καὶ οἱ συνθῆκες ἦταν τέτιες, ποὺ δὲ μποροῦσε κανεὶς νὰ γλυτώσει ἀπὸ τ' ἀναπόδραστο ἀποτέλεσμα. Τὸ θανατηφόρο βόλι καὶ μαχαιριὲς μπροστὰ στὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας!...

Ἡ λαϊκὴ μοῦσα μὲ πολλά της δημιουργήματα μᾶς γνωστοποιεῖ τὸ περιστατικὸ τῆς δολοφονίας. Ἰδοὺ ἕνα δεῖγμα :

— «Παιδιά, γιὰ δὲν ἀλλάζετε,
νὰ λαμπροφορεθεῖτε ;
— Καὶ πῶς μᾶς λὲς νἀλλάξουμε,
νὰ λαμπροφορεθοῦμε ;
Τὸν Κυβερνήτη σκότωσαν
μ' ἕν' ἀσημένιο βόλι.
Μιὰ μπαταριὰ τοῦ δώκανε
στῆς ἐκκλησιᾶς τὴν πόρτα
Καὶ τὸν ἐπῆρε στὴν καρδιὰ
τόφαγε τὰ πλεμόνια!...»

Δὲν πολυδιορθώθηκε, φυσικά, τὸ κακὸ μὲ τὸν κατοπινὸ ἐρχομὸ τοῦ Ὄθωνα, μὲ τοὺς Βαβαρέζους καὶ τὴν ἀλλοπρόσαλλη ἀντιβασιλεία. Χαραχτηριστικὰ μᾶς πληροφοροῦνε τὰ τραγούδια—τὸ ρεπορτὰζ τῆς ἐποχῆς, ποὺ διαδινόταν ἀμέσως ἀπὸ στόμα σ' ἀφτὶ καὶ κατέληγε ὡς τἀκραῖα διαμερίσματα τῆς χώρας.

Περίφημο ἐπεισόδιο τῶν πρώτων χρόνων τῆς βασιλείας, καὶ ἡ πρώτη πασίγνωστη ἐπέμβαση τῆς ἀντιβασιλείας στὸ ἔργο τῆς Δικαιοσύνης, εἶναι ἡ δίκη τοῦ Κολοκοτρώνη. Παρὰ τὶς διαμαρτυρίες τοῦ Πολυζωίδη καὶ τοῦ Τερτσέτη, ἀπαιτήσανε τὴν καταδίκη σὲ θάνατο τοῦ ἡρωϊκοῦ καὶ πολύπειρου Γέρου τοῦ Μοριᾶ, ποὺ μὲ τὴν ἐξαίρετη στρατηγική του ἔβγαλε τὸν κυριώτερο σκοπὸ τῆς ἐπανάστασης πέρα. Ἰδοὺ τὸ σχετικὸ δημιούργημα τῆς λαϊκῆς Μούσας :

«Ἕνα πουλάκι ξέβγαινε
μέσ' ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.
Στὴν Κόρθο κάνει κολατσιό,
καὶ στ' Ἄργος κάνει γιόμα.

Καὶ στὸ ἡλιοβασίλεμα,
ποὺ βασιλέβει ὁ ἥλιος,
Στ' Ἀνάπλι πῆγε κ' ἔκατσε,
στῆς φυλακῆς τὴν πόρτα.
Φυλακισμένοι τὸ ρωτοῦν,
κατάδικοι τοῦ λένε :
— Πές μας, πουλί, πουλάκι μου,
κανα καλὸ χαμπάρι...
— Τί νὰ σᾶς πῶ, μωρὲ παιδιά,
τί νὰ σᾶς μολοήσω ;
Κολοκοτρώνης θάνατο...».

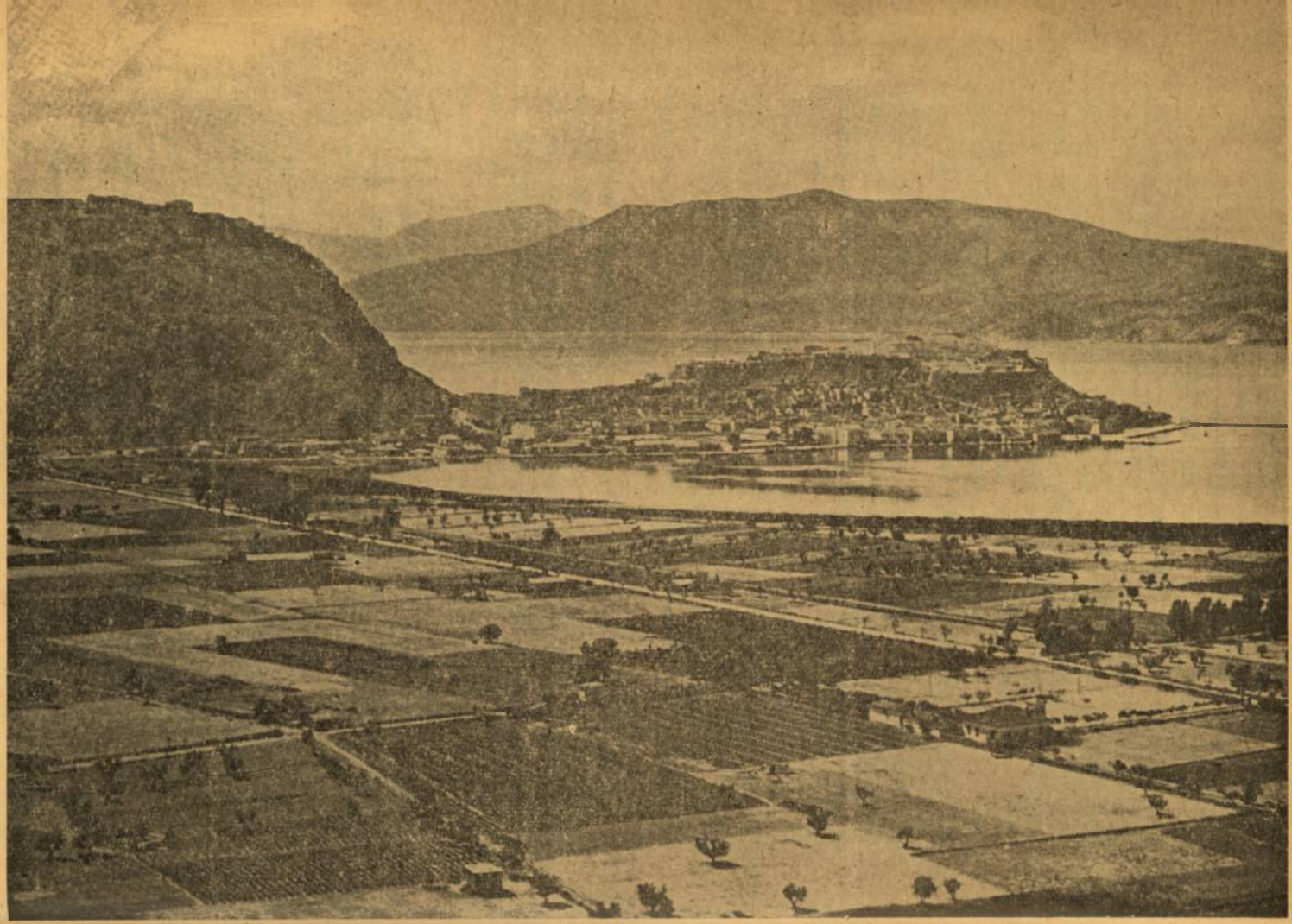
Ἀργότερα, μὲ τὴ μεταφορὰ τῆς πρωτεύουσας στὴν Ἀθήνα, τ' Ἀνάπλι, ἔμεινε μὲ τὴν ἀνάμνηση τῶν προτινῶν του μεγαλείων. Κέντρο διοικητικό, δικαστικό, στρατιωτικὸ ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι. Φυσικά, παρακάτου ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Μὰ παραπάνου ἀπὸ τὶς ἄλλες πολιτείες. Καὶ διατηροῦσε τὴν παράδοση τῆς πρωτητερινῆς ἀρχοντιᾶς του. Καὶ τῶν παραδόσεων τῶν πρώτων οἰκιστῶν του, τοῦ Παλαμήδη κυρίως... Οἱ κατοπινοὶ βαδίζουνε πάντα στ' ἀχνάρια τῶν περασμένων γενεῶν τους. Ἔτσι, ἀόριστα κάπως. Μὰ γιὰ νὰ σχηματίσουν ἐξακριβωμένη γνώμη γιὰ τὰ περασμένα ἑνὸς τόπου, γιὰ νὰ μποῦνε στ' ἄγνωστα μυστικὰ τῆς περασμένης ζωῆς του, ἐξετάζουν τὰ κατάλοιπα τῶν περασμένων χρόνων.

Σὲ δυὸ τομεῖς πρέπει νὰ στρέψουμε τήν ἐρευνητική μας γιὰ τὰ περασμένα τοῦ Ναυπλίου : στὸν ὑλικὸ καὶ στὸν πνευματικὸ τομέα. Στὸν ὑλικὸ τομέα μένουνε φανερὰ σημεῖα τῶν περασμένων, τὰ μνημεῖα, χτίρια, ἐκκλησιές. Κι' ὅλα τὰ σχετικὰ μνημεῖα τῆς μικρῆς, μὰ ξακουσμένης πολιτείας, διαλαλοῦνε τὴν περασμένη δόξα. Καὶ τὰ βλέπει ἀμέσως ὁ καθένας. Μὲ τὴν πρώτη ματιὰ διαφωτίζεται καὶ σχηματίζει μιὰ εἰκόνα πλήρη. Τὸ κάθε λιθάρι γίνεται στόμα μιᾶς τανύπτερης φήμης.

Εἶναι πιὸ δύσκολα κ' ἐπίπονα τὰ σχετικὰ μὲ τὸν πνευματικὸ τομέα. Δὲν ὑπάρχουν γνωρίσματα ποὺ θὰ μᾶς διαφωτίσουν μὲ τὸ πρῶτο. Χρειάζεται κόπος, θεώρηση μέσα στὰ ἔντυπα, μέσα στὰ περιοδικὰ καὶ τὶς ἐφημερίδες. Κ' εἶχε πολλὰ τέτια ἔντυπα τ' Ἀνάπλι κι ἀπὸ τότες ἀκόμα, ποὺ δὲν ἦταν ἐλευθερωμένο τὸ κράτος κι' ἀργότερα, ποὺ «εἶχε στηθεῖ τὸ βασίλειο».

Ἀπὸ τὸ ἔντυπα τοῦτα, πάρα πολλὰ γιὰ κεῖνα τὰ πρωτογονικὰ κι' ἀσουλούπωτα χρόνια, βλέπουμε πὼς τ' Ἀνάπλάκι τῶν πρώτων μετεπαναστατικῶν χρόνων ἤτανε σπουδαῖο πνευματικὸ κέντρο μ' ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, ποὺ θεραπέβανε κάθε διαφέρον κ' ἐπιστήμη. Κ' ἔτσι καταλαβαίνουμε πὼς σ' ἕνα τέτιο κέντρο δὲν μποροῦσαν νὰ μείνουν μακρυὰ ἀπὸ καμμιὰ κίνηση μὲ σκοπὸ τὴν ἀνόρθωση τοῦ γένους.

Μιὰ τέτια κίνηση ἔγινε τὴν 1 Φεβρουαρίου 1862, μὲ τὴν ἐξέγερση τῆς φρουρᾶς ὑπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Ἀρτέμιου Μίχου καὶ ποὺ κατέληξε στὴν ἐκθρόνιση τοῦ Ὄθωνα καὶ τῆς Ἀμαλίας, γιατὶ τὴν ἀκολούθησαν κι' ἄλλες τοπικὲς ἐξεγέρσεις.

V

ΚΙ' ΑΡΓΟΤΕΡΑ, καθὼς ἐδηλώθη καὶ παραπάνου, τ' 'Ανάπλι ἐξακολούθησε νᾶναι κέντρο δικαστικό, στρατιωτικὸ καὶ διοικητικὸ—πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ 'Αργολιδοκορινθίας, καὶ ἔδρα 'Εφετείου γιὰ ὅλη τὴν Πελοπόννησο, ἀρχικῶς γιὰ πολλὰ χρόνια καὶ τῆς ξακουσμένης 4ης Μεραρχίας, ποὺ ἐθαυματούργησε στοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, δὲν ὑστέρησε οὔτε ἀπὸ τὴν 'Αθήνα σὲ κανέναν τομέα.

"Ετσι βαδίζει στὸ δημιουργικὸ δρόμο τ' 'Ανάπλι. 'Απόδειξη τὰ νέα δημιουργήματά του καὶ οἱ ἐπιτεύξεις του στὸν ὑλικὸ καὶ στὸν πνευματικὸ τομέα. 'Εκπαιδευτήρια σύγχρονα δίπλα στὸ χτίριο τοῦ πρώτου 'Ελληνικοῦ Γυμνασίου, δημοσία Βιβλιοθήκη, δημιουργία τοῦ θαυμασίου Συλλόγου «Παλαμήδης» 'Ινστιτοῦτα ξένων γλωσσῶν, ὠδεῖον, δικαστικὸ μέγαρο, ξενοδοχεῖα, ἐργοστάσια, πλατεῖες, μουσεῖα... Κι ὅσο πάει κι' ὁμορφαίνει τ' 'Ανάπλι.

Τώρα τὸ περιλάλητο 'Ανάπλι τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τραγουδιῶν μας, συγχρονισμένο ἀπολύτως καὶ πρωτοπόρο στὸν Νεοελληνικὸ πολιτισμό, βαδίζει στὸ δρόμο τῆς προόδου. 'Ολοένα στὸ καλύτερο!» εἶναι τὸ σύνθημα τῶν κατοίκων. Καὶ μ' αὐτὸ τους τὸ προοδευτικὸ μπαϊράκι προχωροῦνε σὲ δημιουργικὴ πορεία καὶ προσπαθοῦν τὶς ὁμορφιὲς τοῦ τόπου των νὰ τὶς ἐξάρουν περισσότερο καὶ νὰν τὶς ἀναδείξουν—νὰ γίνουν χάρμα δικό τους καὶ νὰν τὶς χαίρεται κι' ὅλος ὁ κόσμος μαζί τους. 'Απεναντίας, ἂν ὑπάρχει κάτι ἀνεπιθύμητο νὰν τὸ ἐξαφανίσουν ὁλωσδιόλου. Σὰν τὸ μερακλὴ περιβολάρη, ποὺ βγάνει τὰ ζιζάνια τοῦ περιβολιοῦ του.

Κι' ἀκόμα παραπέρα : μιὰ καὶ βρεθήκανε νὰ κατοικοῦνε στὸ σταυροδρόμι τῶν ἀρχαίων κέντρων λατρείας καὶ πολιτισμοῦ τῶν Μυκηνῶν, δηλαδή, τῆς Τίρυνθος καὶ τῆς 'Επιδαύρου, βάνουν τὰ δυνατά τους γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν ἀνεκτίμητων θησαυρῶν καὶ κειμηλίων τῆς πατρογονικῆς μας δοξασμένης κληρονομίας.

* * *

Μὲ λίγες κι' ἁδρὲς γραμμὲς προσπαθήσαμε νὰ δώσουμε δείγματα τῆς πολυκύμαντης ἱστορίας τοῦ Ναυπλίου. Δὲν ἔχω τὴ γνώμη πὼς ἔδωσα τὰ καλύτερα λουλούδια τοῦ πολυανθισμένου περιβολιοῦ του. Πάντως ἀπὸ τὰ παραπάνου καταφαίνεται ὁ δημιουργικὸς ρόλος τοῦ Ναυπλίου ἀπὸ τ' ἀρχαιότατα χρόνια ὡς τὰ συγκαιρινά μας.

Καὶ ξεπηδάει τὸ ἀδιάσειστο συμπέρασμα ὅτι, καὶ οἱ σύγχρονοι Ναυπλιεῖς, πιστοὶ στὴν ἐπιταγὴ τῶν ἀρχικῶν τους οἰκητόρων, διακονοῦνε στὸ σωστό, στὸ δίκιο καὶ στὴν 'Αλήθεια, καθὼς κι' ὁ ἀπώτερος πρόγονός τους ὁ Παλαμήδης. 'Αμετάβλητη βάση τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς 'Αλήθειας, σὰν τοὺς ἀμετάβλητους βράχους τοῦ Παλαμηδιοῦ καὶ τῆς 'Ακροναυπλίας. Κι ὅπως ἐκεῖνοι διαφεντέψανε πολλὲς φορὲς τὴν ξακουσμένη χώρα, ἔτσι καὶ ἡ προσήλωση στὴ Δικαιοσύνη καὶ στὴν 'Αλήθεια γλυτώνουνε τὴ σύγχρονη πολιτεία ἀπὸ τοὺς ἐθνοβόρους ἀνέμους!

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΘ. ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗΣ

ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

(ΕΚ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

Ὑπὸ κ. **ΓΡΗΓ. ΚΑΤΣΑ**
Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

11.—Εἴδικαὶ μορφαὶ αὐτοκτονίας.
α) Αὐτοκτονία ἐκ συμφώνου, β) μεταφόνιος αὐτοκτονία.
12.—Αἴτια αὐτοκτονιῶν.
—Γενικὰ περὶ τῶν αἰτίων αὐτοκτονιῶν.
—Ψυχικαὶ νόσοι (ψυχοπάθειαι) α) μελαγχολία, β) σχιζοφρένεια, γ) ἐπιληψία.
—Λειτουργικαὶ διαταραχαὶ φυτονευρικοῦ συστήματος (συμπαθητικοτονικοί).
—Αὐτοθυσίαι.
13.—Ἰατροδικαστικὰ προβλήματα ἐπὶ αὐτοκτονιῶν.
—Διάγνωσις—ἐξέτασις τοῦ τόπου τῆς αὐτοκτονίας.

11. Εἰδικαὶ μορφαὶ αὐτοκτονίας.

Ἀφιεροῦμεν ὀλίγας γραμμὰς ἐπὶ ἰδιαιτέρως ἐνδιαφερούσας μορφὰς αὐτοκτονίας καὶ αὗται εἶναι αἱ κάτωθι ἐκτιθέμεναι:

α) Αὐτοκτονίαι ἐκ συμφώνου.—Εἰς περιπτώσεις τινὰς δύο ἄτομα, κατὰ κανόνα ἀνὴρ καὶ γυνή, ἀμοιβαίᾳ συμφωνίᾳ, ἀποφασίζουν νὰ αὐτοκτονήσουν καὶ προβαίνουν εἰς ταύτην, τοῦ ἀνδρὸς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀναλαμβάνοντος τὴν δρᾶσιν τοῦ ἐκτελεστοῦ, ἂν πυροβόλα ὅπλα ἢ τέμνοντα—νύσσοντα προέκριναν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας των.

Ὑπάρχουσι καὶ περιπτώσεις καθ' ἃς ἄλλα μέσα ἐχρησιμοποίησαν, ὡς πνιγμόν, πτῶσιν ἀπὸ ὕψους, λῆψιν δηλητηρίων κλπ. Ἐπί τοιούτων αὐτοκτονιῶν ἡ κυριωτέρα αἰτία εἶναι κωλύματα κοινωνικὰ ἢ ἄλλης φύσεως πρὸς ἕνωσιν. Οὕτω πρὸ ἐτῶν νέος τις, καλλίστης τάξεως, ἐφόνευσε τὴν ἀοιδὸν ἐρωμένην του διὰ περιστρόφου καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου ηὐτοκτόνησε κατόπιν. Ἐπιστολὴ ὑπογεγραμμένη καὶ ὑπὸ τῶν δύο ἐγνώριζεν ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ αὐτοκτονήσουν διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ ὁριστικοῦ συνδέσμου μεταξύ των καὶ συνεχείας τῆς εὐτυχίας των.

Ἄλλοτε ὅμως κοινὴ δυστυχία ἐξωθεῖ συζύγους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὴν ἐξ ἀμοιβαίας συμφωνίας ἀλληλοεξόντωσιν. Τοιαύτης αἰτιολογίας ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι περίπτωσις: Πρὸ ἐτῶν δύο σύζυγοι ἠνοίχθησαν πρὸς τὸ πέλαγος τοῦ Νέου Φαλήρου ἐπιβάντες λέμβου τὴν ὁποίαν εἶχον ἐνοικιάσει. Ἐκεῖ ἀλληλοεδέθησαν καὶ οὕτω ἡνωμένοι ἔπεσαν εἰς τὴν θάλασαν καὶ ἐπνίγησαν. Ἡ αἰτία ἦτο ὅτι αἰφνιδία οἰκονομικὴ κατάρρευσις τοῦ ἀνδρὸς δὲν θὰ ἐπέτρεπεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀνοικτῆς κοσμικῆς ζωῆς, ἣν μέχρι τότε διῆγον.

β) Μεταφόνιος αὐτοκτονία. Δυνάμεθα νὰ καλέσωμεν οὕτω ἐκείνας τὰς αὐτοκτονίας κατὰ τὰς ὁποίας ἄνθρωπός τις φονεύει ἄλλον τινὰ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν καὶ κατόπιν αὐτοκτονεῖ καὶ αὐτός. Τοιαῦται περιπτώσεις ἐμφανίζονται οὐχὶ σπανίως. Αἱ ἀφορμαὶ εἶναι ποικίλαι, ὡς ἔρως μὴ συναντῶν ἀπήχησιν, ἀπαιτήσεις διάφοροι, ἀλλὰ καὶ ἐνίοτε συναίσθημα συμπαθείας καὶ φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς φονευθέντας. Ἀναφέρομεν τοιαύτας τινὰς περιπτώσεις:

Πρὸ ἐτῶν ὁπωροπώλης τις ἔσφαξε τὴν ἀπιστήσασαν πρὸς αὐτὸν ἐρωμένην του καὶ ἐσφάγη εἶτα καὶ αὐτός.

Ἄλλος τις νέος ὑπάλληλος Τραπέζης, ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας, ἐπυροβόλησε—ἀνεπιτυχῶς—τὸν Διευθυντήν αὐτοῦ καὶ κατόπιν ἀμέσως ηὐτοκτόνησε. Πλείστας τοιαύτας περιπτώσεις ἐξ ἐκδικήσεως προκληθείσας θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν.

Ἔσχομεν καὶ περιπτώσεις μεταφονίου αὐτοκτονίας δῆθεν ἐκ συμπαθείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν φονευόμενον. Οὕτω πρὸ ἐτῶν ἀνήρ τις, ἐπιδιδόμενος λόγῳ ἀνισορροπίας εἰς ἐφεύρεσιν τοῦ ἀεικινήτου καὶ σπαταλήσας πρὸς τοῦτο τὴν περιουσίαν του, ἐφόνευσε διὰ περιστρόφου τὴν σύζυγόν του καὶ τὰ πέντε τέκνα του καὶ κατόπιν ἔκοψε διὰ ξυραφίου τὸν λαιμόν του. Δὲν ἀπέθανεν ἀμέσως, δικαιολογῶν δὲ τὴν πρᾶξιν του ἔλεγεν ὅτι ἀποφασίσας νὰ αὐτοκτονήσῃ αὐτός, ἐφοβεῖτο περὶ τῆς τύχης τῆς οἰκογενείας του ἄνευ προστάτου, δι' ὃ ἐξαπέστειλεν αὐτὴν εἰς Ἅδην.

Εἴχομεν ἄλλην περίπτωσιν καθ' ἣν γραῖά τις πάσχουσα ἐκ καρκίνου μετὰ ὀδυνηρῶν ἐκδηλώσεων ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ της, αὐτοκτονήσαντος καὶ αὐτοῦ ἀμέσως.

Εὐνόητον ὅτι τὰ πραγματικὰ αἴτια τῶν τοιούτων φόνων καὶ εἶτα αὐτοκτονιῶν ἔγκεινται εἰς τὴν ἀνώμαλον ψυχικὴν κατάστασιν τῶν φονέων—αὐτοκτόνων.

Ἐκφεύγει τῆς περὶ αὐτοκτονιῶν μελέτης ἡμῶν ἡ δι' οἱουδήποτε μέσου θανάτωσις ἀτόμου τινὸς πρὸς πρόκλησιν εὐθανασίας, ἐν γνώσει ἢ ἀγνοίᾳ τοῦ πάσχοντος. Ὡς γνωστὸν περὶ τῆς κατόπιν αἰτήσεως πάσχοντος θανάτωσίς του ἀσχολεῖται τὸ ἄρθρον 300 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Κατὰ τοῦτο «ὅστις ἀπεφάσισε καὶ ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν ἐπὶ τῇ σπουδαίᾳ καὶ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσει τοῦ παθόντος καὶ ἐξ οἴκτου πρὸς αὐτόν, ἀνιάτως πάσχοντα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως».

12. Αἴτια αὐτοκτονιῶν.

Γενικά τινα περὶ τῶν αἰτίων αὐτοκτονίας

Ἀνεφέραμεν ἐν ἀρχῇ παράγοντάς τινας ἐξωθοῦντας πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν, ὡς τὸν οἰκονομικόν, τὴν ἐπίδρασιν τῆς λογοτεχνίας, τοῦ κινηματογράφου κ.λ.π. Οἱ παράγοντες ὅμως οὗτοι δὲν ἀποτελοῦσι συνήθως τὴν πραγματικὴν αἰτίαν τῶν αὐτοκτονιῶν, ἀλλὰ τὸ ἔναυσμα ἐκδηλώσεως ὑποβοσκούσης πραγματικῆς αἰτίας. Εἶναι δὲ ἡ πραγματικὴ αἰτία ψυχική τις νόσος ἢ ταχεῖα ἢ καὶ αἰφνιδία ψυχικὴ διαταραχή.

Ψυχικαὶ νόσοι δυνάμεναι νὰ ὠθήσωσι πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν εἶναι πᾶσαι σχεδὸν αἱ τοιαῦται νόσοι, ὡς ἡ διανοητικὴ σύγχυσις, ἡ προϊοῦσα γενικὴ παράλυσις, παραλήρημα ἐξ ὀξείας ἢ χρονίας τοξικομανίας, παραλήρημα παρανοϊκόν, κυριώτατα ὅμως ἡ μελαγχολία, ἡ ἀθυμία (spleen), ἡ σχιζοφρένεια, ἡ ἐπιληψία καὶ πᾶσαι ἄλλως τε αἱ ψυχικαὶ νόσοι. Δὲν θεωρεῖται ὡς δυναμένη νὰ ἐπιφέρῃ αὐτοκτονίαν ἡ τελεία ἄνοια (ἰδιωτεία, βλακεία· κ.λ.π.). Θάνατοι τοιούτων ἀτόμων δέον νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τυχαῖόν τι γεγονὸς ἢ ἀνεπίγνωστόν τινα ἐνέργειαν τοῦ ἄνους, μὴ δυναμένην νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἑκουσίαν ἐνέργειαν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς ζωῆς.

Πρὶν ἢ ἐξετάσωμεν τὰς ἐκ τῶν ψυχικῶν νόσων παρορμήσεις πρὸς αὐτοκτονίαν δέον νὰ ὁμολογήσωμεν, ὡς ἄλλως τε εἴπομεν ἀνωτέρω, ὅτι συνθῆκαι διάφοροι, ὡς αἰφνιδία οἰκονομικὴ κατάρρευσις, βαρύ τι οἰκογενειακὸν ἀτύχημα, ἀποτόμως ἐπερχόμενον ἢ ἀγγελλόμενον κ.λ.π., δύνανται νὰ ἐξωθήσωσι πρὸς αὐτοκτονίαν, οὐ μόνον τοὺς πάσχοντας ἐξ ψυχικῆς τινος νόσου, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑγιεῖς μὲν ἀπὸ τοιούτων εὐσυγκινήτους ὅμως, λόγῳ λειτουργικῆς διαταραχῆς τοῦ φυτονευρικοῦ συστήματος, συμπαθητικοτονικοὺς κατὰ προτίμησιν.

Οἱ πλεῖστοι τῶν ψυχιάτρων, ἀκολουθοῦντες τὴν γνώμην τοῦ Esquirol, δέχονται ὅτι εἰς τὴν ὕπαρξιν σαφῶν ψυχικῶν ἢ λειτουργικῶν ψυχικῶν διαταραχῶν ὀφείλονται πᾶσαι αἱ αὐτοκτονίαι. Δὲν δέχονται οἱ τοιοῦτοι ψυχίατροι ὅτι ἄνθρωπος ἀπολύτως ὑγιὴς δύναται νὰ προβῇ εἰς αὐτοκτονίαν δι' οἱονδήποτε λόγον ἢ οἱονδήποτε σκοπόν, ἐν ἐπιγνώσει φθάνων εἰς τὴν περὶ ταύτης ἀπόφασιν.

Τοῦτο κατ' ἄλλους—καὶ καθ' ἡμᾶς—φαίνεται ὑπερβολικόν, θέλομεν δὲ ἀσχοληθῇ ἐπ' αὐτοῦ κατωτέρω, μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος τῶν ἐκ ψυχικῶν νόσων αὐτοκτονιῶν.

Ψυχικαὶ νόσοι (ψυχοπάθειαι)

Ὡς εἴπομεν, πᾶσαι αἱ ψυχικαὶ νόσοι δύνανται νὰ ἐξωθήσωσι πρὸς αὐτοκτονίαν. Ἰδιαιτέρας ὅμως μνείας χρήζουσι τινὲς τούτων, ὡς ἡ μελαγχολία, ἡ σχιζοφρένεια, ἡ ἐπιληψία.

Δέον νὰ προείπωμεν ὅτι ἐνίοτε ἀνευρίσκεται τὸ κληρονομικὸν τῶν αὐτοκτονησάντων ἐπιβεβαρημένον δι' αὐτοκτονίας προγόνων ἢ ἄλλων στενῶν συγγενῶν, ἀσφαλῶς διότι καὶ οὗτοι, δηλ. οἱ πρόγονοι κ.λ.π. ἔπασχον ἐξ ψυχικῆς τινος νόσου. Ἀναφέρονται περιπτώσεις καθ' ἃς πατήρ, τέκνα παράπλευροι συγγενεῖς ηὐτοκτόνησαν. Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι εἴς τινας τῶν τοιούτων περιπτώσεων κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἡλικίαν πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτοκτόνοι ηὐτοκτόνησαν, ἐπὶ παραδείγματι περὶ τὴν ἡλικίαν τῶν 50 ἐτῶν. Ἐπίσης δὲ παράδοξον εἶναι, ὅτι συνήθως τὸ αὐτὸ μέσον αὐτοκτονίας ἐκλέγουν, ἀκόμη καὶ ἂν ὁ νεωστὶ αὐτοκτονῶν δὲν ἐγνώριζεν διὰ τίνος μέσου οἱ πρόγονοι καὶ ἄλλοι συγγενεῖς εἶχον αὐτοκτονήσει.

α) Μελαγχολία. Εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ψυχικὴ νόσος ἡ ὁδηγοῦσα πρὸς αὐτοκτονίαν. Οἱ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν κατεχόμενοι ὑπὸ μελαγχολίας αἰσθάνονται ἄγχος καταπνίγον πᾶν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ζωήν. Δημιουργοῦντες οἱ μελαγχολικοὶ διὰ τῆς φαντασίας των αὐτοκατηγορίας ἢ διαφόρους δῆθεν ὑπαρχούσας σωματικὰς νόσους καὶ βασανιζόμενοι ὑπὸ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ ζωὴ ἀπέβη δι' αὐτοὺς ἄχαρις—λόγῳ τῶν φανταστικῶν νοσήσεων—καὶ χωρὶς ἐνδιαφέρον, φέρονται ἐπιμόνως πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς αὐτοκτονίας καὶ ἐπιτελοῦσιν αὐτήν, παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν οἰκείων των καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ψυχιατρικοῦ ἱδρύματος, εἰς τὸ ὁποῖον πρὸς θεραπείαν εἶχον ἐγκλεισθῇ, ἀκριβῶς πρὸς ἐπίβλεψιν καὶ ἀποφυγὴν τῆς αὐτοκτονίας. Ἐπιτυγχάνουσι δὲ τοῦ σκοποῦ των πλειστάκις ὅταν ἡ κατάστασις αὐτῶν ἐθεωρήθη τόσον βελτιωθεῖσα, ὥστε ἐπῆλθε χαλάρωσις τῆς ἐπιβλέψεως ἢ ἐπετράπη ἡ ἐκ τῆς ψυχιατρικῆς κλινικῆς ἔξοδος αὐτῶν ὡς θεραπευθέντων. Πρὸ ἐτῶν τοιοῦτός τις ἐξελθὼν ἐκ τῆς παρὰ τὸ Δαφνὶ Δημοσίας Ψυχιατρικῆς Κλινικῆς ὡς θεραπευθείς, μόλις ἔφθασεν εἰς τὴν Ἱερὰν ὁδὸν ἐρρίφθη πρὸ διερχομένου φορτηγοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἐν πολτοποιήσει μετεφέρθη εἰς τὸ Νεκροτομεῖον.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ἐνταῦθα νὰ ἀσχοληθῶμεν εὐρύτερον πρὸς τὴν νόσον ταύτην, τὴν μελαγχολίαν, παρουσιάζουσαν ἐνδιαφέροντα σημεῖα πρὸς μελέτην.

β) Σχιζοφρένεια. Φέρεται καὶ ἡ νόσος αὕτη—ἡ τόσον συχνὴ—ὡς αἴτιον προκλητικὸν αὐτοκτονίας. Ἡμεῖς ἐνταῦθα δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν καθ' αὐτὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο περιγραφομένην νόσον, ἀλλ' ἐπὶ μιᾶς μορφῆς ταύτης, ἀξίας ἰδιαιτέρως νὰ ἀναφερθῇ καὶ δυναμένης νὰ ὁδηγήσῃ πρὸς αὐτοκτονίαν. Εἶναι αὕτη ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα Spleen ἢ Ἀγγλικὴ νόσος περιγραφομένη, τοῦτο δὲ διότι ἐθεωρήθη ἐν ἀρχῇ ὡς προνόμιον Ἄγγλων πλουσίων, οἵτινες κορεσθέντες ἀπὸ τὰ θέλγητρα τῆς ζωῆς καὶ μὴ εὑρίσκοντες πλέον ἀπόλαυσιν ἐκ ταύτης προέβαινον εἰς αὐτοκτονίαν. Ὠνομάσθη δὲ Spleen διότι εἰς παρελθόντας αἰῶνας ἐθεωρήθη ὡς αἴτιον τῆς ψυχικῆς διαταραχῆς τοιούτων πλουσίων ὁ σπλὴν (Spleen). Διὰ τὴν τοιαύτην κατάστασιν ὁ Καθηγητὴς τῆς Ψυχιατρικῆς Δημ. Κουρέττας μεταχειρίζεται τὸν ὅρον

ἀνία, τὸν δὲ ἐκ ταύτης πάσχοντα **ἀνιακόν.** Κατὰ Κουρέτταν πρὸς τὸν ὅρον ἀνία ἀντιστοιχεῖ τὸ Taedium vitae τῶν Ρωμαίων (1). Φρονοῦμεν ὅτι καταλληλότερος ὅρος εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου χρησιμοποιούμενος εἰς τοὺς πρὸς Σταγείριον λόγους ὅρος **ἀθυμία.**

Ὁ Σταγείριος φαίνεται ὅτι ἦτο ἄρχων τις, ἔχων πάντα τὰ μέσα καὶ ὁ ἴδιος νὰ χαρῇ τὴν ζωὴν καὶ εἰς ἄλλους νὰ ἀποβῇ ὠφέλιμος. Ἔπασχεν ὅμως ἐξ ἀθυμίας, δηλ. ἐλλείψεως **θυμοῦ,** ἐξ οὗ ἡ ἔλλειψις ψυχικῆς ἐνεργείας, ἡ ἀποθάρρυνσις, ἡ ἐκμηδένισις οὕτως εἰπεῖν τῆς ψυχῆς (2). Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν λόγων τοῦ Χρυσοστόμου πείθεταί τις ὅτι ὁ Σταγείριος ἔπασχεν ἐκ τοῦ Spleen τῶν Ἄγγλων. Τοῦτο δεικνύει ὅτι τὸ Spleen δὲν εἶναι προνόμιον τῶν Ἄγγλων, τῶν τῆς παλαιοτέρας ἐποχῆς βέβαια, ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ παρουσιάζετο καὶ κατὰ πολὺ ἀρχαιοτέρους αἰῶνας. Ὁ Κουρέττας μάλιστα, εἰς τὴν σημειωθεῖσαν μελέτην του ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Αἴας, εἰς τὴν ὁμώνυμον τραγῳδίαν τοῦ Σοφοκλέους, ἐμφανίζεται πάσχων, ἐκτὸς ἄλλων διαταραχῶν καὶ ἐκ τοῦ Spleen τῶν Ἄγγλων ὅπερ αὐτὸς ὡς εἴπομεν καθορίζει διὰ τοῦ ὅρου ἀνία ἡμεῖς δὲ κατὰ Χρυσόστομον διὰ τοῦ ὅρου ἀθυμία.

Ὁ ἄθυμος (ἀνιακὸς κατὰ Κουρέτταν) δὲν αἰσθάνεται οὐδεμίαν χαράν. Ζῇ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀλλὰ πλήττει διαρκῶς· ἡ ζωὴ φαίνεται εἰς αὐτὸν κενὴ καὶ ἄνευ σκοποῦ τινος. Ἔχει ὁ ἄθυμος τὰ μέσα νὰ ἀπολαύσῃ τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς, ἔχασεν ὅμως πᾶν ἐνδιαφέρον διὰ πρόσωπα καὶ πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα πρότερον ἐνδιεφέρετο, ὑπὸ τὸ κράτος δὲ τοῦ δι' αὐτὸν δημιουργηθέντος κενοῦ, ὅπερ αἰσθάνεται νὰ τὸν περιβάλῃ, προβαίνει εἰς αὐτοκτονίαν.

γ) Ἐπιληψία. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἐπιληψία δὲν ἐμφανίζεται πάντοτε κατὰ τὸν γνωστὸν τύπον. Εἶναι δυνατὸν ἀντὶ τῆς κλασσικῆς μορφῆς νὰ ἐμφανισθῇ ἰσοδύναμόν τι ἐπιληπτικὸν καὶ τοιαῦτα εἶναι ὁ ἐπιληπτικὸς ἔλεγχος ἡ ἐπιληπτικὴ ἀφαίρεσις, ἀλλὰ καὶ αἰφνιδίως διαπραττόμενα ἐγκλήματα καὶ αὐτοκτονίαι. Καὶ ἐκ τῆς κλασσικῆς ἐπίσης ἐπιληψίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῶσιν ἰδεοληψίαι διάφοροι, δυνάμεναι νὰ παρωθήσουν πρὸς αὐτοκτονίαν.

Δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τῶν ἄλλων ψυχικῶν νόσων αἵτινες διὰ τὰς κατ' αὐτὰς δημιουργουμένας ἰδεοληψίας, παρορμήσεις, ψευδαισθήσεις δύνανται νὰ ὠθήσωσι πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν. Ἀρκούμεθα σημειοῦντες ὅτι πᾶσαι αἱ τοιαῦται νόσοι δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο. Σημειοῦμεν ἐξ ἄλλου ὅτι κατὰ τοὺς πλείστους τῶν ψυχιάτρων (Κουρέτας καὶ ἄλλοι) ἡ νευρασθένεια δὲν ὠθεῖ πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν. Ὁ νευρασθενικὸς ἐπιζητεῖ πάσῃ δυνάμει καὶ διὰ παντὸς μέσου νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν ζωὴν καὶ οὐδαμῶς σκέπτεται νὰ διακόψῃ αὐτὴν αὐτοκτονῶν.

Ἐνδιαφέρουσα εἶναι καὶ ἡ παρατήρησις ὅτι οὔτε οἱ ὑστερικοὶ—κυριολεκτικώτερον αἱ ὑστερικαὶ γυναῖκες—ἐπιζητοῦν πράγματι νὰ αὐτοκτονήσουν. Ἐπιχειροῦν βεβαίως ἀποπείρας αὐτοκτονίας, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὥστε ἡ ἀποτυχία νὰ εἶναι βεβαία. Προσλαμβάνει ἡ ἀπόπειρα αὐτῶν τὸν τύπον θεατρικῆς ἐκτελέσεως.

Λειτουργικαὶ διαταραχαὶ φυτονευρικοῦ συστήματος (συμπαθητικοτονικοί)

Ἐκτὸς τῆς ἀναφερθείσης τάξεως τῶν πράγματι ψυχοπαθῶν ὑπάρχει ἄλλη τις τάξις ἀνθρώπων, ὑγιῶν μὲν ἀπὸ πράγματι ψυχοπαθείας, ἀλλὰ πασχόντων ἐκ λειτουργικῆς διαταραχῆς τοῦ φυτονευρικοῦ συστήματος καὶ δὴ οἱ συμπαθητικοτονικοί,

(1) Δημ. Κουρέττα: Αἱ ψυχώσεις εἰς τὴν Λογοτεχνίαν.
(2) Σαιμμάρκου Γεραρδίνου: Μαθήματα Δραματολογίας, Τόμος Α', Μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.

οὓς καὶ ἀνωτέρω που ὑπεμνήσαμεν. Ὑγιεῖς μὲν οὗτοι φαινομενικῶς, ἀλλ' εὐσυγκίνητοι λίαν, ὑπόκεινται ἐξ ἐπιδράσεως ἀποτόμου τινὸς ἀτυχήματος, ὡς οἰκονομικῆς καταρρεύσεως, θανάτου προσφιλοῦς προσώπου, ἀποτόμως ἀγγελλομένου, ἐνίοτε καὶ χαροποιοῦ γεγονότος καὶ λοιπῶν ἀτυχιῶν—ἢ εὐτυχιῶν—ὑπόκεινται εἰς τὴν διάπραξιν αὐτοκτονίας. Μέγας ἀριθμὸς αὐτοκτονιῶν ὀφείλεται εἰς τὴν ἀναφερθεῖσαν λειτουργικὴν διαταραχήν. Θὰ ἀπητεῖτο μακρὸς λόγος πρὸς ἀναφορὰν παραδειγμάτων καὶ λεπτομερειῶν.

Αὐτοθυσίαι

Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρει νὰ συζητήσωμεν ἐὰν ἄνθρωποι ἀπολύτως ὑγιεῖς τὰς φρένας δύνανται νὰ αὐτοκτονήσουν, κατόπιν ψυχρᾶς ἐπιγνώσεως τῆς πράξεως καὶ μὲ πλήρη, οὕτως εἰπεῖν, ἐλευθέραν θέλησιν. Ἐπὶ τούτου δὲν ἀποδεχόμεθα τὴν γνώμην τῶν πλείστων ψυχιάτρων, οἵτινες, ὡς εἴπομεν, δὲν παραδέχονται ὅτι ὑγιεῖς ἄνθρωποι εἶναι δυνατὸν νὰ αὐτοκτονήσουν. Ἴσως ἐκ τῶν προτέρων δέχονται ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀπολύτως ὑγιὴς τὰς φρένας, κυριώτερον ὅμως δέχονται ὅτι καὶ οἱ θεωρούμενοι ὑγιεῖς προέβησαν εἰς αὐτοκτονίαν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἐπελθούσης εἰς αὐτοὺς αἰφνιδίας παρακρούσεως τῶν φρενῶν. Ἐὰν τὸ τοιοῦτον ἀληθεύῃ διὰ πολλὰς τῶν περιπτώσεων, δὲν πρέπει νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι ὑπάρχουσιν αὐτοκτονίαι, θυσίαι ἐν τῇ πραγματικότητι ὑπὲρ ἱεροῦ τινος σκοποῦ ἐκτελούμεναι ἐν ἐπιγνώσει.

Τοιούτων αὐτοκτονιῶν γέμει ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία. Ὁ θάνατος τοῦ Κόδρου τοῦ ἀρχαίου βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν ἦτο μὲν αὐτοκτονία, ἀλλὰ κατὰ βάθος θυσία ὑπὲρ εὐγενοῦς σκοποῦ, τῆς διασώσεως τῆς πατρίδος του. Παρομοία ἦτο ἡ αὐτοκτονία τοῦ Μενοικέως, τοῦ υἱοῦ τοῦ Κρέοντος. Ὁ Μενοικεὺς κατόπιν τοῦ χρησμοῦ ὅτι αἱ Θῆβαι θὰ ἐνίκων τοὺς κατ' αὐτῶν στρατεύσαντας Ἑπτὰ Ἀρχηγούς, ἐὰν εὐγενής τις ἑκουσίως ηὐτοκτόνει, ηὐτοκτόνησε πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος του. Ὁ μέγας Θεμιστοκλῆς ηὐτοκτόνησεν, πιὼν αἷμα ταύρου ὡς λέγεται, ἐν πλήρει διαυγείᾳ πνεύματος ὅταν ἀντελήφθη ὅτι ὁ Μέγας Βασιλεύς, ὁ Ἀρταξέρξης θὰ τὸν διέτασσε νὰ ἡγηθῇ νέας ἐκστρατείας κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ καὶ ἡ νεωτέρα μας Ἱστορία γέμει τοιούτων παραδειγμάτων : Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλόγγου, ἡ ἀνατίναξις τοῦ Καψάλη ἐν Μεσολογγίῳ, τῶν Ψαριανῶν, τοῦ Ἀρκαδίου ἐν Κρήτῃ καὶ τόσα ἄλλα.

Βεβαίως θὰ ἀντέτασσέ τις εἰς ταῦτα ὅτι ψυχικὰ αἴτια, ὡς πατριωτικὸν παραλήρημα, ἢ ἄλλα, ὤθησαν ἄτομα ἢ ὁμάδας ἀτόμων πρὸς αὐτοκτονίαν. Δικαίως ὅμως αἱ τοιαῦται αὐτοκτονίαι ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς **θυσίαι,** ἐνεργηθεῖσαι μὲ τὴν ἐλευθέραν καὶ ἐνεπίγνωστον βούλησιν τῶν θυσιασθέντων.

Ὁ Ἰάπων εὐγενής, ὁ ἐνεργῶν χαρακίρι, ὑπείκει εἰς ἐπιτακτικὸν δι' αὐτὸν καθῆκον, ἐν πλήρει δὲ διαυγείᾳ πνεύματος αὐτοκτονεῖ.

Οἱ ὀπαδοὶ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Ἐπικουρείου, προέβαινον εἰς αὐτοκτονίαν ὑπὸ τὰ δόγματα τῆς Σχολῆς των! Ἐγίνετο δὲ καὶ διδασκαλία παρορμοῦσα πρὸς αὐτοκτονίαν.

Εἶναι γνωστοὶ ὁ φιλόσοφος Ἡγησίας, ὁ καὶ Πεισιθάνατος ἀποκληθείς, διότι διὰ συγγραφῶν καὶ διδασκαλίας προέτρεπε πρὸς αὐτοκτονίαν.

Τῶν διαφόρων τούτων σχολῶν ὀπαδοί, καὶ δὴ τῆς Στωϊκῆς, ἀπετέλεσαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὰς λέσχας, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον τῶν Συναποθανουμένων. Ὡρίζοντο, ἴσως διὰ κλήρου, οἱ μέλλοντες νὰ ἀποθάνουν αὐτοκτονοῦντες. Διωργα-

νοῦτο δεῖπνον πλούσιον, μετὰ πάσης διασκεδάσεως καὶ διαρκούσης ταύτης οἱ συναποθανούμενοι διήνοιγον διὰ μαχαιριδίου τὰς φλέβας τοῦ καρποῦ καὶ τοῦ ἀγκῶνος αὐτῶν, ὥστε βραδέως ἐν μέσῳ τῆς διασκεδάσεως καὶ τῶν διασκεδαζόντων νὰ ἀποθάνωσιν ἐξ αἱμορραγίας.

Ἐν πλήρει δὲ διαυγείᾳ πνεύματος ηὐτοκτόνησε Κάτων ὁ νεώτερος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Φαίδωνος τοῦ Πλάτωνος.

13. Ἰατροδικαστικὰ προβλήματα ἐπὶ αὐτοκτονιῶν.

Τὰ κυριώτερα τῶν ἐπὶ αὐτοκτονιῶν ἀναφυομένων ἰατροδικαστικῶν ζητημάτων, εἶναι πρῶτον ἡ διάγνωσις τοῦ ὅτι ὄντως πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας καὶ οὐχὶ περὶ ἐγκλήματος ἢ τυχαίου τινὸς γεγονότος. Δεύτερον δὲ ζήτημα εἶναι, αἱ δυνάμεναι ἐπὶ αὐτοκτονιῶν νὰ προκύψωσι νομικαὶ συνέπειαι.

Διάγνωσις. Γενικῶς τὰ πρὸς ἀποδοχὴν αὐτοκτονίας παρακινοῦντα μετὰ πιθανότητος γεγονότα εἶναι: α) τὸ ἐπιβεβαρημένον δι' αὐτοκτονιῶν κληρονομικὸν τοῦ θανόντος. β) Ἡ γνῶσις τῆς προτέρας ἀνωμάλου ψυχικῆς καταστάσεώς του καὶ τυχὸν προηγηθεῖσαι ἀπόπειραι πρὸς αὐτοκτονίαν. γ) Ἡ τυχὸν ἐπὶ τοῦ πτώματος ἀνεύρεσις ἐπιστολῶν διαδηλουσῶν τὴν πρὸς αὐτοκτονίαν θέλησιν. δ) Ἡ ἐφαρμογὴ πρὸς πρόκλησιν τοῦ θανάτου πλείστων, ἰδιοτρόπων ἐνίοτε, μέσων πρὸς πρόκλησιν τοῦ θανάτου.

Αἱ πληροφορίαι ὅμως αὗται οὐδόλως ἐξασφαλίζουν τὸν ἰατροδικαστὴν, καθ' ὅσον οὐδὲν κωλύει ὅπως ἔγκλημα ἐκτελεσθῇ κατά τινος βεβαρημένου κληρονομικῶς, εἴτε ἐγνωσμένου ψυχοπαθοῦς. Οὔτε εἶναι πάντοτε δυνατὸν ὁ ἰατροδικαστὴς νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἐπιστολὴ εὑρεθεῖσα εἰς τὸν τόπον τοῦ συμβάματος ἢ εἰς τὰ θυλάκια τοῦ θανόντος ἐγράφη ὄντως ὑπ' αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ δολοφόνου πρὸς παραπλάνησιν τοῦ τε ἰατροδικαστοῦ καὶ τῆς Ἀρχῆς.

Εἶναι λοιπὸν ὑποχρεωμένος ὁ ἰατροδικαστὴς νὰ προβαίνῃ εἰς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ πτώματος καὶ τοῦ χώρου, ἔνθα ἀνευρέθη τὸ πτῶμα. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν ἐξέτασιν τοῦ πτώματος διὰ νεκροψίας καὶ νεκροτομίας θὰ διαπιστωθῇ ἡ αἰτία τοῦ θανάτου καὶ ἐκ σημείων ἀνευρισκομένων ἐπὶ τοῦ πτώματος, ἀναλόγων πρὸς τὸ εἶδος τοῦ θανάτου, θὰ κρίνῃ ὁ Ἰατροδικαστὴς περὶ τοῦ ἂν πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας ἢ ἐγκλήματος ἢ τυχαίου γεγονότος.

Ἐξέτασις τοῦ τόπου τῆς αὐτοκτονίας. Μεγίστας ἐπίσης ὑπηρεσίας πρὸς ὀρθὴν κρίσιν θὰ παράσχῃ εἰς τὸν Ἰατροδικαστὴν ἡ ἐξέτασις τοῦ χώρου ἔνθα ἐξετελέσθη τὸ δρᾶμα τοῦ θανάτου. Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν πολλὰς προσωπικάς μας περιπτώσεις καθ' ἃς μόνον ἡ ἐξέτασις τοῦ χώρου μᾶς ἔδωκε πληροφορίας βεβαιούσας ὅτι περὶ αὐτοκτονίας ἐπρόκειτο καὶ οὐχὶ περὶ ἐγκλήματος, ὡς ἐν ἀρχῇ ἐκ μόνης τῆς ἐξετάσεως τοῦ πτώματος εἴχομεν ὑποθέσει.

Τὰ νεκροψιακὰ καὶ νεκροτομικὰ εὑρήματα, τὰ πείθοντα ὅτι περὶ αὐτοκτονίας πρόκειται, ὡς καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης πορίσματα ἐκτενῶς ἐκτίθενται εἰς τὰ διάφορα ἰατροδικαστικὰ συγγράμματα καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἡμέτερον (Στοιχεῖα Ἰατροδικαστικῆς) ἱκανῶς ἀσχολούμενα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

(Συνεχίζεται)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

— Χάρρελ, ἐλᾶτε μιὰ στιγμή, παρακαλῶ.

Ὁ Χάρρελ, ἦταν ἕνας νέος μὲ ψηλὸ ἀνάστημα καὶ γλυκειὰ φυσιογνωμία. Μελαχροινός, μὲ πολλὰ μαλλιά. Ἔδωσε τὸ χέρι του στὸν Κάμμινγκς, ποὺ τόσφιξε δυνατά.

— Θάρχίσω ἀπὸ τὶς προσωπικές μου παρατηρήσεις, εἶπε ὁ Μάντλ. Εἶναι ἀσφαλῶς πολὺ πιὸ ἁπλὲς καὶ χωρὶς καμμιὰ ἀντίρρησι λιγώτερο ἐνδιαφέρουσες ἀπὸ ἐκεῖνες τοῦ συναδέλφου μου. Ὁ Φλούρρυ, πιστεύω, βρῆκε τὸ θάνατο ἀπὸ τὴ σφαῖρα ποὺ δέχτηκε στὸ κεφάλι του. Ἡ σφαῖρα εἰσεχώρησε ἀπὸ τὸ δεξὶ αὐτὶ καὶ βγῆκε ἀπὸ τὴν ὀπὴ τοῦ ἀριστεροῦ, ἄνω τοῦ κροταφιαίου ὀστοῦ. Κατὰ τὴ διαδρομή της προξένησε μεγάμη ζημιά. Ὁ θάνατος ἦταν ἀκαριαῖος καὶ ὑπολογίζεται σὲ χρόνον σαράντα ὀκτὼ ὡρῶν, ἀφ' ὅτου ἀνεκαλύφθη τὸ πτῶμα. Δέχομαι ὅτι μπορεῖ νὰ ἔγινε καὶ στὶς σαράντα τέσσερες.

—Ὑπάρχει πιθανότης, ἢ μᾶλλον πιστεύετε ὅτι τὸ πτῶμα μετεκινήθη μετὰ τὸν θάνατο ; εἶπε ὁ Κάμμινγκς.

—Ἐπιστημονικῶς δὲν ἀποδεικνύεται. Καὶ τώρα ἡ σειρά σας Χάρρελ.

— Τὸ πτῶμα ποὺ μόλις ἐξήτασα, εἶπε ὁ Χάρρελ, ἦταν χωρὶς καμμιὰ ἀμφιβολία ἑνὸς ἀλκοολικοῦ καὶ τοξικομανοῦς. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔπαιρνε κοκαΐνη καὶ μορφίνη σὲ δόσεις κανονικὲς κι' ἀρκετὰ μεγάλες. Ἀκόμη μπορῶ νὰ πῶ ὅτι λίγες μέρες πρὸ τοῦ θανάτου του, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εἶχε κάμει χρῆσι οὔτε ναρκωτικοῦ οὔτε οἰνοπνεύματος. Τὸ σῶμα του ἦταν γεμᾶτο γραντζουνίσματα. Ἡ διάγνωσίς μου λοιπὸν εἶναι ὅτι ὑπέφερε ἀπὸ «ἀλλεργίαν ἐκ κοκκαΐνης» μίαν δηλαδὴ φαγοῦραν ἀνυπόφορον ποὺ μοιάζει μὲ κείνην ποὺ προκαλοῦν οἱ κορηοὶ ὅταν ἐπιτίθενται ὁμαδικὰ στὸ δέρμα. Τὸ σῶμα διεπίστωσα ὅτι βρισκότανε σὲ μιὰ κατάστασι μεγάλης ἀδυναμίας, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει στοὺς τοξικομανεῖς ποὺ στεροῦνται τοῦ ναρκωτικοῦ των. Αὐτὰ λεπτομερῶς θὰ τὰ ἐκθέσω στὸ πόρισμα ποὺ θὰ συντάξω μαζὶ μὲ τὸν συνάδελφό μου. Ἀλλὰ αὐτὰ εἶναι ἐν συντομίᾳ τὰ συμπεράσματα τὰ ὁποῖα συνάγω.

— Πολὺ ἐνδιαφέροντα, ἔκανε ὁ Κάμμινγκς, φτιάνοντας τὴ γραββάτα του. Ἐξαιρετικά. Ὥστε λοιπὸν στερήθηκε ναρκωτικοῦ ; Φαντάζομαι τὶ κλονισμὸς θὰ ἦτανε γιὰ τὰ νεῦρα του.

— Φοβερός.

— Εἶσθε τῆς γνώμης ὅτι μπορεῖ νὰ σκοτώθηκε πάνω σὲ μιὰ τέτοια κρίσι ; Οἱ δυὸ γιατροὶ ἀντάλλαξαν ματιές.

—Ἡ αὐτοψία ἀποδεικνύει πὼς ἡ καρδιὰ εἶχε πολὺ μικρὴ ποσότητα αἵματος, εἶπε ὁ Χάρρελ. Πρᾶγμα ποὺ σημαίνει γενικὴ ἀναιμία σὲ μεγάλο βαθμό. Ἀντιθέτως ὑπῆρχε συσσώρευσις αἵματος εἰς τὰ σπλάχνα. Ἡ νεκρικὴ ἀκαμψία φαίνεται νὰ παρήχθη ταχέως. Ἄρχισε νὰ ἐλαττοῦται ὅμως ὅταν ὁ δρ. Μάντλ ἐπεχείρησε τὴν πρώτην νεκροψίαν. Ἐξ ἄλλου ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις ἀπέδειξε αἰσθητὴν ἐξασθένησιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Συμπεραίνω λοιπὸν ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴ τοῦ θανάτου, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ βισκότανε σὲ κατάστασι μεγάλης καταπτώσεως. Ἀλλὰ στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἀμφιβάλλω ἂν θἄχε τὸ κουράγιο νὰ τερματίσῃ τὴ ζωή του μὲ μιὰ σφαῖρα. Πάντως αὐτὸ ποὺ λέω δὲν εἶναι καὶ ἀπόλυτο.

— Ξέρετε τίνος εἶναι τὸ πτῶμα γιὰ τὸ ὁποῖον συζητοῦμε, δρ. Χάρρελ ; ρώτησε ὁ Κάμμινγκς.

—Ὄχι.

— Εἶναι τοῦ Φλούρρυ. Ἑνὸς αὐτοκινητιστοῦ ἀγώνων ταχύτητος, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Πρὸ δυὸ καὶ μισὸ χρόνων ὑπέστη ἀτύχημα σοβαρό. κι' ἔμεινε γιὰ πολὺ καιρὸ κατάκοιτος.

— Ναὶ τὸ παρατηρήσαμε. Βλέποντες τὶς οὐλὲς δυὸ ἐγχειρήσεων.

—Ἀκριβῶς. Ἐν τούτοις ὁ Φλούρρυ συνῆλθε ἀπὸ τὰ τραύματα καὶ ἐπεχείρησε ἀρκετὲς φορὲς νὰ ξαναπτρέξῃ στὸ διάστημα τῶν τελευταίων δεκα-ὀκτὼ μηνῶν.

— Δὲν θὰ μπόρεσε ὅμως νὰ λάβῃ μέρος σὲ ἀγῶνες, τώρα σύντομα. Εἶπε ὁ Χάρρελ.

— Θέλετε νὰ πῆτε γιατρέ, ὅτι θὰ τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ ;

— Νομίζω ὅτι κι' ἐγὼ μπορῶ κάτι νὰ μαντεύσω στὴν ὑπόθεσι αὐτή. Ὁ Φλούρρυ ὕστερα ἀπὸ τὸ σοβαρὸ ἀτύχημα καὶ τὶς ἐγχειρήσεις τὶς ὁποῖες ὑπέστη, ἐξ αἰτίας τῶν ἰσχυρῶν πόνων, θὰ ἄρχισε νὰ χρησιμοποιῇ μορφίνη σὲ μικρὲς δόσεις στὴν ἀρχὴ πού τὶς μεγάλωσε ἀργότερα. Μάλιστα μπροῦμε νὰ φαντασθοῦμε ὅτι κι' οἱ πρῶτες ἐνέσεις τοῦ ἔγιναν ἐνῷ βρισκότανε ἀκόμη στὴν μετεγχειρητικὴ κατάστασι. Ὕστερα ὅμως τοῦ στάθηκε ἀδύνατον νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῆς τῆς συνήθειας. Καὶ ἐφ' ὅσον οἱ κοῦρσες ἤτανε ἡ δουλειά του, εἶναι γεγονὸς πὼς τὸ ναρκωτικὸ τοῦ τόνωνε τὰ νεῦρα καὶ τοὔδινε τὴ δύναμι πού τοῦ ἔλειπε.

— Λίγο-λίγο συνήθισε στὴν μορφίνη κι' ἔγινε σκλάβος της. Προσπάθησε τότε νὰ ξεφύγῃ κάνοντας χρῆσι τῆς κοκαΐνης, λιγώτερο ἐπικίνδυνης ἀπὸ τὴ μορφίνη, ἐλπίζοντας νὰ ξανάβρῃ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ συνέβη αὐτὸ πού γίνεται τακτικὰ σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις : ἔγινε σκλάβος καὶ τῶν δυό, δηλαδή. Ὅσον ἀφορᾷ τὴ συνήθεια νὰ πίνῃ, αὐτὴ πολὺ συχνὰ συμβαδίζει μὲ τὴν κοκαΐνη καὶ τὴ μορφίνη. Εἶναι δυνατὸν ὁ Φλούρρυ νὰ κατώρθωσε γιὰ λίγες ὧρες ν' ἀπαλλαγῇ τῶν ναρκωτικῶν, κι' ἔτσι νὰ πῆρε μέρος στοὺς ἀγῶνες, ἀλλὰ τοῦτο γιὰ πολὺ μικρὸ χρονικὸ διάστημα. Ἔπειτα... εἶναι βέβαιο πὼς τὸ τελευταῖο διάστημα τόσο ἡ σωματικὴ ὅσο καὶ ἡ νευρικὴ κατάστασίς του ἦταν σὲ τέτοιο σημεῖο ὥστε νὰ τοῦ ἀποκλείουν νὰ συμμετάσχῃ σὲ κοῦρσες.

—Ὑπῆρχε περίπτωσις, γιατρέ, νὰ τοῦ ἔδωσαν ναρκωτικὸ ἄλλοι μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὸν κάνουν νὰ ἐπιτύχῃ σὲ μιὰ προσπάθεια, πού σὲ φυσιολογικὴ κατάστασι ἦταν ἀδύνατον νὰ κατορθώσῃ ; ρώτησε ὁ Κάμμινγκς.

— Ναί, ἀλλὰ μὲ κίνδυνο νὰ συμβῇ καὶ τὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα. Δηλαδὴ νὰ τοῦ ἐξασθενήσουν τελείως τὶς δυνάμεις του σὲ τρόπο πού νὰ ἐξαντληθῇ ὅλως διόλου. Ἡ ἐξέτασις πού ἔκανα προσεκτικὰ στὸ πτῶμα μοῦ ἐπιτρέπει νὰ διαπιστώσω ὅτι πῆρε ἐξαιρετικὰ μεγάλες δόσεις ναρκωτικοῦ. Εἴκοσι ὧρες στερήσεως ναρκωτικοῦ κατόπιν, καὶ μετὰ ἡ κρίσις κι' ἡ κατάρρευσις. Ἔτσι κι' ἀλλοιῶς ἦταν πολύ, κοντὰ στὸ θάνατο· ὁ ἀκαριαῖος θάνατός του λοιπὸν δὲν ἦταν γι' αὐτὸν παρὰ ἀπολύτρωσις.

— Εἶσθε τῆς γνώμης, ὅτι ἡ ἐν γένει κατάστασίς του τὸν προδιέθετε γιὰ αὐτοκτονία ;

— Πολὺ πιθανόν. Ἰδίως μάλιστα ἂν δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ προμηθεύεται τὶς μεγάλες κι' ἀκριβὲς δόσεις πού εἶχε ἀνάγκη ὁ ὀργανισμός του. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ κουράρω ἕναν τέτοιο ἀσθενῆ, ἀσφαλῶς θὰ τὸν ἐκλείδωνα μέσα σ' ἕνα ἄδειο δωμάτιο, χωρὶς ν' ἀφήσω καὶ τὸ παραμικρὸ ἀντικείμενο μὲ τὸ ὁποῖο θἄτανε δυνατὸν ν' αὐτοτραυματισθῇ.

—Ἐγὼ πάντως κύριοι, καὶ τοῦτο ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν, παρ' ὅλα αὐτά, δὲν νομίζω ὅτι ὁ Φλούρρυ, βρῆκε τὴ δύναμι νὰ τινάξῃ τὰ μυαλά του μ' ἕνα περίστροφο.

Ὁ Κάμμινγκς στὰ λόγια αὐτὰ ἔκανε ἕναν μορφασμό. Ἀπεχαιρέτησε ὅλους, κι' ἀφοῦ ἔδωσε τὶς εὐχαριστίες του γιὰ τὶς πληροφορίες πού τοῦ ἔδωσαν ἔφυγε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVI

Τὸ φορτηγὸ

Ὁ Κάμμινγκς συνώδευσε τὸν Κίντερμίνστερ μέχρι τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα τοῦ Κένσιγκτον.

— Μπερδεμένα πράγματα, εἶπε, τὴν ὥρα ποὺ βάδιζε στὸ δρόμο. Ἂν ὁ Φλούρρυ δὲν μποροῦσε νὰ προμηθευθῇ ἄλλα ναρκωτικὰ καὶ τοῦρθε ψυχικὴ κατάπτωσις, δὲν μπορῶ νὰ τὸν φαντασθῶ, νὰ γυρνάῃ ἥσυχα-ἥσυχα στὸ σπίτι του, νὰ κλιδώνῃ τὴν ἐξώπορτα καὶ νὰ τραβάῃ μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι του. Πιὸ φυσικὸ θἄτανε νὰ ριχτῇ στὶς γραμμὲς ἑνὸς τραίνου ἢ ἀκόμα νὰ πέσῃ στὸν Τάμεσι. Ἔχω πολλὲς φορὲς δεῖ κοκαϊνομανεῖς σὲ κατάσταση ἔξαλλη, ποὺ νὰ μὴν ἔχουν κοκαΐνη. Γίνονται θηρία. λυσσᾶνε. Ἐνῷ τοῦτος ἐδῶ, γυρίζει σπίτι του, λύνει τὸν σάκκο, κάθεται, κι' ὕστερα σκοτώνεται. Τὰ ροῦχα του ἐν τάξει. Τὸ κολλάρο του δὲν τῶχε ξεκουμπώσει. Κι' οἱ φαγοῦρες του δὲν τὸν ἐνοχλοῦσαν πιά. Πιωμένος δὲν ἦταν. Δυὸ ἀπὸ τὶς μποτίλλιες ποὺ βρέθηκαν στὸ ντουλάπι εἶχαν ἀκόμη μέσα ποτό. Ἐξ ἄλλου ἦσαν βουλωμένες καὶ ποτῆρι μεταχειρισμένο δὲν βρέθηκε.

— Μήπως ἤπιε ἀπ' τὴ μπουκάλα, κ. Ἐπιθεωρητά ;

— Μὰ φίλε μου, Κίντερμίνστερ, ἀπάντησε ὁ Κάμμινγκς ἀναστενάζοντας, ὁποιοσδήποτε βρισκότανε στὴ θέσι αὐτὴ δὲν θἄπινε μέχρι τὸ τέλος τὸ κρασί ; καὶ δὲν θὰ παρατοῦσε ἔτσι στὴ μέση τὶς μποτίλλιες ; Θὰ τῆς πήγαινε πάλι στὴ θέσι τους ;

Σὰν ἔφθασαν στὸ τμῆμα, ὁ Κάμμινγκς ἀφοῦ ἄνοιξε τὴ πόρτα, ρώτησε :

—Ἐπιτρέπετε Κιντερμίνστερ, νὰ κάνω χρῆσι τοῦ τηλεφώνου σας ; Εὐχαριστῶ. Κατευθύνθηκε στὸ Γραφεῖο τοῦ Ἀστυνόμου καὶ σήκωσε ἀμέσως τὸ ἀκουστικό.

—Ἐμπρός, ἐμπρός, εἶπε. Ἀρχηγεῖο Ἀστυνομίας ; Δῶστε μου σᾶς παρακαλῶ τὴν Διεύθυνσι Ἐγκληματολογικῶν Ἐρευνῶν. Θέλω τὸν λοχία Μάρφυ. Ἐδῶ ὁ Κεντρικὸς Ἐπιθεωρητὴς Κάμμινγκς. Σᾶς μιλῶ ἀπὸ τὸ Κένσιγκτον. Μάθατε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀποτυπωμάτων ποὺ ἔστειλε ὁ ἀστυνόμος Κίντερμίνστερ, πρὸ δύο ὡρῶν ; Πολὺ ὡραῖα. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἤθελα. Ζητοῦσα τὶ σχέσι μποροῦσαν νὰ ἔχουν. Ναί, ἤξερα καλὰ πὼς θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν. Ἀπασχολεῖσθε διαρκῶς μὲ τὰ ἀποκόμματα τῶν ἐφημερίδων ; Καλῶς. Συνεχίστε. Εὐχαριστήσατε ἐκ μέρους μου τὴ Διεύθυνσι τῆς Ὑπηρεσίας γιὰ τὶς προσπάθειές της.

Ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸν Κίντερμίνστερ :

— Οἱ ἄνδρες τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Ἐρευνῶν ἔκαναν ἀναγνώρισι στὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ Φλούρρυ. Διαπίστωσαν πὼς εἶναι τὰ ἴδια μὲ αὐτὰ ποὺ βρήκαμε πάνω στὸ φορτηγό. Καὶ μάλιστα πάνω ἀκριβῶς στὸ τιμόνι. Ἔτσι λοιπὸν ἡ ὑπόθεσις κ. Ἀστυνόμε ἀφορᾷ πλέον καὶ τοὺς δυό μας. Πάντοτε εἶχα ὑπόνοιες γιὰ κάτι τέτοιο.

— Αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ πολὺ κ. Ἐπιθεωρητά. Πάντοτε εἶμαι εὐτυχὴς ὅταν συνεργάζωμαι μαζί σας, εἶπε ὁ Κίντερμίνστερ.

—Ὡραῖα λοιπόν. Δῶστε μου ἕνα τσιγάρο κι' ἂς πᾶμε στὸ Σταθμὸ τοῦ Πράχαμ Μιούς. Θέλετε νὰ μοῦ δώσετε τὰ κλειδιά ;

—Ὁ μεσίτης κάθεται πάνω ἀπὸ τὸ Γραφεῖο μου. Τοῦ μήνυσα πὼς ἴσως τὸν χρειασθῶ κι' ἀσφαλῶς θἄναι ἐκεῖ. Νά στείλουμε ἕναν ἀστυφύλακα ;

—Ὄχι, δὲν ὑπάρχει λόγος.

.....

Ὁ κ. Στὺλς ἦτανε ἕνας παχὺς ἄνθρωπος μὲ γαμψὴ μύτη καὶ μὲ πυκνὰ μαῦρα μαλλιά. Δέχτηκε τοὺς δυὸ ἀστυνομικοὺς μὲ μεγάλη προθυμία.

—Ἤξερα καλὰ πὼς θἀρχόσασταν νὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε κ. Ἐπιθεωρητὰ καὶ χαίρομαι ἰδιαίτερα. Ἔτσι ἀποφεύγομε τὴν τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία. Ἀλλὰ συγχωρῆστε με ποὺ σᾶς ὑποδέχομαι χωρὶς σακκάκι. Κάνει πολὺ ζέστη δὲν συμφωνεῖτε ;

— Πολὺ ζέστη, ἐπανέλαβε ὁ Κίντερμίνστερ, σοβαρά. Νὰ σᾶς συστήσω, κ. Στύλς τὸν Ἐπιθεωρητὴ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Ἐρευνῶν κ. Κάμμινγκς. Ἤρθαμε γιὰ νὰ σᾶς δανειστοῦμε τὰ κλειδιὰ τῶν Γκαράζ τοῦ Πράχαμ Μιούς.

— Τὰ κλειδιά... Θεέ μου, μὰ ποῦ εἶναι τὰ κλειδιά ; Γιὰ σταθῆτε. Ὁ Φλούρρυ εἶχε τὸ κλειδὶ τοῦ δικοῦ του γκαράζ ποὺ βρισκότανε κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ διαμέρισμά του. Δὲν τὸ βρήκατε ;

—Ὄχι. Ὁ Φλούρρυ χρησιμοποιοῦσε τὸ γκαράζ του ;

—Ἔτσι νόμιζα. Ἔλεγε πὼς εἶχε ἕνα μικρὸ αὐτοκίνητο. Ἀλλὰ ποῦ νὰ βρίσκωνται τὰ κλειδιὰ αὐτά ; Στὸ γραφεῖο εἶμαι βέβαιος...

Ὁ Στύλς ἄρχισε νὰ κουνιέται ἐκνευρισμένος πάνω στὴν καρέκλα του, ἀλλὰ χωρὶς νὰ δείχνῃ καμμιὰ προθυμία νὰ πάῃ νὰ ψάξῃ γιὰ τὰ κλειδιά.

— Τὰ ἄλλα γκαράζ εἶναι νοικιασμένα κ. Στύλς : ρώτησε ὁ Κάμμινγκς.

—Ὄχι, κανένα. Ὅλα εἶναι ἀδειανὰ ἐκτὸς τοῦ γκαράζ τοῦ Φλούρρυ.

— Περίεργο. Ἐγὼ εἶχα τὴν ἐντύπωσι ὅτι τόσο τὰ διαμερίσματα ὅσο καὶ τὰ γκαράζ τῆς περιοχῆς αὐτῆς θὰ ἦσαν περιζήτητα.

— Βέβαια, κ. Ἐπιθεωρητά, ὑπάρχει ζήτησις, ἰδιαίτερα γιὰ τὰ γκαράζ. Ἀλλὰ τὰ ξενοικιάσαμε πρὸς ἑνὸς μηνὸς προκειμένου νὰ κατεδαφίσουμε τὸ Πράχαμ Μιούς γιὰ νὰ κτίσουμε μιὰ μεγάλη καινούργια πολυκατοικία. Οἱ ἐργασίες τῆς κατεδαφίσεως θἀρχίσουν τὴν ἐρχομένη Δευτέρα.

— Μὰ τότε γιατὶ ἔγινε ἐξαίρεσις στὸν Φλούρρυ ;

— Κάναμε μ' αὐτὸν εἰδικὴ συμφωνία. Ἐπειδὴ τὸ διαμέρισμα ποὺ θὰ μετεφέρετο δὲν ἦτανε ἀκόμη ἕτοιμο. Μοῦπε πὼς τὰ ἔξοδα γιὰ δυὸ μετακομίσεις θὰ ἦτανε πάρα πολλά. Κι' ἔτσι συμφωνήσαμε σὲ μιὰ μικρὴ αὔξησι τοῦ ἐνοικίου. Ἀπὸ δυὸ λίρες καὶ πέντε σελλίνια, γιὰ γκαράζ καὶ διαμέρισμα, θὰ πλήρωνε τρεῖς λίρες καὶ δέκα πέννες.

—Ὥστε ἔτσι... ψιθύριζε ὁ Κάμμινγκς.

—Ἄ ! τὸ βρῆκα, ἔκανε ἔξαφνα ὁ κ. Στύλς, δίνοντας μιὰ μὲ τὸ χέρι του στὸ στομάχι. Θυμήθηκα ποὺ βρίσκονται τὰ κλειδιά ! Ἕνα λεπτὸ καὶ τὰ ἔχετε.

Μπῆκε γιὰ λίγα λεπτὰ στὸ διπλανὸ δωμάτιο κι' ἐπέστρεψε μ' ἕναν ὁρμαθὸ κλειδιὰ ποὺ παρέδωσε στὸν Κίντερμίνστερ.

— Εὐχαριστῶ. Μὰ δὲν μοῦχατε πεῖ πὼς σκοπεύατε νἀρθῆτε ὁ ἴδιος στὸ Τμῆμα ;

— Ναί, βέβαια κ. Ἐπιθεωρητά. Ἤθελα νὰ σᾶς δῶ γιὰ νὰ σᾶς ἐγχειρίσω μιὰ συστατικὴ ἐπιστολὴ ποὺ μοῦ ἐστάλη σχετικῶς μὲ τὸν Φλούρρυ. Πᾶρτε την ὅμως τώρα, μιὰ κι' ἤρθατε.

Ἄνοιξε τὸ συρτάρι τοῦ γραφείου του καὶ παρέδωσε τὴν ἐπιστολὴ στὸν Κίντερμίνστερ, ποὺ ἀφοῦ τὴν διάβασε γρήγορα τὴν ἔδωσε στὸν Κάμμινγκς ποὺ τὴ διάβασε κι' αὐτός. Προήρχετο ἀπὸ τὴν Διεύθυνσι τοῦ Γκαράζ Q.I.C. τοῦ Μαϊφαὶρ καὶ συνιστοῦσε τὸν Φλούρρυ ὡς ἐξαιρετικὸν ἐνοικιαστήν. Τὸ γράμμα ἔφερε τὴν ὑπογραφὴ τοῦ κ. Βάλτερ.G. Πάϊκ.

.....

Μόλις ἄνοιξε ἡ πόρτα τοῦ γκαράζ, χωρὶς ἐξ ἄλλου μεγάλη δυσκολία, οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ βρέθηκαν μπροστὰ σ' ἕνα φορτηγὸ αὐτοκίνητο. Ὁ Κάμμινγκς κρατοῦσε στὰ χέρια του τὸ ἠλεκτρικὸ φανάρι γιὰ νὰ φωτίζῃ.

—Ἀνάψτε τοὺς φανοὺς τοῦ αὐτοκινήτου, εἶπε στὸν Κίντερμίνστερ. Θἄχουμε περισσότερο φῶς.

Σὲ λίγα δευτερόλεπτα οἱ δυνατοὶ φανοὶ τοῦ φορτηγοῦ φώτιζαν θαυμάσια τὸ γκαράζ κι' ὁ Κάμμινγκς σκυμμένος, ἔπαιρνε μὲ προσοχὴ τὰς διαστάσεις τῶν ἐλαστικῶν.

— Νομίζω πὼς τὸ βρήκαμε, εἶπε. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ διαστάσεις τῶν ἐλαστικῶν εἶναι οἱ ἴδιες. Παντοῦ. Κρατῆστε τὸν ἀριθμὸ τοῦ κινητῆρος παρακαλῶ. Μπορεῖ νὰ ἐλησμόνησαν νὰ τὸν ἐξαφανίσουν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

(Διὰ τὸν ἀστυφύλακα)

Ὑπὸ Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, Ἀστυνόμου Α'.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

§ 41. Σύλληψις Βουλευτῶν.

Ὁ Βουλευτὴς δὲν συλλαμβάνεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Βουλευτικῆς περιόδου (1), ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Βουλῆς, οὔτε ἕνεκα ἐγκλήματος οὔτε δυνάμει τίτλου συλλήψεως (§§ 33-40).

Κατ' ἐξαίρεσιν ὁ Βουλευτὴς συλλαμβάνεται ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς μόνον ἐν περιπτώσει αὐτοφώρου κακουργήματος.

Ἐν περιπτώσει λοιπὸν αὐτοφώρου κακουργήματος, ὁ Βουλευτὴς συλλαμβάνεται καὶ ὁδηγεῖται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα μετὰ τῶν μαρτύρων καὶ πειστηρίων διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐπὶ αὐτοφώρου πλημμελήματος, ὁ Βουλευτὴς δὲν συλλαμβάνεται, ἀλλὰ λαμβάνονται ἢ ἐξακριβοῦνται τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός του, οἱ δὲ μάρτυρες καὶ ὁ παθὼν ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ὅπερ θὰ ἐπιληφθῇ προανακρίσεως.

Ἐπὶ αὐτοφώρου πταίσματος, ὁ Βουλευτὴς δὲν συλλαμβάνεται, ἀλλὰ λαμβάνονται ἢ ἐξακριβοῦνται τὰ στοιχεῖα ταυτότητός του καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτοῦ μήνυσις, ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐπὶ μὴ αὐτοφώρου πταίσματος, πλημμελήματος καὶ κακουργήματος ὁ Βουλευτὴς δὲν συλλαμβάνεται ποτέ, ἀλλ' ὁ ἀστυνομικὸς ἐξακριβώνει τὰ στοιχεῖα ταυτότητος δράστου καὶ μαρτύρων καὶ ἀναφέρει σχετικῶς εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ὅπερ θὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ὁ Βουλευτὴς δὲν ὑποβάλλεται εἰς σωματικὴν ἔρευναν. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἐνέργεια ἐρεύνης εἰς τὴν οἰκίαν του.

Οἱ συναίτιοι τῶν Βουλευτῶν, ἐὰν δὲν εἶναι Βουλευταί, συλλαμβάνονται κανονικῶς.

Ἡ ἰδιότης τοῦ Βουλευτοῦ ἀποδεικνύεται ἐκ βιβλιαρίου, χορηγουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς (Βουλευτάς).

§ 42. Σύλληψις Στρατιωτικῶν γενικῶς.

Ι. Ἐπὶ αὐτοφώρων ἐγκλημάτων:

α) Ἐπὶ αὐτοφώρων πταισμάτων οἱ στρατιωτικοὶ γενικῶς (Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται) (2) δὲν συλλαμβάνονται, ἀλλὰ λαμβάνονται τὰ στοιχεῖα ταυτότητός

(1) Βουλευτικὴ περίοδος εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα διὰ τὸ ὁποῖον ἐκλέγονται οἱ Βουλευταί. Κατὰ τὸ ἰσχῦον Σύνταγμα ἡ περίοδος εἶναι τετραετής. Ἡ περίοδος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν.

(2) Ποῖοι θεωροῦνται ὡς στρατιωτικοὶ καὶ ποῖοι εἶναι οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ ποῖοι οἱ ὁπλῖται ἑκάστου σώματος καὶ ὅπλου βλέπε εἰς τὰς §§ 10 καὶ 11.

των καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν ἀναφορά, ἥτις διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου 'Αστυνομικοῦ Τμήματος εἰς τὴν προϊσταμένην τοῦ στρατιωτικοῦ 'Αρχὴν διὰ τὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχόν του (1).

'Εὰν ὅμως ὁ 'Αξιωματικὸς ἢ ὁ ὁπλίτης δὲν ἔχῃ δελτίον ταυτότητος ἢ ἔχῃ, ἀλλὰ ἀρνῆται ἐπιμόνως νὰ τὸ ἐπιδείξῃ πρὸς λῆψιν τῶν στοιχείων του, τότε ὁ ἀστυνομικὸς, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται κατ' ἄλλον τρόπον νὰ βεβαιωθῇ ἐπὶ τόπου περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ στρατιωτικοῦ δικαιοῦται νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὸ οἰκεῖον 'Αστυνομικὸν Τμῆμα, ἔνθα ἐξακριβοῦται ἡ ταυτότης του καὶ ἀφήνεται ἀμέσως ἐλεύθερος. Συνιστᾶται πάντως ἄψογος συμπεριφορὰ καὶ ἀποφυγὴ ἐπεισοδίων.

β) 'Επὶ αὐτοφώρων πλημμελημάτων (κοινῶν ἢ στρατιωτικῶν) οἱ μὲν ὁπλῖται συλλαμβάνονται καὶ ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον 'Αστυνομικὸν Τμῆμα μετὰ τοῦ παθόντος, μαρτύρων καὶ πειστηρίων διὰ τὰ περαιτέρω (2), οἱ δὲ 'Αξιωματικοὶ δὲν

---

(1) Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ πταίσματα τῶν στρατιωτικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τὰ μὴ στρεφόμενα κατὰ στρατιωτικῶν, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑποβάλλεται κατὰ τοῦ τῆς Χωροφυλακῆς μήνυσις, ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον, ὡς λ.χ. ὅταν ὁ τῆς Χωροφυλακῆς διαταράσσῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ἐξυβρίζῃ ὅλως ἐλαφρῶς πολίτην κ.λ.π.

(2) 'Εκ τοῦ συνόλου τῶν περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων παραβάσεων εἶναι στρατιωτικὰ πλημμελήματα καὶ ἑπομένως ἐπιτρέπεται δι' αὐτὰς ἡ σύλληψις τῶν ὁπλιτῶν, αἱ κατωτέρω ἀναφερόμεναι, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 57356/02038 Β.Σ.Τ. 902 ἀπὸ 24-12-1952 ἐντολῇ 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς 'Αμύνης, ἐφ' ὅσον διαπράττωνται ὑπὸ στρατιωτικῶν διὰ στρατιωτικῶν αὐτοκινήτων :

«'Εντολαὶ περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων κλπ.».

Α'. 'Απαγορεύομεν.

1) Εἰς τοὺς ὁδηγοὺς καὶ εἰς πάντα ἐν γένει Στρατιωτικόν :

α) Νὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν ἢ νὰ διατάσσῃ νὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα μὴ ἔχον ἀσφαλὲς σύστημα διευθύνσεως καὶ τροχοπεδήσεως.

β) Νὰ ὁδηγῇ αὐτοκίνητον ὄχημα ἐν καταστάσει μέθης ἢ νὰ ἐπιτρέπῃ ὁδήγησιν ὀχήματος ὑπὸ ὁδηγοῦ διατελοῦντος εἰς κατάστασιν μέθης.

γ) Νὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν ἢ νὰ ἐπιτρέπῃ νὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα μὴ φέρον τοὺς κεκανονισμένους φανοὺς ἢ ἠχητικὰ ὄργανα ἢ φέρον τοιαῦτα ἐλλιπῆ ἢ μὴ καλῶς λειτουργοῦντα.

δ) Νὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν ἢ νὰ ἐπιτρέπῃ νὰ τεθῇ εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα τεθὲν ἐν παροπλισμῷ ἢ χαρακτηρισθὲν ὡς ἐκπαιδευτικὸν διὰ Δ/γῆς τοῦ ἁρμοδίου 'Επιτελείου.

'Η ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἀφορᾷ τὴν κυκλοφορίαν τοιούτων ὀχημάτων εἰς περιπτώσεις ἀσκήσεων.

2) Εἰς τοὺς ὁδηγούς :

α) Νὰ ἐπιχειρήσωσι νὰ διαφύγουν μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ αὐτοκινήτου των ἐν περιπτώσει συγκρούσεως ἢ νὰ ἐγκαταλείπωσιν ἄνευ βοηθείας τραυματισθὲν παρ' αὐτῶν ἄτομον.

β) Νὰ ὑπερβαίνουν τὰ τεθειμένα ὅρια ταχύτητος παρὰ τῶν 'Αστυνομικῶν Διατάξεων ἢ νὰ ὁδηγοῦν ἐν γένει τὸ αὐτοκίνητον κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ προξενήσῃ δυστύχημα, νὰ ἐπιφέρῃ ἀταξίαν ἢ ἐνόχλησιν ἢ οἱανδήποτε ἀνωμαλίαν εἰς τὰ λοιπὰ κυκλοφοροῦντα ὀχήματα, τοὺς πεζοὺς κλπ.

γ) Νὰ ἐγκαταλείπουν τὸ αὐτοκίνητον πρὶν ἢ λάβωσι τὰς ἀναγκαιούσας προφυλάξεις πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς δυστυχήματος.

δ) Νὰ θέτουν εἰς κυκλοφορίαν ὄχημα χωρὶς νὰ εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ τὰ κεκανονισμένα βιβλιάρια (Σ.Β. καὶ Σ.Ε.Μ.).

ε) Νὰ ἀντικαθιστῶσι τὸν στρατιωτικὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου των δι' ἑτέρου ἀριθμοῦ.

3) Εἰς πάντα Στρατιωτικόν :

α) Νὰ ὁδηγῇ αὐτοκίνητον ὄχημα χωρὶς νὰ κέκτηται ἄδειαν ὁδηγοῦ ἢ νὰ διατάσσῃ τὴν ὁδήγησιν παρ' ἀτόμου μὴ κεκτημένου τοιαύτης ἀδείας.

Β'. 'Επιβάλλομεν.

Εἰς τοὺς ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων :

α) Νὰ τηροῦν κατὰ τὴν πορείαν τὰς κεκανονισμένας διατάξεις, νὰ ἐκτελοῦν ἑκάστοτε τὰ κεκανονισμένα σήματα διὰ τῶν χειρῶν, τῶν ἠχητικῶν ὀργάνων, τῶν φανῶν κ.λ.π.

β) Νὰ ἀναστέλλουν καὶ ἐπιβραδύνουν τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου, ὁσάκις τὸ ὄχημα δυνατὸν νὰ ἀποβῇ αἰτία δυστυχήματος, ἀταξίας ἢ παρενοχλήσεως.

συλλαμβάνονται, ἀλλὰ λαμβάνονται τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των καὶ ἀφήνονται ἐλεύθεροι, οἱ μάρτυρες ὅμως καὶ ὁ παθὼν ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα μετὰ τῶν πειστηρίων διὰ τὰ περαιτέρω. Ὁ Ἀξιωματικὸς δικαιοῦται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Τμῆμα οἰκειοθελῶς.

Ἐὰν ὁ Ἀξιωματικὸς δὲν ἔχῃ δελτίον ταυτότητος ἢ ἔχῃ, ἀλλ' ἀρνῆται νὰ τὸ ἐπιδείξῃ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει λεχθέντα.

γ) Ἐπὶ αὐτοφώρων κακουργημάτων οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὁπλῖται συλλαμβάνονται καὶ ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα μετὰ τοῦ παθόντος, μαρτύρων καὶ πειστηρίων διὰ τὰ περαιτέρω.

δ) Συνεπῶς, οἱ μὲν ὁπλῖται συλλαμβάνονται ἐπὶ αὐτοφώρων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, οἱ δὲ Ἀξιωματικοὶ μόνον ἐπὶ αὐτοφώρων κακουργημάτων.

ΙΙ. Ἐπὶ μὴ αὐτοφώρων ἐγκλημάτων. Ἐπὶ μὴ αὐτοφώρων ἐγκλημάτων (πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων), οἱ στρατιωτικοὶ δὲν συλλαμβάνονται, ὁ δὲ ἀστυνομικὸς λαμβάνει ἢ ἐξακριβώνει τὰ στοιχεῖα τοῦ δράστου καὶ τῶν μαρτύρων καὶ ἀναφέρει ἀμέσως εἰς τὸ Τμῆμά του. Βλέπε σχετικῶς καὶ τὰς §§ 29 καὶ 32.

ΙΙΙ. Δυνάμει τίτλου συλλήψεως. Οἱ ἐναντίον τῶν στρατιωτικῶν τίτλοι συλλήψεως (§§ 33-40) διαβιβάζονται εἰς τὴν προϊσταμένην τοῦ στρατιωτικοῦ Ἀρχήν, ἥτις καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν σύλληψιν καὶ παράδοσιν τοῦ καταδιωκομένου στρατιωτικοῦ.

ΙΥ. Ἔρευνα—Ἀφοπλισμὸς—Κράτησις Στρατιωτικῶν.

α) Οἱ ἐν στολῇ Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται δὲν ἐρευνῶνται (1).

Ἐπίσης δὲν ἐρευνῶνται οἱ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ Ἀξιωματικοί, ὅταν ἐπιδείξωσι τὸ δελτίον ταυτότητός των.

β) Οἱ στρατιωτικοὶ ἀφοπλίζονται μόνον ὅταν τελέσουν ἢ ἀποπειραθοῦν νὰ τελέσουν ἔγκλημα διὰ τοῦ ὅπλου των.

γ) Ἀπαγορεύεται τὸ κλείσιμον εἰς τὸ κρατητήριον παντὸς στρατιωτικοῦ, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ σοβαροῦ ἐγκλήματος ἢ ὑπάρχῃ κίνδυνος ἀποδράσεως αὐτοῦ.

§ 43. Σύλληψις ἀστυνομικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων.

Διὰ τὴν σύλληψιν, σωματικὴν ἔρευναν (1) κ.λ.π. τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων Ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπὸ ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς ἢ ὑπὸ ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐφαρμόζονται ἀπολύτως τὰ διὰ τὴν σύλληψιν τῶν στρατιωτικῶν ὁριζόμενα (ἀνωτέρω § 42), μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι οἱ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων διὰ τὰ πταίσματά των τιμωροῦνται πάντοτε ὑπὸ τῶν Πταισματοδικείων καὶ διὰ τοῦτο ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν οὐχὶ ἀναφορά, ἀλλὰ μήνυσις, ἥτις διαβιβάζεται εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον.

Ἐκ τῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὡς Ἀξιωματικοὶ θεωροῦνται οἱ ἀπὸ τοῦ

(1) Ἀπαγορεύεται ἡ σωματικὴ ἔρευνα τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν κατὰ τὰς ἐνεργουμένας γενικὰς σωματικὰς ἐρεύνας ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας εἰς δημόσια κέντρα κ.λ.π.

Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ συγκεκριμένη, βάσιμος καὶ σοβαρὰ ὑπόνοια, ὅτι ὁ στρατιωτικὸς ἢ ἀστυνομικὸς φέρει μεθ' ἑαυτοῦ πειστήρια ἐγκλήματος (κλοπιμαῖα, ναρκωτικά, παρακεχαραγμένα νομίσματα κλπ.) ἢ ἴχνη ἀποδεικνύοντα τὴν ἐνοχήν του, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἔρευνα καὶ ἰδίως ὅταν πρόκειται περὶ ὁπλίτου.

βαθμοῦ τοῦ 'Ανθυπαστυνόμου συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω, ὡς κατώτεροι δὲ οἱ ἀρχιφύλακες, ὑπαρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες (1).

§ 44. Σύλληψις ἀνηλίκων.

Οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 6ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀνήλικοι καλοῦνται νήπια.

Οἱ συμπληρώσαντες τὸ 6ον ἔτος οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 12ον καλοῦνται παῖδες.

Οἱ συμπληρώσαντες τὸ 12ον ἔτος οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 17ον καλοῦνται ἔφηβοι.

Οἱ συμπληρώσαντες τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καθίστανται ποινικῶς ἐνήλικοι.

Τὰ νήπια εἶναι ποινικῶς ἀνεύθυνα διὰ τὰ ἐγκλήματά των. 'Εὰν ταῦτα διαπράξουν ἔγκλημα ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον 'Αστυνομικὸν Τμῆμα ἔνθα ἐξετάζονται ἁπλῶς καὶ ἀκολούθως ἀφήνονται ἐλεύθερα.

Οἱ παῖδες καὶ οἱ ἔφηβοι, ἐπὶ αὐτοφώρων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων συλλαμβάνονται καὶ ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον 'Αστυνομικὸν Τμῆμα μετὰ τοῦ παθόντος, μαρτύρων καὶ πειστηρίων διὰ τὰ περαιτέρω.

'Επὶ αὐτοφώρων πταισμάτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν §§ 24 καὶ 25 ἐδαφ. 4 ὁριζόμενα.

'Επὶ μὴ αὐτοφώρων πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων τῶν ἀνηλίκων, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν §§ 29 καὶ 32 ὁριζόμενα.

§ 45. Σύλληψις σιδηροδρομικῶν καὶ τροχιοδρομικῶν ὑπαλλήλων.

I. Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ σιδηροδρομικοὶ καὶ τροχιοδρομικοὶ ὑπάλληλοι (μηχανοδηγοί, ὁδηγοί, εἰσπράκτορες, ἐλεγκταί, σταθμάρχαι, φύλακες γραμμῶν, κλειδοῦχοι κλπ.):

'Εὰν διαπράξουν πταισματικὴν παράβασιν δὲν συλλαμβάνονται, ἀλλὰ λαμβάνονται τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των καὶ ὑποβάλλεται κατ' αὐτῶν μήνυσις ἢ ἐπιδίδεται εἰς αὐτοὺς κλῆσις πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου, ὁσάκις ἐπιτρέπεται αὕτη ὑπὸ τοῦ νόμου (βλέπε § 27).

'Εὰν διαπράξουν πλημμέλημα ἢ κακούργημα, συλλαμβάνονται μὲν ἀμέσως δὲν ἀπομακρύνονται ὅμως τῆς θέσεώς των, μέχρις ὅτου ἀντικατασταθοῦν δι' ἄλλου συναδέλφου των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία εἰς τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων ἢ διὰ νὰ μὴ συμβῇ δυστύχημα.

II. Οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας συλλαμβάνονται κανονικῶς.

III. 'Επὶ μὴ αὐτοφώρων ἐγκλημάτων αὐτῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν §§ 29 καὶ 32 ὁριζόμενα.

---

(1) Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα, εἰς τὴν 'Αγροτικὴν 'Ασφάλειαν, εἰς τὴν Δασοφυλακήν, εἰς τὴν Τελωνοφυλακήν, εἰς τὴν Οἰκονομικὴν 'Αστυνομίαν κατὰ θάλασσαν, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν φρουρήσεως φυλακῶν, εἰς τὴν Πολιτικὴν 'Αεροπορίαν καὶ εἰς τὸ 'Εμπορικὸν Ναυτικὸν ἐξομοιοῦνται, ἀπὸ ἀπόψεως συλλήψεως, πρὸς τοὺς ἰδιώτας.

'Ως πρὸς τὰ αὐτόφωρα πταίσματά των ὅμως βλέπε τὴν § 26.

ΙΥ. Προκειμένου νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ σιδηροδρομικοῦ ἢ τροχιοδρομικοῦ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ ἄλλο καταδιωκτικὸν ἔγγραφον, δέον νὰ συνεννοῆται ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ πρότερον μετὰ τῆς προϊσταμένης ὑπηρεσίας τοῦ καθ' οὗ τὸ ἔνταλμα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει κίνδυνος φυγῆς, ἵνα μεριμνήσῃ αὕτη διὰ τὴν ἀναπλήρωσίν του.

§ 46. Σύλληψις ἀσθενῶν, παραφρόνων, μεθυσμένων κλπ.

Ι. Σύλληψις ἀσθενῶν προσώπων. Ἐὰν ὁ ὑπὸ σύλληψιν τυγχάνῃ ἀσθενής, φρουρεῖται ἐπὶ τόπου καὶ εἰδοποιεῖται ὁ Ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Ἀστυν. Τμήματος, ὁ ὁποῖος θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐξέτασίν του παρ' ἰατροῦ, ὅστις καὶ θὰ γνωματεύσῃ ἂν ὁ ἀσθενὴς δύναται νὰ μετακινηθῇ ἄνευ κινδύνου τῆς ζωῆς του ἢ ἂν πρέπῃ νὰ φρουρηθῇ ἐπὶ τόπου, ἐπί τι χρονικὸν διάστημα.

ΙΙ. Σύλληψις παραφρόνων. Οἱ παράφρονες συλλαμβάνονται, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐπικίνδυνοι διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν. Ὁ συλληφθεὶς ὁδηγεῖται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἥτις μεριμνᾷ διὰ τὴν εἰσαγωγήν του εἰς ψυχιατρεῖον.

ΙΙΙ. Σύλληψις μεθυσμένων. Οὗτοι συλλαμβάνονται, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐπικίνδυνοι ἢ ἐνοχλητικοὶ καὶ ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, εἰς ὃ κρατοῦνται, μέχρις ὅτου καταστοῦν ἀκίνδυνοι.

ΙΥ. Σύλληψις ὁδηγοῦ ζῴων. Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς κατὰ τὴν ὥραν τῆς συλλήψεώς του ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ζῷα, ὁ ἀστυνομικὸς μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ζῴων, πρὶν ἀπομακρύνῃ τὸν συλληφθέντα.

Υ. Σύλληψις ζῴων. Ἐὰν καταληφθῶσι παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ζῷα ἢ πτηνὰ περιπλανώμενα ἄνευ ὁδηγοῦ, ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, τὸ ὁποῖον θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὰ περαιτέρω.

§ 47. Σύλληψις πρὸς ἐξακρίβωσιν ταυτότητος ἢ πρὸς πρόληψιν ἐγκλήματος, δυστυχήματος ἢ διαταράξεως τῆς τάξεως.

Ι. Σύλληψις πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα δικαιοῦνται ἐν περιπτώσει **βασίμων καὶ σοβαρῶν ὑπονοιῶν** νὰ προσαγάγωσι εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα πᾶν ὑποπτον ἄτομον, περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ὁποίου δὲν πείθονται ἐπὶ τόπου, ἵνα ἐκεῖ ἐξακριβωθῇ αὕτη καὶ γενικῶς τὸ παρελθὸν καὶ ἡ διαγωγή του.

ΙΙ. Σύλληψις πρὸς πρόληψιν ἐγκλήματος, δυστυχήματος ἢ διαταράξεως τῆς τάξεως. Ὅταν ἡ Ἀστυνομία ἀντιλαμβάνεται ἢ πληροφορῆται ὅτι ἄτομόν τι πρόκειται νὰ διαπράξῃ ἔν ἔγκλημα ἢ νὰ προκαλέσῃ δυστύχημα ἢ νὰ διαταράξῃ τὴν τάξιν συλλαμβάνει καὶ κρατεῖ τοῦτο ἐπί τι χρονικὸν διάστημα διὰ νὰ προλάβῃ τὰ γεγονότα ταῦτα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 43

«Περὶ τῶν εἰς τὸν τύπον ἀνακοινώσεων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν»

Ἄρθρον μόνον

Ι. Ὁσάκις κατὰ τὴν κρίσιν προϊσταμένου ὑπηρεσίας ἐπιβάλλεται ἡ παροχὴ ἀπαντήσεως διὰ τοῦ τύπου ἐπὶ δημοσιευμάτων αὐτοῦ σχετιζομένων ὁπωσδήποτε μὲ ἀστυνομικὰ ζητήματα ἢ ἀτομικῶς ἢ γενικῶς ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ἡ προτεινομένη ἀπάντησις ὑποβάλλεται προηγουμένως εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον πρὸς ἔγκρισιν.

ΙΙ. Προηγουμένη ἔγκρισις τοῦ Ἀρχηγείου δὲν εἶναι ἀναγκαία :

1) Προκειμένου περὶ ἀνακοινωθέντων ἀφορώντων μέτρα τάξεως ἢ ἄλλα γενικὰ ἀστυνομικὰ μέτρα κατὰ ἐπισήμους τελετὰς κλπ. καὶ ὧν δέον νὰ λάβῃ ἐγκαίρως γνῶσιν τὸ κοινὸν διὰ τοῦ τύπου.

2) Διὰ τὴν παροχὴν εἰς τὸν τύπον πληροφοριῶν ἀφορωσῶν γεγονότα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος λ.χ. πυρκαϊάς, συγκρούσεις ὀχημάτων, ἀδικήματα, δυστυχήματα καὶ σχετιζομένων μὲ τὸν τόπον εἰς ὃν ἔλαβον χώραν, τὴν ἔκτασιν αὐτῶν, τὰ ὀνόματα τῶν παθόντων καὶ ἂς δύναται νὰ παρέχῃ εἰς τὸν τύπον ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις καὶ οἱ προϊστάμενοι αὐτοτελῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τύπον ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος.

Προκειμένου περὶ τῶν αἰτίων ἀδικήματος, αὐτοκτονίας κ.λ.π. καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τούτων πληροφορίας παρέχουσι μόνον οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταί, οἵτινες δικαιοῦνται νὰ διαφυλάττωσιν ἑαυτοῖς τὸ δικαίωμα παροχῆς πάσης πληροφορίας ἀφορώσης γεγονότα ἢ ἀδικήματα ἰδιαζούσης φύσεως ἢ καὶ παντὸς οἱουδήποτε ἑτέρου γεγονότος ἢ ἀδικήματος δι' ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν των οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ δέον νὰ παρέχωσι μόνον αὐτοὶ πληροφορίας.

ΙΙΙ. Ἀνακοινωθέντα ἐπίσημα περὶ ἀνευρεθέντων ἀντικειμένων παρέχει μόνον ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ὡς κάτωθι :

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις.....ἀνακοινοῖ, ὅτι τὰ κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἀνευρεθέντα ἀντικείμενα εἶναι.....καὶ φυλάσσονται εἰς τὸ τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας (ὁδὸς.....ἀριθ.....) ὅπου πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται ν' ἀποταθῇ.....κλπ.

Παρομοίου τύπου δέον νὰ εἶναι καὶ οἱαδήποτε ἄλλη ἀνακοίνωσις.

ΙV. Ἀνακοινώσεις καὶ πᾶσα παροχὴ πληροφοριῶν πρὸς διαφήμισιν ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἀποτελεῖ ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴν ἀνεξαρτήτως τοῦ τυχὸν συρρέοντος ἑτέρου πειθαρχικοῦ ἢ ποινικοῦ ἀδικήματος. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ παροχὴ πληροφοριῶν περὶ τῆς δράσεως καὶ τοῦ τρόπου ἐνεργείας ἀστυνομικῶν.

V. Πάντως οἱ Προϊστάμενοι τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν δέον νὰ ἔχωσι ὑπ' ὄψει καὶ νὰ ἐφαρμόζωσι καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν τὰς περὶ ἀπαγορεύσεως δημοσιεύσεων διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ περὶ Τύπου Νόμου 5960.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1η Μαρτίου 1934.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ι. Διαταγὴ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπ' ἀριθ. 22/104/9 ἀπὸ 25 Μαΐου 1950 κοινοποιηθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε239/100/43 ἀπὸ 31 Μαΐου 1950 διαταγῆς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων

Ι. Ἀπαγορεύω εἰς ἁπάσας τὰς Ὑπηρεσίας ἀρμοδιότητος τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου, ὅπως προβαίνωσιν εἰς ἀνακοινώσεις οἱασδήποτε φύσεως πρὸς δημοσιογράφους ἢ τρίτους.

ΙΙ. Πᾶσα παράβασις θὰ τιμωρῆται αὐστηρῶς.

ΙΙΙ. Αἱ ἀνακοινώσεις πρὸς δημοσιογράφους θὰ γίνωνται μόνον προσωπικῶς παρ' ἐμοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

II. Διαταγὴ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπ' ἀριθ. 22/104/98 ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1950 κοινοποιηθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε334/100/43 ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1950 διαταγῆς Ἀρχηχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων

«Ἀνακοινώσεις εἰς τὸν Τύπον»

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 29/289/195 τῆς 21-6-1950 ἀναφορᾶς σας, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 22/104/9 τῆς 25-5-50 διαταγή μας, ἀφορᾷ ὄχι μόνον τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς λοιπὰς τὰς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένας.

Σχετικαὶ ἀνακοινώσεις εἰς τὸν τύπον ἢ δημοσιογράφους ἢ τρίτους ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται ὑπὸ τῶν Διοικούντων Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῶν Διοικητῶν τῶν λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν μόνον εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις :

α) Ἐπὶ παραβάσεων τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἢ ἄλλων εἰδικῶν Νόμων μὴ σχετιζομένων μὲ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κρατοῦντος ἐν γένει κοινωνικοῦ καθεστῶτος, ἀλλ' αἱ ἀνακοινώσεις αὗται δέον νὰ εἶναι βραχύλογοι καὶ νὰ περιορίζωνται αὐστηρῶς εἰς τὴν ξηρὰν ἀναγραφὴν συγκεκριμένων γεγονότων ἄνευ οὐδενὸς σχολίου.

β) Ἐπὶ λαμβανομένων γενικῶς ἀστυνομικῶν μέτρων διὰ τὴν τήρησιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

III. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 538/100/43 ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1953

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις καὶ Ὑπηρεσίας

Ἐξακολουθεῖ παρατηρούμενον τὸ ἄτοπον καὶ τὸ ἀντικείμενον εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 43 Κανονισμὸν τοῦ Ἀστυν. Σώματος καὶ τὰς ἐκδοθείσας ἐπανειλημμένως διαταγὰς ἡμῶν καὶ τοῦ Προϊσταμένου Ὑπουργείου, τῆς εἰς τὸν Τύπον ἀνακοινώσεως πληροφοριῶν ἐπὶ ἀδικημάτων στρεφομένων κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας καὶ ἐπὶ ἀδικημάτων τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, αἵτινες πληροφορίαι ἐξικνοῦνται καὶ εἰς τὴν δημοσίευσιν πλήρους ἱστορικοῦ τῶν συνθηκῶν διαπράξεως τῶν συλληφθέντων καὶ ἐνίοτε ἀναζητουμένων συνεργῶν αὐτῶν, τῶν ἀνευρεθέντων πειστηρίων, καὶ τῶν ἐπιληφθέντων τῶν ἀντιστοίχων ὑποθέσεων ἀστυνομικῶν κλπ., κατὰ τρόπον παρουσιάζοντα πλήρως τὴν πρόθεσιν τῶν προδιδόντων τὰς ἐν γένει ἀστυνομικὰς ἐνεργείας πρὸς διαφήμησιν καὶ μαρτυροῦντα ἀχαρακτήριστον ἐπιδειξιομανίαν.

Ἡ ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν ἐπιβαλλομένη ὑπηρεσιακὴ καὶ ἀπόλυτος ἐχεμύθεια ἐξέλιπε, ἀντικατασταθεῖσα ὑπὸ τῆς κούφου διαθέσεως διαφόρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἔτι δ' ἐνίοτε καὶ Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν πρὸς αὐτοδιαφήμησίν των διὰ τοῦ Τύπου.

Ἐπιθυμῶ ὅπως ἡ ἀντιπειθαρχικὴ αὕτη τάσις ἐκλείψῃ, ἀπαγορευομένης τῆς παροχῆς παρ' οἱουδήποτε ἀστυνομικοῦ ἢ παρ' οἱασδήποτε Ἀστυν. Ὑπηρεσίας : 1) Πληροφοριῶν εἰς τὸν Τύπον, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ὑποθέσεων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀφορώσῶν τὴν Ἐθνικὴν Ἀσφάλειαν, δύνανται ν' ἀποβῶσι πρὸς ζημίαν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐξερευνήσεως τοῦ ἀδικήματος ἢ νὰ προδώσωσι στοιχεῖα, ἅτινα δύνανται νὰ καρποθῶσιν οἱ τὰ ἀδικήματα ταῦτα ἀπεργαζόμενοι καὶ 2) ἀνακοινώσεων εἰς τὸν Τύπον ἐπὶ ἀδικημάτων τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, αἵτινες δύνανται νὰ θίξωσι τὴν τιμήν, ὑπόληψιν καὶ ἀξιοπρέπειαν προσώπων ἀναμεμιγμένων εἰς αὐτά.

Τέλος τονίζω ὅτι, α) τὸ Βιβλίον Συμβάντων ἑκάστης Ἀστυν. Ὑπηρεσίας καὶ τὸ παρὰ τῶν Ἀστυν. Διευθύνσεων καὶ λοιπῶν Ἀστυν. Ὑπηρεσιῶν συντασσόμενον Δελτίον Συμβάντων εἶναι ἐμπιστευτικῆς φύσεως καὶ β) ὅτι δέον νὰ τηρῆται αὐστηρῶς ὁ ὑπ' ἀριθ. 43/1934 Κανονισμὸς τοῦ Σώματος «περὶ τῶν εἰς τὸν τύπον ἀνακοινώσεων τῶν Ἀστυν. Ὑπηρεσιῶν» καὶ παρακαλῶ ὅπως ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τῶν Διοικούντων Ἀξιωματικῶν γίνῃ ἡ δέουσα διδασκαλία εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς βαθμοφόρους καὶ ἀστυφύλακας, ἐπὶ τοῦ θιγομένου διὰ τῆς παρούσης μου ἀντικειμένου καὶ ἡ συμμόρφωσις πάντων μὲ τὰς ὑφισταμένας καὶ ἐκδιδομένας Διαταγάς, καθ' ὅσον πᾶσα παράβασις τοῦ λοιποῦ θὰ ἐπισύρῃ τὸν αὐστηρὸν πειθαρχικὸν ἔλεγχον τοῦ παραβάτου.

Ὁ Ἀρχηγὸς ΑΓΓ. ΕΒΕΡΤ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 44

«Περὶ ἀποστολῆς ἀστυνομικῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς περιφερείας των»

Α'. Περὶ ἀποστολῆς ἀστυνομικῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς περιφερείας των.

Ἄρθρον 1.—Ι. Πᾶς βαθμοφόρος διαθέτων εἰς ὑπηρεσίαν οὐχὶ ρητῶς ὑπὸ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος διαγραφομένην ἕνα ἢ καὶ περισσοτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, δέον νὰ ἐφοδιάζῃ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν διὰ σημειώματος ἐμφαίνοντος τὸ ὀνοματεπώνυμον τούτου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν διατεθειμένων ὑπαλλήλων, συντόμως καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας, ἡμερομηνίαν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ βαθμοφόρου τοῦ διατάσσοντος τὴν ἐκτέλεσιν. Τὸ σημείωμα τοῦτο δέον νὰ ἐπιδεικνύηται εἰς πάντα ἀνώτερον τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις ἤθελε ζητήσει πληροφορίαν ἢ ἀγνοῶν διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλης ὑπηρεσίας.

ΙΙ. Διὰ τὰ σημειώματα ταῦτα χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὁ ὅρος «Ἐντολὴ ὑπηρεσίας».

ΙΙΙ. Ἡ χορήγησις τῆς ἐντολῆς ὑπηρεσίας ἀναγράφεται εἰς τὸ βιβλίον συμβάντων, μετὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν θὰ τίθηται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ τμήματος ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας, ἀναγραφομένης ἐπ' αὐτῆς ἀναφορᾶς ἐκτελέσεως φερούσης τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκτελέσαντος βαθμοφόρου.

Β'. Περὶ ἀποστολῆς ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῆς περιφερείας των.

Ἄρθρον 2.—Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπιτυχὴς ἐνέργεια μιᾶς ὑποθέσεως διὰ τῶν κεκανονισμένων τρόπων ἀλληλογραφίας, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἀποστέλλωνται ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ κατ' ἀρχὴν βαθμοφόροι ἐκτὸς τῆς περιφερείας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὡρισμένης ὑπηρεσίας. Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος, θεωρεῖται οὐχὶ μόνον ἡ ἐνέργεια συλλήψεων, κατ' οἶκον ἐρεύνης, ἢ ἄλλη ἀνακριτικὴ ἐνέργεια, ἀλλὰ πάσης φύσεως ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία σκοποῦσα τὴν πρόληψιν ἢ ἐξερεύνησιν ἀξιοποίνου πράξεως.

Ἄρθρον 3.—Προκειμένου περὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Ι. Εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις :

α') Ὁ ἀποστέλλων ἀστυνομικὸς ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζῃ τὸν ἀποστελλόμενον διὰ συντόμου σημειώματος διαγράφοντος σαφῶς τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ἀποστολήν.

β') Ὁ ἀποστελλόμενος ὀφείλει ἀμέσως καὶ πρὸ πάσης ἐνεργείας νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀποστέλλεται βαθμοφόρον, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐνεργῇ, τηρῶν τοῦτον κατὰ τὸ δυνατὸν ἐνήμερον περὶ τῶν ἐν γένει ἐνεργειῶν του.

γ') Ὁ ἀποστέλλων ἀστυνομικὸς καὶ ὁ πρὸς ὃν ἀποστέλλεται οὗτος, ὀφείλουσιν ἀμφότεροι ν' ἀναφέρωσι πρὸς τὰς Διευθύνσεις των τὸ ταχύτερον ὁ μὲν πρῶτος τὸν λόγον τῆς τοιαύτης ἀποστολῆς, ὁ δὲ δεύτερος τὴν παρουσίασιν τοῦ ἀποσταλέντος καὶ τὴν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τούτου ὑπηρεσίαν του. Ἀμφότεραι αἱ ἀναφοραὶ αὗται δέον νὰ ὑποβάλλωνται ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον.

ΙΙ. Εἰς μὴ ἐπειγούσας περιπτώσεις (τοιαῦται δὲ θεωροῦνται ἅπασαι ἐκεῖναι καθ' ἃς δὲν ἀπειλεῖται κίνδυνος ἀπωλείας στοιχείων λόγῳ βραδύτητος ἢ διαφυγῆς καταδιωκομένου).

α') Ὁ θέλων ν' ἀποστείλῃ ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον βαθμοφόρον εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλης Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ ἱεραρχικῶς ἐγγράφως τοὺς λόγους πρὸς τὴν προϊσταμένην του Διεύθυνσιν (ἐμπιστευτικῶς ἐὰν εἶναι ἀνάγκη). Ἡ Διεύθυνσις ἐφ' ὅσον ἐγκρίνει διατάσσει τὴν ἀποστολὴν ἐφοδιάζουσα τὸν ἀποστελλόμενον δι' ἐγγράφου της ἀπευθυνομένου πρὸς τὴν ἑτέραν Διεύθυνσιν.

β') Ἥτε ἀποστέλλουσα καὶ ἡ ἑτέρα Διεύθυνσις ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωσιν ἀμελλητὶ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον κατὰ τὸ ἐδάφ. Ι στοιχεῖον γ'.

Ἄρθρον 4.—Εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης ἀποστολῆς ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων δι' ἐνέργειαν ὑπηρεσίας εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς τηροῦνται αἱ ἑξῆς διατυπώσεις :

Ι. Ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ἐπειγούσης ἀνάγκης δέον ὁ ἀποστέλλων ἀστυνομικὸς νὰ συνεννοῆται προφορικῶς μετὰ τῆς προϊσταμένης του Διευθύνσεως καὶ ταύτης ἐγκρινούσης νὰ ἐνεργῇ

τὴν ἀποστολὴν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 (ἐδαφ. Ι στοιχ. α' καὶ β') ὁριζόμενα, ἀναφέρων ἐγγράφως πρὸς τὴν Διεύθυνσίν του. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ὑποβάλλεται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὰ Ἀρχηγεῖα Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας. Ἐπίσης ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας ἀναφορὰ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀποστολῆς ἐκτιθεμένων τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς.

ΙΙ. Εἰς μὴ ἐπειγούσας περιπτώσεις οὐδεμία ἀποστολὴ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιτρέπεται ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας, πρὸς ὃ δέον νὰ ὑποβάλληται ἀναφορὰ ἐν ᾗ νὰ ἐκτίθενται λεπτομερῶς οἱ λόγοι καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς τοιαύτης ἀποστολῆς.

Ἀποστολὴ εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν

Ἄρθρον 5.—Οὐδεμία τοιαύτη ἀποστολὴ ἐνεργεῖται ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας.

Ἀθῆναι τῇ 3ῃ Μαρτίου 1934
Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ Β. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Ἀριθ. πρωτ. 4/10/1
Ἀριθ. πρωτ. 5382/74/7

«Ὑπηρεσιακαὶ σχέσεις Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων»

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : α) Ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, ἥτις δέον νὰ ἐπικρατῇ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, δι' ἣν καὶ ἐξεδόθησαν παρ' ἀμφοτέρων τῶν Ἀρχηγείων σχετικαὶ διαταγαί, δέον καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσιακὰς αὐτῶν σχέσεις νὰ ὑφίσταται ἀπόλυτος ἁρμονία καὶ εἰλικρινὴς συνεργασία. β) Ὅτι ἡ ἀνάμιξις καὶ ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Πόλεων πρὸς τὰ Προάστεια καὶ τἀνάπαλιν, ὡς καὶ ἡ φύσις καὶ αἱ συνθῆκαι ὡρισμένων ἀδικημάτων, καθιστῶσιν ἐπιβεβλημένας, ἐπιτακτικὰς καὶ ἐπειγούσας ὡρισμένας Ἀστυνομικῆς φύσεως ἐνεργείας ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων. γ) Ὅτι αἱ ἐνέργειαι αὗται ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ παρακωλύονται, ἀλλὰ τοὐναντίον δέον νὰ ἐνισχύωνται καὶ νὰ ἐπικουρῶνται δι' ὅλων τῶν μέσων πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ· καὶ δ) Ὅτι δέον νὰ ἐκλείψῃ ριζικῶς καὶ ὁριστικῶς πᾶσα ἀφορμὴ προστριβῶν ἢ διενέξεων οἱασδήποτε φύσεως καὶ ὅτι δέον νὰ κατανοηθῇ παρὰ πάντων τῶν ἀνδρῶν ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ Χωροφύλακος καὶ Ἀστυφύλακος, ὅτι ἅπαντες εἶναι τέκνα τοῦ αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅτι ἔχουσι τὴν αὐτὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ ὅτι ὁ ἐγκληματίας τοῦ τε κοινοῦ ἀδικήματος καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ τοιούτου, εἶναι κοινὸς ἐχθρὸς ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Νόμου καὶ κατὰ συνέπειαν κοινὸς καὶ πράγματι ἀδελφικὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀγὼν τούτων, ἐναντίον του.

Καθορίζομεν

Ὡς κατωτέρω τὰς ὑπηρεσιακὰς σχέσεις καὶ ἐνεργείας τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἀνδρῶν Βασ. Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων :

Ι. Τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται σαφὴς ρύθμισις τῶν μεταξὺ τῶν δύο Σωμάτων ὑπηρεσιακῶν σχέσεων εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

1) Ἡ παροχὴ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς πληροφοριῶν ἑκατέρωθεν σχετιζομένων πρὸς γεγονότα καὶ περιστάσεις οἱασδήποτε ἀνακρίσεως διεξαγομένης ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν δραστῶν ἀδικήματος, τὴν ἐξέτασιν ὑπόπτων προσώπων ἢ μαρτύρων, τὴν ἔρευναν καὶ ἐξιχνίασιν ἀδικημάτων ἐν γένει καὶ τὴν ἐνέργειαν πάσης νομίμου πράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων ἐν σχέσει πρὸς οἱανδήποτε ἐκκρεμῆ παρὰ τούτῳ, ὑπόθεσιν.

2) Ἡ παρακολούθησις ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, δραστῶν

ἀδικημάτων στρεφομένων κατὰ τῆς 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας ἢ τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἢ ὑπόπτων δραστῶν τοιούτων ἀδικημάτων.

3) 'Η διενέργεια ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, ἐπιβαλλομένων καὶ κατεπειγούσης φύσεως ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ἀνακριτικῶν πράξεων (ἔρευναι κατ' οἶκον ἢ ἐν ὑπαίθρῳ συλλήψεις, κατασχέσεις, ἐκτέλεσις καταδικωτικῶν ἐγγράφων ἐπειγούσης φύσεως κλπ.).

ΙΙ. Τὸ πρῶτον ἀντικείμενον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς πληροφοριῶν αἰτουμένων ἑκατέρωθεν καὶ τὴν διενέργειαν ἀνακριτικῶν πράξεων διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων:

Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἔχει ρυθμισθῆ λεπτομερῶς διὰ τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων (Κωδικοποίησις Νόμου 4971 κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 941/1943) ὅπερ παρατίθεται κατωτέρω καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ πρόσθετοι ὁδηγίαι(1).

Τονίζομεν μόνον ὅτι αἱ αἰτούμεναι πληροφορίαι ἢ ἀνακριτικαὶ πράξεις, δέον νὰ παρέχωνται ἢ νὰ ἐνεργῶνται ταχύτατα καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος, ὡς νὰ ἐπρόκειτο καὶ νὰ ἀφεώρων, τὰς ἰδίας αὐτῶν 'Υπηρεσίας. 'Η ὑποχρέωσις παροχῆς πληροφοριῶν, ὑφίσταται, ὄχι μόνον προκειμένου περὶ δραστῶν ἀδικημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παντὸς ἑτέρου 'Υπηρεσιακοῦ ἀντικειμένου.

ΙΙΙ. 'Επὶ τοῦ δευτέρου ἀντικειμένου τῆς παρακολουθήσεως:

Τὸ ἐνεργοῦν ἢ τὰ ἐνεργοῦντα κατ' ἐντολὴν τῶν προϊσταμένων των ὄργανα παρακολούθησιν ὑπόπτων, δύνανται νὰ ἐνεργῶσιν ἢ συνεχίζωσι ταύτην καὶ ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων ἀπαγορευομένης ἀπολύτως παρεμβολῆς οἱασδήποτε δυσχερείας ἑκατέρωθεν εἰς τὰ συνεχίζοντα τὴν παρακολούθησιν ὄργανα Τοὐναντίον ὑφίσταται ρητὴ ὑποχρέωσις ἀμέσου παροχῆς πάσης αἰτηθησομένης διευκολύνσεως ἢ ἐνισχύσεως.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παρακολουθήσεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ἀνάγκη περαιτέρω ὑπηρεσιακῆς ἐνεργείας, τὰ παρακολουθοῦντα ὄργανα ὑποχρεοῦνται ν' ἀναφέρωσι τόσον εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς ἐπιτοπίου 'Αστυν. 'Αρχῆς, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἄμεσον προϊστάμενόν των.

'Εν περιπτώσει ἀδυναμίας ἐνημερώσεως τῆς τοπικῆς 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς ἐλλείψει χρόνου ἢ ἄλλης δεδικαιολογημένης αἰτίας προερχομένης ἐκ τῆς ἀνάγκης συνεχίσεως τῆς παρακολουθήσεως εἰς ἑτέραν περιοχήν, ἡ ἐνημέρωσις ταύτης γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τῶν παρακολουθούντων ὀργάνων, μετὰ τὸ πέρας τῆς παρακολουθήσεως.

---

(1) Τὸ ἄρθρον 119 'Οργανισμοῦ 'Αστυνομίας Πόλεων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σχέσεις 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς

Οἱ 'Αστυνομικοὶ λειτουργοὶ τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἰσχύει ὁ παρὼν Νόμος δικαιοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς καὶ τ' ἀντίστοιχα ἐν γένει ὄργανα τῆς Χωρ/κῆς τὰ ἀσκοῦντα ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις καὶ κώμας καὶ τὴν ὕπαιθρον χώραν διὰ τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν τελευταίων λῆψιν πληροφοριῶν σχετιζομένων πρὸς τὰ γεγονότα καὶ τὰς περιστάσεις οἱασδήποτε ἀνακρίσεως διεξαγομένης ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας τῶν ἄνω πόλεων διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν ἀδικήματος, τὴν ἐξέτασιν ὑπόπτων προσώπων ἢ μαρτύρων, τὴν ἔρευναν καὶ ἐξιχνίασιν ἀδικημάτων ἐν γένει καὶ τὴν ἐνέργειαν πάσης νομίμου πράξεως ἐν σχέσει πρὸς οἱανδήποτε ἐκκρεμῆ παρὰ τῇ 'Αστυνομίᾳ ὑπόθεσιν.

Τὰ δὲ ὄργανα τῆς Χωρ/κῆς ἐκτελοῦσι τὰς ἀνατιθεμένας αὐτοῖς ὡς ἄνω πράξεις καθ' ὃν τρόπον ἐνεργοῦσι καὶ τὰς ἑαυτῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ των καὶ ἀποστέλλουσιν ἔγγραφον ἀπάντησιν μετὰ τῶν συνταχθησομένων τυχὸν ἐκθέσεων.

Καὶ τἀνάπαλιν δὲ τὰ ὄργανα τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων ἐν αἷς ἰσχύει ὁ παρὼν Νόμος, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁμοίως ἐντολὰς τῆς Χωρ/κῆς.

'Οσάκις ἡ προκαλοῦσα τὴν ἐνέργειαν ἀρχὴ τῆς 'Αστυνομίας ἢ Χωρ/κῆς θεωρήσῃ σκόπιμον, δύναται νὰ ἀποστείλῃ καὶ ἴδια αὐτῆς ὄργανα ἵνα ὑποβοηθήσωσι τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐνδιαφερούσης αὐτὴν ὑποθέσεως. Δέον ὅμως τὰ ὄργανα ταῦτα νὰ τελῶσιν ἐν ἀδιαλείπτῳ ἐπαφῇ μετὰ τῆς ἐπὶ τόπου ἁρμοδίας 'Αρχῆς, μὴ δυνάμενα νὰ προβῶσιν εἰς οὐσιώδη τινὰ ἐνέργειαν ἄνευ γνώσεως, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ συμπράξεως τῆς τελευταίας.

IV. Ἐπὶ τοῦ τρίτου ἀντικειμένου τῆς ἐνεργείας ἐπιβαλλομένων ἀνακριτικῶν πράξεων:

Ὁσάκις ἐκ τῆς παρακολουθήσεως ἢ ἑτέρων στοιχείων, προκύπτει ἀνάγκη διενεργείας ἐρεύνης κατ' οἶκον ἢ ἐν ὑπαίθρῳ ἢ συλλήψεων ἢ κατασχέσεων, ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, τὰ ἐνεργοῦντα ὄργανα πρὸ πάσης ἐνεργείας των δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἐνημερώνωσι τὸν Διοικητὴν τῆς ἐπιτοπίου Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ὅστις ὑποχρεοῦται ἀπροφασίστως νὰ συμπράξῃ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ὀργάνων του εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην, παρέχων εἰς τὰ ἔχοντα τὴν πρωτοβουλίαν ὄργανα πᾶσαν συνδρομὴν καὶ διευκόλυνσιν.

Τοῦτ' αὐτὸ θὰ ἐφαρμόζηται καὶ προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως καταδιωκτικῶν ἐγγράφων, ὧν ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις χαρακτηρίζεται κατεπείγουσα καὶ ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, εἴτε λόγῳ κινδύνου ἐξαφανίσεως τοῦ διωκομένου, εἴτε λόγῳ ἐνεργουμένης ἐπειγούσης καὶ σημασίας ἀνακρίσεως.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ἀναποφεύκτου ἀνάγκης διενεργείας συλλήψεως ἀτόμων καθ' ὁδὸν ἐν τῇ ἐδαφικῇ περιοχῇ τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, εἴτε κατὰ τὴν παρακολούθησιν εἴτε κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ μετάβασιν καὶ τῆς ἀδυναμίας ἐλλείψει χρόνου ἐνημερώσεως καὶ συμπράξεως τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, ἡ ἐνημέρωσις θὰ γίνεται ἐκ τῶν ὑστέρων, διὰ τοῦ προϊσταμένου τῶν ἐνεργούντων ὀργάνων.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου ταύτης εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται τηλεφωνικῶς σχετικὴ προσυνεννόησις μεταξὺ τῶν Διοικητῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τοῦ ὁρισθέντος συνδέσμου, ὥστε κατὰ τὴν μετάβασιν τῶν ὀργάνων εἰς τὴν ἐπιτόπιον Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν νὰ ἔχῃ γίνει σχετικὴ προεργασία πρὸς ἀποφυγὴν οἱασδήποτε βραδύτητος ἢ καθυστερήσεως.

V. Βασικὴ προϋπόθεσις τῆς παρούσης εἶναι ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ ματαιωθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὡρισμένων τύπων.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν δέον νὰ κατανοήσωσι καὶ νὰ καταστήσωσι συνείδησιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοὺς ὄργανα, ὅτι διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν, οὔτε ἐδαφικαὶ περιοχαί, οὔτε μικροφιλοδοξίαι, οὔτε προστριβαί, ἀλλὰ μόνον εὐγενὴς ἅμιλλα καὶ πάντες νὰ ἐργάζωνται ὡς ἐὰν ἀνῆκον εἰς τὸ αὐτὸ Σῶμα, ἀφοῦ κοινὸς εἶναι ὁ σκοπὸς ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων καὶ κοινὴ ἡ τύχη των ἔναντι τῶν Ἐθνικῶν ἀντιξοοτήτων.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ὅμως τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν Διοικητῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ δι' αὐτῶν τῶν ὑφισταμένων των, ὅτι τόσον διὰ τὴν παρακολούθησιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀνακριτικῶν πράξεων εἶναι ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος ἡ ἔγκαιρος ἐνημέρωσις τῆς τοπικῆς Ἀστυν. Ἀρχῆς, καθόσον δὲν ἀποκλείεται ἡ Ἀρχὴ αὕτη νὰ ἐνεργῇ ὁμοίαν παρακολούθησιν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἑτέρου ἀδικήματος, ἡ δὲ τυχὸν πρόωρος ἢ ἄκαιρος ἐνέργεια ἐκ μέρους τοῦ ἑτέρου τῶν Σωμάτων, νὰ ζημιώσῃ ἑτέραν ὑπόθεσιν πιθανῶς σοβαρωτέραν καὶ σπουδαιοτέραν τῆς διωκομένης.

VI. Διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων καὶ ρύθμισιν καὶ διευθέτησιν παντὸς προκύπτοντος ζητήματος καὶ τὴν ἄρσιν πάσης παρερμηνείας, ἢ ἀμφισβητήσεως τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς ἔλαβε καὶ τὰ κάτωθι πρόσθετα μέτρα:

α) Ὥρισεν Ἀνώτερον Ἀξ/κὸν Χωρ/κῆς ὅστις θὰ ἀποτελῇ τὸν σύνδεσμον μεταξὺ τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας τῆς Ἀνωτέρας Δ/σεως Χωρ/κῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν Ὑποδ/νσεων Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

β) Ὥρισεν ἐπίσης Ἀξ/κοὺς τῶν Ἀνωτέρων Δ/σεων Χωρ/κῆς Δυτ. Ἑλλάδος καὶ Ἠπείρου, οἵτινες θὰ ἀποτελοῦν τὸν σύνδεσμον συνεργασίας μεταξὺ τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων καὶ τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

VII. Ἡ παροῦσα νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐπισταμένης μελέτης καὶ ἀναπτύξεως καὶ εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν Ἀξ/κῶν καὶ εἰς τὰς διδασκαλίας τῶν κατωτέρων ὀργάνων, εἰς τρόπον ὥστε οὐδέποτε νὰ παρουσιασθῇ περίπτωσις παρεμβάσεως τῶν ἀντιστοίχων Ἀρχηγείων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1953

Οἱ Ἀρχηγοί

Χωροφυλακῆς
ΑΝΑΣΤ. ΠΑΤΕΡΗΣ

Ἀστυν. Πόλεων
ΑΓΓ. Μ. ΕΒΕΡΤ

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

«Περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως τῶν φαρμακείων πόλεων ἐχουσῶν ὀλιγώτερα τῶν τεσσάρων»

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 2 τοῦ Π.Δ. τῆς 8/14 Μαρτίου 1930 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως», μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 787/53 τοιαύτην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

Εἰς πόλεις ἐχούσας ὀλιγώτερα τῶν τεσσάρων (4) φαρμακείων, κατὰ τὰς Κυριακὰς παραμένει ἀνοικτὸν ἀνὰ ἓν (1) ἐκ περιτροπῆς, τῆς σειρᾶς αὐτῶν ὁριζομένης δι' ὅλον τὸ ἔτος ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1954.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργὸς
ΕΛΕΥΘ. ΓΟΝΗΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 21/26 Ἰουνίου 1951 «περὶ ἁρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν»

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν : 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1671/1951 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1711/51 «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων», καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 761 ἀπὸ 16-12-1953 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Β. Δ. τῆς 21 Ἰουνίου 1951 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν» ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

«Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ὑπογράφει ὑπὸ τύπον «Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ» τὰ ὑπηρεσιακὰ ἔγγραφα τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων, ὡς καὶ τὰς ἐγκρίσεις τῶν ἀποφάσεων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Νόμου 3032/22, πλὴν τῶν κάτωθι ὁριζομένων ἅτινα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ» :

α) Τὰ οἰκονομικοῦ περιεχομένου ἔγγραφα, πράξεις ἢ ἀποφάσεις, αἵτινες ἀφορῶσιν ἐγκρίσεις δαπανῶν ποσοῦ πλέον τῶν 50.000.000 δραχμῶν.

β) Ἀποφάσεις μετακινήσεων γενικῶς ἀττυνομικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ τάξεως συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω, ὡς καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Σταθμάρχου Α΄ τάξεως, συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω.

γ) Ἐν γένει ἔγγραφα καὶ πράξεις ἐπὶ θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὸν κύκλον τῆς Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς ἢ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

«Περὶ ἀπαγορεύσεως ἁλιείας καὶ πωλήσεως ἰχθύων ὡρισμένων διαστάσεων»

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 27 καὶ 28 τοῦ Α. Ν. 2078/1939 «περὶ ἱδρύσεως Ὀργανισμοῦ Ἁλιείας καὶ περὶ ἄλλων μέτρων προστασίας καὶ προαγωγῆς αὐτῆς» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18/1941 Ν. Διατάγματος «περὶ καταργήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἁλιείας», τὴν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἁλιείας, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 772/1953 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

1. Ἀπαγορεύεται, πλὴν τῶν κατωτέρω περιπτώσεων τῆς παραγράφου 2, ἡ ἁλιεία καὶ πώλησις παντὸς εἴδους ἰχθύων, ἐχόντων μῆκος μικρότερον τῶν ὀκτὼ ἑκατοστομέτρων, μετρούμενον ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ ρύγχους μέχρι τῆς νοητῆς γραμμῆς τῆς ἑνούσης τὰ δύο ἄκρα τοῦ πτερυγίου τῆς οὐρᾶς.

2. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἁλιεία καὶ πώλησις τῶν κάτωθι εἰδῶν ἰχθύων, ἐφ' ὅσον ἔχουσι μῆκος :

α) Τὰ μπαρμπούνια, κουτσομοῦρες, λιθρίνια, γόπες καὶ φρίσσες κάτω τῶν δέκα ἑκατοστομέτρων.

β) Τὰ σκουμπριά, κολιοὶ καὶ σαυρίδια κάτω τῶν δώδεκα ἑκατοστομέτρων.

γ) Αἱ γλῶσσες, λίτσες καὶ τσιποῦρες κάτω τῶν δεκατεσσάρων ἑκατοστομέτρων.

δ) Οἱ κέφαλοι καὶ τὰ λαυράκια κάτω τῶν δέκα ἓξ ἑκατοστομέτρων.

3. Εἰς τοὺς παραβάτας, διὰ μὲν τὴν ἐνέργειαν ἁλιείας ἰχθύων μικροτέρων τῶν ὡς ἄνω διαστάσεων ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Α. Ν. 2078/1939 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 2004/1952 προβλεπόμεναι διοικητικαὶ κυρώσεις, διὰ δὲ τὴν διενέργειαν πωλήσεως αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 2078/1939 προβλεπόμεναι ποιναὶ κυρώσεις.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργὸς
ΑΡΙΣΤ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

'Αριθ. 303/18/2

«Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1683/18/8 π.ἔ. ἀποφάσεως περὶ συγκροτήσεως 'Υπηρεσιακοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ ἔτη 1953 καὶ 1954»

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21β' τοῦ κωδ. Ν. 4971/31 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος 'Αστυνομίας Πόλεων» ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. 2458/1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ κωδ. Ν. 4971/1931 «περὶ 'Οργανισμοῦ τοῦ Σώματος 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ ρυθμίσεως τῆς θέσεως τῶν ὑπεραρίθμων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 516 ἀπὸ 29-1-1954 ἔγγραφον τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας ἀποφασίζομεν :

Τροποποιοῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1683/18/8 ἀπὸ 4-8-1953 ἡμετέραν ἀπόφασιν περὶ συγκροτήσεως τοῦ 'Υπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ 'Υπουργείου τούτου διὰ τὰ ἔτη 1953 καὶ 1954 καὶ ὁρίζομεν ὡς Πρόεδρον αὐτοῦ τὸν 'Αντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας Μερτικόπουλον Παν. ἀντὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ὁμοιοβάθμου του Κυριακοπούλου Κ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 30 'Ιανουαρίου 1954

'Ο 'Υπουργὸς
ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

'Αριθ. 45/22-12-1953

Π ρ ὸ ς

Τὴν 'Υποδιεύθυνσιν Γενικῆς 'Ασφαλείας

'Ε ν τ α ῦ θ α

Τὰ ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ μικτὰ παίγνια τιμωροῦνται ὅταν ἡ οἰκία μετεβλήθη εἰς κέντρον προσιτὸν παντὶ ἢ ὅταν γένηται ἄσυλον εἰς κατὰ συνήθειαν ἢ κατ' ἐπάγγελμα παίκτας.

'Η διενέργεια μικτῶν παιγνίων ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ, ἀπαγορεύεται καὶ εἶναι ποινικῶς κολάσιμος συμφώνως τοῖς ἄρθροις 2, 4 καὶ 14 § 2 ἐδ. α', γ' καὶ δ' Α.Ν. 258/1936 : 1) Ἂν ἡ οἰκία μετεβλήθη εἰς κέντρον προσιτὸν εἰς τὸ κοινὸν καὶ 2) ἂν ἐν αὐτῇ κατὰ συνήθειαν, ἢ κατ' ἐπάγγελμα, παρέχηται ἄσυλον εἰς παίκτας μικτῶν παιγνίων.

Συνεπῶς δὲν εἶναι κολάσιμος ἡ μεταξὺ γνωστῶν, κατόπιν ἀτομικῶν προσκλήσεων τοῦ ἰδιοκτήτου, πρὸς ἁπλῆν ψυχαγωγίαν καὶ οὐχὶ κατὰ συνήθειαν ἢ κατ' ἐπάγγελμα, διεξαγωγὴ ἐν αὐτῇ μικτῶν παιγνίων (Α. Π. 242, 596 ἔτους 1950, 231 καὶ 619 ἔτους 1949).

'Επὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 44895/1953 ὑμετέρου ἐγγράφου.

Κ. ΚΟΛΛΙΑΣ
'Αντεισαγγελεύς

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὁ 'Αρχιφύλαξ Μπόζας Δ., ὁ 'Υπαρχιφύλαξ Σπηλιωτόπουλος Κ. καὶ οἱ ἀστ/κες Βλασσόπουλος Χρ., Παπαγεωργίου Ν. καί Γκιζώρης Μ.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ 'Αρχιφύλαξ Καραχάλιος Ν. καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Λημνιάτης Κ.

'Επίσης ἀπελύθη διὰ λόγους ὑγείας, ὁ ἀστυφύλαξ Γκάβαλος Δ.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Τὴν 21ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. εἰς Ριζούπολιν (Γήπεδον 'Απόλλωνος), ἐτελέσθη τὸ περιφερειακὸν πρωτάθλημα, ἀνωμάλου δρόμου 'Αθηνῶν, ἐπὶ ἀποστάσεως 7.000 μ. Μετέσχον καὶ οἱ ἀστυφύλακες, ἀθληταί : 1) Σύριος 'Ιωάννης 3ος νικητὴς καὶ 2) Μουρᾶς 'Απόστολος 5ος νικητής.

—Τὴν 26ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. εἰς τὸ Γήπεδον Π.Α.Ο., ἐτελέσθη φιλικὸς Ποδοσφαιρικὸς 'Αγὼν μεταξὺ μικτῶν ὁμάδων Σωμάτων 'Ασφαλείας καὶ Λιμενικοῦ Σώματος ἀφ' ἑνὸς καὶ Στρατοῦ—Ναυτικοῦ καὶ 'Αεροπορίας ἀφ' ἑτέρου. Τὸν ἀγῶνα ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ 'Υπουργὸς 'Εθνικῆς 'Αμύνης κ. Κανελλόπουλος. 'Επίσης παρέστησαν ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν ὅπλων καὶ Σωμάτων καὶ πλῆθος φιλάθλων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ὑπελογίσθη εἰς 20.000. 'Ο ἀγὼν ὑπῆρξε θεαματικὸς καὶ τεχνικὸς καθ' ὅλην του τὴν διάρκειαν μὲ πλουσίας φάσεις καὶ ὡραίας προσπαθείας ἑκατέρωθεν, ἱκανοποιήσας ἀπολύτως τοὺς πολυπληθεῖς θεατάς. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ μικτὴ ὁμὰς Σωμάτων 'Ασφαλείας—Λεμνικοῦ Σώματος, ἐπιτυχοῦσα 3 τέρματα ἔναντι 2 τῶν ἀντιπάλων της. Τῆς νικητρίας μετέσχον διακριθέντες καὶ οἱ ἀστυφύλακες ποδοσφαιρισταὶ Χουτάσης, Πολύζος, 'Απέργης καὶ 'Ιωσηφίδης.

—Εἰς τὸ διεξαχθὲν ἐν 'Αγκύρᾳ τριεθνὲς Φοιτητικὸν Τουρνουὰ ἀθλοπαιδιῶν ἀπὸ 28-2-54 ἕως 7-3-54, μετέσχον καὶ οἱ ἀστυφύλακες ἀθληταὶ Πολίτης Κων. καὶ Μπουρνέλος Νικόλαος.

—Τὴν 7-3-54 εἰς Ριζούπολιν (Γήπεδον 'Απόλλωνος), ἐτελέσθη τὸ Πανελλήνιον Πρωτάθλημα 'Ανωμάλου Δρόμου 'Ανδρῶν καὶ 'Εφήβων, μὲ συμμετοχὴν καὶ ἐπαρχιωτῶν ἀθλητῶν.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ἀνδρῶν μετέσχον οἱ ἀστυφύλακες, ἀθληταί : 1) Σύριος 'Ιωάννης 2ος νικητὴς καὶ 2) Μουρᾶς 'Απόστολος 7ος νικητής.

—Τὴν 10-3-54 ἀνεχώρησε διὰ Κύπρον ἡ ὁμὰς τοῦ Π.Α.Ο., εἰς ἣν μετέχει καὶ ὁ ἀστυφύλαξ ποδοσφαιριστὴς 'Απέργης 'Ανδρέας.